

Onsdag den 21. april 2010 (D)

1

79. møde

Onsdag den 21. april 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel (hasteforespørgsel) nr. F 46:

Forespørgsel til justitsministeren om digital tinglysning.
Af Benny Engelbrecht (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).
(Anmeldelse 16.04.2010. Fremme 20.04.2010. Eventuel afstemning udsættes til torsdag den 22. april 2010).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid)

(Se nedenfor).

1) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Fastholder udenrigsministeren sin udtalelse til TV 2 den 30. marts 2010 om, at mødet med Hillary Clinton, Sergej Lavrov, Lawrence Cannon og Jonas Gahr Støre var et »snakkemøde«, og at det havde været udtryk for »småstatsmentalitet« at deltage i mødet?
(Spm. nr. S 1892).

2) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Fortryder udenrigsministeren, efter hun er blevet klogere på indholdet i det arktiske topmøde, at hun valgte at blive væk fra mødet i Canada, hvor udenrigsministrene fra USA, Rusland, Canada og Norge deltog?
(Spm. nr. S 1893).

3) Til udenrigsministeren af:

Julie Rademacher (S):

Hvad er udenrigsministerens kommentar til den amerikanske udenrigsministers talskvindes udtalelser om, at »Udenrigsministeren havde på forhånd den opfattelse, at der var tale om et vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser. Og selve mødet har ikke ændret på den opfattelse. Det var nogle meget udbytterige samtaler«?
(Spm. nr. S 1906).

4) Til udenrigsministeren af:

Julie Rademacher (S):

Hvilken begrundelse for sit afbud meddelte udenrigsministeren de andre deltagere i Arctic 5-mødet nu, hvor ministeren valgte at tage på ferie frem for at deltage i et med den amerikanske udenrigsministers talskvindes ord »vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser«?

(Spm. nr. S 1910).

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvor mener ministeren, at Århus Kommune kan spare på hjælpen til de ældre, og hvor kan Roskilde Kommune spare på velfærden til børnene?

(Spm. nr. S 1904, skr. begr.).

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at de massive besparelser på velfærden stemmer overens med regeringens løfter fra folketingsvalget i 2007 om »et megaløft i velfærden«, »århundredets reform af den offentlige sektor«, en »ambitiøs kvalitetsreform« og »bedre velfærd«?

(Spm. nr. S 1908, skr. begr.).

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at regeringens tanker om centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling giver borgerne en bedre service, når resultatet bliver, at borgere ikke længere kan henvende sig til deres kommune i spørgsmål om bl.a. folkepension og boligstøtte?

(Spm. nr. S 1907 (omtrykt)).

8) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Frygter ministeren ikke, at konsekvensen af centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling bliver, at svage borgere ud over at opleve en ringere service også risikerer at miste ydelser, de har krav på, hvis de ikke længere kan henvende sig til deres kommune og få hjælp?

(Spm. nr. S 1909 (omtrykt)).

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig efter Ombudsmandens åbenlyse kritik af den måde, hvorpå Københavns Kommunes nyvalgte overborgmester Frank Jensen (S) fik håndplukkede socialdemokrater ansat på rådhuset efter novembervalget 2009?

(Spm. nr. S 1897).

10) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at motivere kommunerne til at øge den forebyggende indsats og den tidlige indsats i arbejdet med truede børn og unge?

(Spm. nr. S 1898).

11) Til socialministeren af:

René Skau Björnsson (S):

Synes ministeren, det er tilfredsstillende for lejere i almene boliger, der opfører sig pænt og overholder loven, at lejere, der er blevet

smidt ud af deres lejlighed på grund af kriminalitet eller anden adfærd, der har været til kraftig gene for deres naboer, bare kan flytte ind i en lejlighed i et nyt boligselskab og fortsætte deres adfærd over for de nye naboer?
(Spm. nr. S 1901).

12) Til socialministeren af:
René Skau Björnsson (S):

Vil ministeren påtage sig et ansvar for, at udsatte børn og mennesker med handicap ikke stilles dårligere på grund af kommunernes presede økonomi?
(Spm. nr. S 1902).

13) Til kulturministeren af:
Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig med den tidligere kulturminister i behovet for at styrke den rytmiske musik på den måde, som den tidligere kulturminister tilkendegav det ved Folketingets behandling af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010?
(Spm. nr. S 1890).

14) Til kulturministeren af:
Mogens Jensen (S):

Vil ministeren, som den tidligere kulturminister lovede det ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010, indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en plan for styrkelse af den rytmiske musik i Danmark i tilknytning til finansloven for 2011?
(Spm. nr. S 1891).

15) Til beskæftigelsesministeren af:
Eigil Andersen (SF):

Hvordan går det med den sanering af de alt, alt for mange kringlede og bureaukratiske regler for arbejdsløse, jobcentre og a-kasser, som ministeren bebudede under et samråd i Folketinget i begyndelsen af marts?
(Spm. nr. S 1911).

16) Til beskæftigelsesministeren af:
Eigil Andersen (SF):

Har ministeren i sin forårsjagt på kringlede og bøvlede regler da medtaget en afskaffelse af det nuværende samtalecirkus, hvor den arbejdsløse skal møde til samtaler i både jobcenter og a-kasse hver tredje måned?
(Spm. nr. S 1912).

17) Til forsvarsministeren af:
Jonas Dahl (SF):

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag ministeriet har igangsat for at hjælpe politiet med at opklare den såkaldte lækagesag?
(Spm. nr. S 1913).

18) Til forsvarsministeren af:
Jonas Dahl (SF):

Vil ministeren redegøre for, hvad ministeriet har igangsat for at klarlægge, hvor mange ansatte i forsvaret der havde viden om de fortrolige oplysninger om udsendelsen af jægersoldater til Afghanistan i april 2007?
(Spm. nr. S 1914).

19) Til undervisningsministeren af:
Orla Hav (S):

Vil ministeren fremlægge elementer til en regionalpolitik, som kan modvirke, at Danmark havner i en situation med mangel på faglært

og videregående uddannet arbejdskraft, jf. AErådets fremskrivninger herom?
(Spm. nr. S 1814, skr. begr. (omtrykt)).

20) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der er op imod 2 måneders ventetid på at komme til køreprøve?
(Spm. nr. S 1885).

21) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det tager op imod 6 måneder at få sit kørekort fornyet, efter man er fyldt 70?
(Spm. nr. S 1886).

22) Til klima- og energiministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hvordan er ministeren og hendes ministerium blevet inddraget, før Danmark stemte ja i Verdensbanken til et lån på knap 21 mia. kr. til et nyt kulkraftværk i Sydafrika?
(Spm. nr. S 1888).

23) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Jeppe Kofod (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Danmark i Verdensbanken stemte for et lån til opførelsen af det ekstremt forurenende Medupikulkraftværk i Sydafrika, når nationerne USA, Storbritannien, Italien, Holland og Norge viste deres modvilje mod projektet ved at afstå fra at stemme?
(Spm. nr. S 1859).

24) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Jeppe Kofod (S):

Mener ministeren, at det set i lyset af sidste års COP15-fiasko og Danmarks del af ansvaret for dette er ansvarligt at støtte energiprojekter, som vil have en massiv, negativ indvirkning på klimaforandringerne i Afrika?
(Spm. nr. S 1860).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Medlemmer af Folketinget Marlene Harpsøe (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 236 (Forslag til folketingsbeslutning om dna-registrering).

Medlemmer af Folketinget Henrik Dam Kristensen (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Marianne Jelved (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 237 (Forslag til folketingsbeslutning om voldsramte udenlandske kvinder).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:03

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel (hasteforespørgsel) nr. F 46:

Forespørgsel til justitsministeren:

Hvilke initiativer vil regeringen tage for at imødegå de ekstraordinære omkostninger, der er opstået for mange borgere som følge af problemerne med den digitale tinglysning?

Af Benny Engelbrecht (S), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barford (EL).
(Anmeldelse 16.04.2010).

Kl. 13:00

Formanden :

Jeg vil her gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 22. april.

Den første, der får ordet, er hr. Benny Engelbrecht som ordfører for forespørgerne med begrundelse inden for 2 minutter. Vi kører talletsreglerne stramt, så flest muligt kommer til. Værsgo.

Kl. 13:01

Begrundelse

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Der var engang, hvor Danmark var på fornavn med en digital skandalesag. Dengang hed skandalen Amanda og betød massive forsinkelser i arbejdsmarkedssystemet. Siden har vores land været hjemmøgt af mange andre små og store skandaler på it-området. Man kan næsten konkludere, at fejlbehæftede systemer mere er reglen end undtagelsen, og alene derfor burde det ikke komme bag på nogen, at der var brug for en grundig test, inden man satte gang i det utrolig ambitiøse digitale tinglysningssystem.

Stiller man spørgsmålet om, hvorfor det kunne gå så galt med den digitale tinglysning, og det har vi så sandelig gjort i oppositionen adskillige gange, så vrimler det frem med svar, og det åbner atter for nye spørgsmål. Der har været stillet en byge af spørgsmål og holdt adskillige samråd for at nå frem til dette tidspunkt, hvor vi i Folketinget er parate til at sige – i hvert fald fra oppositionen – at nu er den tid kommet, hvor vi må konkludere, at det er tid at placere et ansvar, og at det er tid at finde en løsning for de mange, mange danskere, der uforvarende er kommet i økonomisk klemme på grund af de omfattende sagsbehandlingstider i forbindelse med tinglysning af fast ejendom.

To på hinanden følgende justitsministre har noget arrogant skudt enhver form for ansvar fra sig og samtidig udskudt enhver diskussion om kompensation, til efter at en kammeradvokatundersøgelse er afsluttet. Det er en kammeradvokatundersøgelse, der skal redegøre for erstatningsspørgsmålet. Vi opfatter denne undersøgelse som en sovepude. Danskerne må forvente, at vi som ansvarlige politikere siger: Ja, der er begået fejl, og ja, der skal sikres en rimelig kompensation. Derfor forespørgselsspørgsmålet: Hvilke initiativer vil regeringen tage for at imødegå de ekstraordinære omkostninger, der er opstået for mange borgere som følge af problemerne med den digitale tinglysning?

Kl. 13:02

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht for begrundelsen. Så er det justitsministeren til besvarelse inden for en ramme på maks. 10 minutter.

Besvarelse

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for motivationen til forespørgslen.

Nu ved jeg ikke, om vi er enige om alting i den her sag. Det fornemmer jeg at vi ikke er. Men hvis der er noget, vi er enige om, er det jo, at det er en ærgerlig sag og en sag, som ikke mindst har været meget generende for mange borgere. Derfor har jeg også stor forståelse for, at det er en sag, som optager Folketinget meget.

Siden det digitale tinglysningssystem blev taget i brug, er der blevet anmeldt mere end 650.000 sager til Tinglysningssystemet. Tinglysningssystemet berører altså på den måde rigtig mange borgere, og der er derfor også helt naturligt en stor offentlig interesse for systemet. Der har jo været sagt og skrevet rigtig meget om den her sag, og der har også været mange enkeltssager fremme. Det har jeg også meget forståelse for.

Derfor vil jeg også gerne benytte lejligheden her til at give en mere samlet belystning af hele historien om digital tinglysning, ikke mindst fordi meget af debatten jo har været baseret sådan på brudstykker af sagen, og det kan være nyttigt en gang imellem at se den i en sammenhæng.

Man kan jo ikke svare på den forespørgsel, der er stillet, uden først at se på, hvad der egentlig har været gjort, og hvad status på sagen lige her og nu er. Der vil jeg godt starte med endnu en gang at sige over for de mange borgere, som har været berørt af de alt for lange sagsbehandlingstider, at også jeg synes, at situationen har været klart utilfredsstillende. Det er og bliver både meget beklageligt og meget ærgerligt. Uanset hvad der bliver sagt i salen i dag, tror jeg, på forhånd at jeg kan sige, at jeg er den, som ærgrer mig mest over den sag.

Uanset at det måske så kan lyde paradoksalt, må man alligevel samtidig sige, at vi med det digitale tinglysningssystem har fået et af de mest avancerede og automatiserede tinglysningssystemer i verden. Udviklingsprocessen har strakt sig over mere end 3 år. Driftsætningen blev faktisk stoppet, udskudt, flere gange undervejs med de udfordringer, det så gav i forhold til bl.a. at fastholde personale ved de gamle tinglysningsretter. Alle væsentlige interesser har været inddraget i sagen, i arbejdet med udviklingen af systemet, og der har under hele forløbet været en dialog med de professionelle brugere både om stort og småt i den her sammenhæng.

Hvis vi så i øvrigt kigger på systemet, kan vi konstatere, at selve systemet, it-systemet, isoleret set fungerer, og at alle de justeringer og fejlrettelser, som har vist sig nødvendige at foretage i indkøringsperioden, faktisk er blevet foretaget. Hver dag bliver der tinglyst omkring 3.000 sager automatisk inden for ganske få minutter. Det er sager, hvor der førhen gik ekspeditionstid til at sende anmeldelsen frem, få den behandlet og så få den retur med posten. Selv de mest simple ekspeditioner tog flere dage. Nu tager de for hovedpartens vedkommende nogle få minutter. Så der er altså rigtig mange, der nyder godt af det nye system og faktisk har nydt godt af systemet helt tilbage fra september.

Set over hele perioden har automatiseringsgraden, altså der, hvor man får det tinglyst med det samme, været på 57 pct., og efter årsskiftet har automatiseringsgraden faktisk i gennemsnit ligget på lidt over 64 pct. Af de mere end 650.000 sager, der er modtaget af Tinglysningssystemet siden den 8. december 2009, er cirka 374.000 blevet tinglyst inden for nogle få minutter, 629.000 eller 96 pct. af alle sagerne er blevet tinglyst over hele perioden, og 68 pct. af alle sagerne er blevet behandlet inden for 10 dage. Endvidere har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for de færdigbehandlede sager været 8,6 dage. Selvfølgelig dækker den gennemsnitlige sagsbehandlingstid over en ganske stor spredning, og derfor kan man selvfølgelig sige,

at det i sig selv er af begrænset værdi. Men den viser dog noget, hvis man vil lave en sammenligning med sagsbehandlingstiderne i det gamle system.

Kl. 13:08

I forhold til ekspeditionstiden i det gamle system var det altså heller ikke lige rosenrødt i alle retskredse. Her oplevede man store udsving i ekspeditionstiden retskredsene imellem.

Vi har så nu fået en central tinglysningsret. Det forhold, at der er tale om et digitalt system, har vel for en dels vedkommende måske være med til at skrue forventningerne lidt for højt i vejret, for det har jo aldrig været forudsat, at alle tinglysninger ville kunne ske på minuttet.

Kommunikationen ud til den enkelte borger om, hvad der kunne forventes af Tinglysningsretten, kunne have været bedre. Det er der forsøgt rettet op på med en klarere kommunikation til borgerne dels på rettens hjemmeside, dels gennem pjecer, som Domstolsstyrelsen sammen med Tinglysningsretten har fået udformet. Men der er selvfølgelig stadig væk muligheder for at blive bedre også til den side af sagen.

Jeg vil nu alligevel godt lige benytte lejligheden til at få slået nogle helt basale forudsætninger fast. Det har aldrig været forudsat, at alle tinglysninger ville kunne ske automatisk. Det har derimod hele tiden været sådan, at en række ekspeditioner forventeligt skulle udtages til manuel behandling. Det har af den grund heller aldrig været forudsat, at alle tinglysninger ville kunne glide igennem med det samme eller for den sags skyld på få dage. Der har derfor også hele tiden været disponeret med, at der i normale perioder ville være en beholdning af endnu ikke ekspederede sager på mellem 10.000 og 20.000. Der tinglyses i dag som sagt dagligt automatisk lidt over 60 pct. af alle dokumenter. Det er ca. 3.000 sager. Og de sager, der kører igennem automatisk, bliver behandlet langt hurtigere, end tilfældet var før.

Men jeg skal selvfølgelig ikke stå her og sige, at alt bare er i den skønneste orden, og at overgangen har været uden gener og problemer, for det er naturligvis slet ikke tilfældet, tværtimod. Som jeg talrige gange før har sagt, og som min forgænger sagde allerede tilbage i januar, er det slet ikke i orden, at ekspeditionstiden ved Tinglysningsretten for en række sager har trukket ud, som den har.

Det er også vigtigt for mig at slå fast, at jeg naturligvis ser det som klart utilfredsstillende for borgerne, at der i en periode har været så lange ekspeditionstider for de manuelt behandlede sager, som der har.

Det var også baggrunden for, at Domstolsstyrelsen, da det stod klart i december 2009, at det ville tage væsentlig længere tid i indkøbsperioden at nedbringe den ekstra sagsmængde, fik til opgave i tæt dialog med de professionelle brugere at udarbejde en handlingsplan for, hvordan den ekstra sagsbunke bedst muligt kunne nedbringes.

Som alle her sikkert er klar over, offentliggjorde man handlingsplanen den 13. januar 2010. Det var den samme dag, som den blev sat i værk. På det tidspunkt var der 66.000 sager, der afventede Tinglysningsrettens behandling. Der var en række mål og delmål, og der må man sige, at for størstedelen af målenes vedkommende er vi nu i hus. Det er sådan, at 95 pct. af alle dokumenter i 16 ud af 17 sagstyper bliver ekspederet inden for 10 dage, sådan som det var planen. Ser vi bort fra de matrikulære sager, hvor vi desværre endnu er et stykke fra målet, må man altså sige, at vi har nået de overordnede målsætninger og de konkrete målsætninger hele vejen igennem, men vi mangler altså stadig væk de matrikulære sager.

Så er spørgsmålet, hvad der skal ske med hensyn til den videre behandling af sagerne. Det er det, der i dag bliver spurgt til. Og selv om der er en række sager, hvor tinglysningen er gledet hurtigere igennem, end den gjorde før, er ekspeditionstiden trukket ud i alt for mange sager. Jeg tror, at jeg har tilkendegivet, at jeg gerne vil slutte

mig til den skare af røster, som mener, at det ikke er godt nok, sådan som sagsbehandlingstiderne har været.

Derfor er det også vigtigt, at vi får klarlagt, om de lange sagsbehandlingstider skal føre til en eller andet form for reaktion, og derfor har vi nu fået Rigsrevisionen til at se på sagen. Rigsrevisionen vurderer det, og når Rigsrevisionen har vurderet sagen, vil kammeradvokaten tage stilling til, om der er et erstatningsgrundlag. Når Rigsrevisionens og kammeradvokatens vurderinger foreligger, er der grundlag for, at vi i regeringen siden kan tage stilling til, om der skal tages aktion på det.

Kl. 13:13

Formanden :

Tak til justitsministeren for besvarelsen. Så går vi over til forhandlingen, og det er først hr. Benny Engelbrecht som ordfører for forespørgerne. Og hver ordfører har maks. og sharp 4 minutter. Det vil så sige, at der til de to første store partier, S og V, er plads til tre spørger til hver ordfører, hvis vi skal fordele tiden retfærdigt.

Kl. 13:13

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Benny Engelbrecht (S):

Skandalen om den digitale tinglysning kunne have været stoppet for længst, hvis vi havde haft justitsministre, der turde erkende det ansvar, staten har for det store tinglysningskaos. Den arrogante holdning, skiftende justitsministre har lagt for dagen, peger på, at man dybest set har været ligeglad med de mange, der har lidt tab i forbindelse med denne skandale. Vi opfatter det som et svigt af det ansvar, der påligger regeringens ministre. Hvis et flertal her i Folketinget bestående af regeringspartierne og Dansk Folkeparti i dag lader de ansvarlige ministre slippe for konsekvens, finder jeg, at det er en meget alvorlig sag.

Tinglysningen begyndte digitalt den 8. september, som der er blevet redegjort for af ministeren, men allerede inden systemet blev sat i drift, var der problemer. Det blev forsinket to gange, og de samlede udgifter voksede sig markant større end forventet. Da systemet endelig blev sat i gang, skete der alvorlige fejl og alvorlige forsinkelser, men hvor store tab der er sket som følge af problemerne, er der ingen, der har et fuldt overblik over. Vi har alene gisninger fra eksempelvis Dansk Byggeri, der peger på, at bare i de første 7 uger af 2010 tabte danskerne 315 mio. kr.

Dertil kommer, at de penge, der har været låst i bolighandler, ikke har skabt den vækst, de ellers kunne have gjort. Og hvor mange milliarder kroner det nøjagtigt er, kan være svært at gisne om, hvis man altså overhovedet tør. Sikkert er det dog, at denne skandale har kostet arbejdspladser, særlig i byggefaget.

Man kan stille sig selv det spørgsmål: Hvorfor kunne man ikke forudse denne problemstilling, eftersom jo rigtig mange statslige it-projekter har givet problemer? Og hvis man ikke har hørt de alarmklokker, der ringede, er jeg også sikker på, at man må have stået tilbage med nærmest tinnitus.

Jeg kan ikke give en fuld forklaring på, hvorfor man ikke har hørt alarmklokkerne. Men efter at vi i oppositionen i månedsvis har arbejdet på at grave os frem til de beslutninger, der førte til skandalen, er det i hvert fald sikkert at sige, at der er foregået en serie af fejlpositioner. Ligesom når der sker et trafikuheld og det meget sjældent er én faktor alene, der er skyld i ulykken, har der altså også her været en række faktorer, der tilsammen har givet et big bang, et alvorligt problem.

Alene det, at man har startet dette system ved et big bang, altså sat hele systemet i gang på en gang, er jo en ganske alvorlig problemstilling, ligesom det, at man heller ikke er startet med at sætte

nogle af de mindre systemer i gang. Tingbogen er den største af de digitale systemer, der skal sættes i gang. Man kunne eksempelvis, som det oprindeligt var planlagt, have startet med bilbogen alene og have høstet erfaringer derfra. Hvorfor man ikke har gjort det, må stå tilbage som et af de mange, mange ubesvarede spørgsmål i denne sammenhæng.

Der er blevet fremlagt en række forslag og modeller til, hvordan man kan sikre de skadeslidte en rimelig og hurtig kompensation for de ekstraordinære tab, de har lidt. En løsning, som vi fra Socialdemokraterne har peget på, består i, at de berørte boligejere får tilbagebetalt hele eller dele af det gebyr, der er betalt i forbindelse med tinglysningen. Denne løsning er ikke millimeterdemokratisk, men er administrativt ukompliceret og kan gennemføres meget hurtigt. Det vil betyde en hurtig afklaring for de berørte, hvorimod en erstatningssag vil tage mange år og påføre både samfundet og borgerne mange ekstra udgifter. Konkret skal sådan en model formuleres i en arbejdsgruppe, er vores forslag.

Jeg skal ikke undlade at bemærke, at det i høj grad ser ud, som om regeringen har forsøgt at gøre, hvad den kunne for at begrave denne skandalesag; i så fald vil det være at forsøge at begrave sagen levende. At sige, at man ikke har et ansvar for den digitale tinglysning, er ganske enkelt ikke en løgn, befolkningen vil tro på.

Jeg skal afslutningsvis på vegne af Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Pia Christmas-Møller (UFG) og Christian H. Hansen (UFG) fremsætte følgende forslag til vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget udtaler alvorlig kritik af regeringen for ikke med tilstrækkelig omhu at have forhindret omfattende og på forhånd kendte problemer med implementeringen af den digitale tinglysning.

Folketinget pålægger regeringen at udarbejde en løsningsmodel, der kompenserer borgere, der har lidt tab på grund af lang ventetid i tinglysningsystemet.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Kl. 13:17

Formanden :

Tak. Dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Så er der ønske om en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 13:17

Tom Behnke (KF):

Med hensyn til den socialdemokratiske model med at betale tinglysningsgebyret tilbage til de borgere, der i den her periode har fået tinglyst eller forsøgt at få tinglyst, vil jeg spørge, om den ikke vil have en indbygget skævhed. Jeg tænker på de borgere, som rent faktisk i den periode har fået tinglyst inden for få minutter, i modsætning til før vi digitaliserede det, hvor det måske tog flere dage.

Skal de, der på den måde har fået tinglyst meget hurtigere og her og nu, også have deres tinglysningsgebyr tilbage, og hvilken rimelighed er der i det, set i forhold til at der jo er nogle af dem, der har ventet, som har lidt et enormt stort økonomisk tab? Hvad er rationalet i, at det er tinglysningsgebyret, der skal betales tilbage?

Kl. 13:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:18

Benny Engelbrecht (S):

Det socialdemokratiske forslag går ud på at vælge en løsning, hvor man refunderer tinglysningsgebyret til dem, der har ventet unødigt

længe. Hvad unødigt længe er, skal en arbejdsgruppe definere, om det eksempelvis er 1 måned, 1½ måned, eller hvordan det skal se ud. Det er op til en arbejdsgruppe at definere det.

Kl. 13:19

Formanden :

Hr. Tom Behnke.

Kl. 13:19

Tom Behnke (KF):

Skal jeg forstå det på den måde, at det er et forslag til, at staten på den måde skal betale aflad for, at der er sket fejl, og så skal sprede penge ud til alle dem, der har været med, uanset hvor store tab de har haft undervejs, og uanset om de har tabt 100.000 kr. på det her eller de måske i virkeligheden har tjent på det, fordi de har fået tinglyst hurtigere, end de ville have fået, dengang det var manuelt? Er det så ikke bare et spørgsmål om at betale aflad, uden at der overhovedet er en højere retfærdighed?

Var det ikke bedre, som ministeren lægger op til, at vi nu afventer, hvad kammeradvokaten har at sige i den her sammenhæng? Rent juridisk skal der jo være et grundlag for at udbetale erstatning i det hele taget, og det kan meget vel være, at nogle er berettiget til at få erstatning, men var det så ikke mere rimeligt, at de, der er berettiget til erstatning, får en erstatning, frem for at man bare betaler aflad og strør penge ud over alle dem, der har været involveret?

Kl. 13:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:19

Benny Engelbrecht (S):

Jeg kender ikke til eksempler på personer, der har ventet på tinglysningen i 2, 3, 4, 5 eller 6 måneder, eller hvor lang tid de har ventet, og som ikke har lidt økonomisk af den grund. Men hvis ordføreren har eksempler på det, vil jeg gerne se dem.

Kl. 13:20

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så bliver næste ordfører hr. Kim Andersen. Når jeg nævnte det der med tre bemærkninger, skyldes det, at vi matematisk set har plads til 17 korte bemærkninger under hele forløbet. Så forsøger vi at fordele dem, og da der kun har været en her, har vi flere til rådighed efterfølgende. Så vi skal nok sørge for, at de, der har ønske om det, kommer til inden for den samlede ramme. Værsgo til hr. Kim Andersen som ordfører.

Kl. 13:20

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne starte med at slå klart og tydeligt fast, at i Venstre synes vi ikke, at forløbet med indførelsen af den digitale tinglysning har været tilfredsstillende. Faktisk synes vi, at det sidste halve års tid i forbindelse med indførelsen af den digitale tinglysning har været aldeles utilfredsstillende for borgerne og for brugerne. Det er vi i Venstre meget kede af, for vi er af den overbevisning, at det grundlæggende er et godt system, at det er rigtigt tænkt, at det vil blive til gavn og glæde for rigtig mange borgere og også professionelle brugere, og at det vil være ressourcebesparende på lang sigt.

Vi ved også, at medarbejderne ved den digitale tinglysningsret i Hobro har gjort deres yderste for at få systemet til at fungere. Man har arbejdet over og været umådelig flittig, men vi må konstatere, at selv om Domstolsstyrelsen og Tinglysningsretten uden tvivl har været i en professionel dialog med samarbejdspartnere både før, under

og efter introduktionen af det digitale tinglysningssystem med henblik på at ajourføre, forbedre og rette fejl og mangler, ja, så er der stadig væk problemer med sagsbehandlingstiden.

Vi anerkender i høj grad, at dygtige medarbejdere har gjort en stor indsats for at nedbringe sagsbehandlingstiden. Det er også lykkedes i hovedparten af sagerne, sådan som det lige er fremgået af ministerens redegørelse. Men der er sager, som er særlig komplekse, særlig de såkaldte matrikulære sager, som der stadig væk er en for lang sagsbehandlingstid for. Det beklager vi mere end nogen andre. Vi har fra første færd sagt, at der ikke skal mangle ressourcer i den her sag. Vi ved også, at der er tilført Tinglysningssretten i Hobro betydelige ressourcer. Hvis der med fornuft stadig væk kan tilføres flere ressourcer, sådan at man kan nedbringe de pukler, som stadig eksisterer, så er vi til stadighed parat til at sætte flere ressourcer bag. Men det skal naturligvis være sådan, at de kan bruges fornuftigt i en sammenhæng i Hobro.

Vi ved, at Rigsrevisionen er i gang med en undersøgelse af hele forløbet, og vi ved, at kammeradvokaten vil fremkomme med en udtalelse, når Rigsrevisionen har udtalt sig. Der skal ikke være tvivl om, at vi fra Venstres side er på borgernes banehalvdel i den her sag. Hvis det er sådan, at undersøgelsen fra rigsrevisor og udtalelsen fra kammeradvokaten siger, at staten har et erstatningsansvar, så vil vi vedstå os det fra Venstres side. Men det er klart, at vi må følge dansk rets almindelige erstatningsregler. Vi kan ikke sådan generelt snakke om kompensation eller om at betale tinglysningssgebyr tilbage, jævnfør spørgsmålene til den forrige ordfører, som jo viser kompleksiteten i det med al ønskelig tydelighed.

Vi må nu give Tinglysningssretten arbejdsro og tilføre de flere ressourcer, den med fornuft kan anvende, hvis det kan lade sig gøre. Så må vi afvente Rigsrevisionens undersøgelse og kammeradvokatens udtalelse, og så vil Venstre være parat til at påtage sig det ansvar, der måtte fremstå for staten derefter.

Jeg skal derfor på den baggrund på vegne af undertegnede, Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti og Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager justitsministerens redegørelse til efterretning, herunder tilkendegivelsen om, at de lange tinglysningstider har været klart utilfredsstillende for borgerne.

Folketinget konstaterer samtidig, at ekspeditionstiderne bortset fra i matrikulære sager nu er normaliseret som forudsat i handlingsplanen.

Folketinget noterer, at regeringen vil agere, når Rigsrevisionens og Kammeradvokatens udtalelser foreligger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 59).

Kl. 13:25

Formanden :

Også dette forslag til vedtagelse, som blev oplæst, vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Så er det korte bemærkninger. Hr. Morten Østergaard, værsgo.

Kl. 13:25

Morten Østergaard (RV):

Hr. Kim Andersen siger, at det har været særdeles utilfredsstillende, og det fører jo til det nærliggende spørgsmål: Hvis ansvar er det, at der har været et forløb, som har været aldeles utilfredsstillende? Det fremgår af en kronik i Berlingske Tidende fra i dag, hvor direktøren i Domstolsstyrelsen, Adam Wolf, skriver – og jeg citerer:

»Ekstraopgaver og overgangsvanskeligheder var ventet, og der var derfor tilført yderligere ressourcer, men det viste sig desværre ikke at være tilstrækkeligt.«

Vi ved jo ud fra de aktstykker, der er tilgået Finansudvalget, at man havde en meget høj risikovurdering, og virkeligheden har jo altså vist, at den omkostning, fordi det ikke har været tilstrækkelig godt forberedt og man ikke har taget højde for den risikovurdering, man selv havde foretaget, så er blevet overvæltet på borgerne. Derfor må jeg jo spørge hr. Kim Andersen: Hvem er det, der har ansvaret for det helt og aldeles utilfredsstillende forløb, der har været, jævnfør ordførerens eget indlæg?

Kl. 13:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:26

Kim Andersen (V):

Jeg noterer mig, at direktøren for Domstolsstyrelsen i dagens kronik i Berlingske Tidende også anfører, at man naturligvis før introduktionen af det digitale tinglysningssystem har haft et samarbejde med de relevante brugere, og at man også har foretaget rettelser i systemet, ændringer af systemet, som følge af den dialog. Det må siges at være en naturlig og respektabel arbejdsproces.

Jeg tror også, at det må stå klart, også for den radikale spørger, at der her er tale om et så komplekst og specialudviklet system, at det jævnfør introduktionen af andre edb-systemer, også i den offentlige sektor, efterfølgende har vist sig, at der var nogle vanskeligheder forbundet med det – dem skal man så tage hånd om hurtigst muligt og søge at få løst bedst muligt til borgernes tilfredshed. Det forventer jeg også at man har gjort ved Domstolsstyrelsen og ved Tinglysningssretten i Hobro. Andet må vise sig, når Rigsrevisionen har talt.

Kl. 13:27

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:27

Morten Østergaard (RV):

Svaret på det ellers relativt simple spørgsmål blaftrer jo fuldstændig i vinden. Vi går varmt ind for, at man digitaliserer tinglysningen, vi driver ikke heksejagt på de medarbejdere, der slider og slæber for at få det til at fungere, og heller ikke på ledelsen i Domstolsstyrelsen. Det, vi spørger om, er: Hvis ansvar er det, at der ikke er tilført tilstrækkelige ressourcer til at løse de overgangsproblemer og ekstra opgaver, som var ventet, jævnfør det, direktøren skriver i dag? Hvis ansvar er det? spørger jeg hr. Kim Andersen. Hvis ansvar er det, at de borgere har oplevet et aldeles utilfredsstillende forløb, som har påført dem enorme ekstraomkostninger i forbindelse med ejendoms-handler af forskellig karakter? Hvis ansvar er det? spørger jeg hr. Kim Andersen. Det må vi da kunne få et svar på fra det parti, som er med til at opretholde regeringen, og som selvfølgelig her det samlede ansvar for hele regeringens fødsel. Hvis ansvar er det, at der ikke blev tilført ressourcer nok? Det må være rimeligt at bede om at få et svar på det.

Kl. 13:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:28

Kim Andersen (V):

Jeg er meget glad for, at den radikale spørger har en så åbenlyst positiv og konstruktiv tilgang til det her vanskelige spørgsmål. Jeg er nemlig fuldstændig enig med den radikale spørger i, at der ikke er nogen mening i nu at anvende tiden på at drive heksejagt og i at placere noget ansvar hos enkeltpersoner. Det er fuldstændig klart, hvem det er, der har det myndighedsmæssige ansvar i disse forhold, og

mig bekendt er der ikke – i hvert fald ikke fra Venstres side – blevet lagt nogen begrænsninger i forhold til ressourceanvendelsen, da det viste sig, at der var problemer ved Tinglysningssretten i Hobro.

Kl. 13:29

Formanden :

Så er det hr. Morten Bødskov for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Morten Bødskov (S):

Tak for det hr. formand. Det er absolut helt relevant at spørge hr. Kim Andersen om, hvem der har ansvaret for, at det er gået, som det er gået. Vi husker jo alle sammen, at hr. Kim Andersen jo rent faktisk var en af de første, som i medierne krævede, at der blev placeret et ansvar for det her kaos, som har udviklet sig. Derfor er spørgsmålet jo yderst relevant, når nu hr. Kim Andersen har været en af de første, der har været ude at sige, at der skulle placeres et ansvar.

Vi har i Folketingets Finansudvalg sagt ja til et projekt, hvor alle gik ind i det med åbne øjne – hr. Kim Andersen sidder selv i Finansudvalget og har været med til at behandle det – og kunne se, at det var et risikabelt projekt. Vi gav projektet videre til den siddende justitsminister. Hvem er det, der har ansvaret for, at det er endt i det kaos, som det er? Det må hr. Kim Andersen da kunne svare på.

Kl. 13:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:30

Kim Andersen (V):

Med formandens tilladelse vil jeg gerne slå fast, at jeg ikke synes, det er i orden, at spørgeren, ordføreren fra et stort oppositionsparti står her og tillægger mig et citat, som ikke er korrekt. Jeg vil gerne bede spørgeren om at fremlægge dokumentation for, hvor og hvornår jeg har sagt det, som spørgeren her hævder.

Kl. 13:30

Formanden :

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 13:30

Morten Bødskov (S):

Det er altså fuldstændig misforstået, at man fra hr. Kim Andersen har hørt et ønske om, at der selvfølgelig skulle placeres et ansvar for det kaos i tinglysningssystemet? Hvis det er det, er hr. Kim Andersen og Venstre så af den opfattelse, at der ikke kan placeres noget ansvar for det kaos?

Kl. 13:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:30

Kim Andersen (V):

Jeg ser det i og for sig ikke som min opgave at redde den socialdemokratiske spørger ud af en fjollet problemstilling. Jeg har bedt spørgeren om at dokumentere, hvor jeg har fremsat krav om, at der skulle gøres et ansvar gældende. Det har jeg ikke fået noget svar på endnu.

Jeg synes, at Socialdemokratiet skulle prøve at være lige så konstruktivt, som jeg i og for sig hører De Radikale er, nemlig at det nu drejer sig om at få det her system, som er ganske udmærket udtænkt, til at fungere ordentligt.

Det har indtil nu ikke fungeret tilfredsstillende. Der er tilført ressourcer. Vi er parate til at tilføre flere ressourcer for at få sagsbunken ned, hvis det er det, der skal til. Jeg noterer mig også, at ministe-

ren har redegjort for, at der rent faktisk sker ganske betydelige fremskridt, men at der stadig væk er problemer. Dem skal vi være over, dem skal vi løse.

Opgaven ligger ved Tinglysningssretten i Hobro. Tinglysningssretten i Hobro sorterer under Domstolsstyrelsen. Domstolsstyrelsen er myndighedsmæssigt bundet op på Justitsministeriet. Det tror jeg også at den socialdemokratiske spørger er klar over.

Kl. 13:31

Formanden :

Så er det hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil godt først bede hr. Kim Andersen om at bekræfte, at ordføreren i radioprogrammet P1 Morgen den 28. januar, en torsdag, lidt før kl. 8.00, hvor der var en direkte debat mellem politikere, bl.a. undertegnede, netop fremsatte et synspunkt, der gik på, at problemerne med den digitale tinglysning faktisk var regeringens ansvar. Jeg synes, det var meget relevant, at der rent faktisk blev fremsat et argument om, at det selvfølgelig i sidste ende er regeringens, altså justitsministerens, ansvar, at vi er nået dertil, hvor vi er nu.

Kl. 13:32

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:32

Kim Andersen (V):

Jeg står og funderer lidt over, hvad spørgsmålet egentlig var. Men jeg kan jo godt gentage, hvad alle ved, at den her opgave myndighedsmæssigt ligger ved Tinglysningssretten i Hobro. Tinglysningssretten i Hobro sorterer under Domstolsstyrelsen, og det ministerielle ansvar for Domstolsstyrelsen ligger i Justitsministeriet. Sådan er det. Det er jo faktuel.

Kl. 13:33

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:33

Benny Engelbrecht (S):

Efter den erkendelse vil jeg godt henvise til Domstolsstyrelsens årsrapport, som vi netop har modtaget her i Folketinget. Jeg går ud fra, at også hr. Kim Andersen har bemærket, at det netop her fremgår, at medarbejderne i Tinglysningssretten i nogle tilfælde har arbejdet 7 dage om ugen og rent faktisk i nogle tilfælde i treholdsskift for at opnå de resultater, som man har opnået.

Man kan jo altid diskutere det. Vi er jo desværre ikke i hus med de matrikulære sager, og dermed er vi heller ikke kommet i hus, når det gælder den del, der handler om målsætningerne, men ikke desto mindre peger det jo netop på, at der har manglet ressourcer helt fra starten, for at man kunne nå i mål med dette, hvilket også blev fremført af hr. Morten Østergaard tidligere i debatten.

Kl. 13:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:34

Kim Andersen (V):

Jeg er meget glad for, at den socialdemokratiske spørger også har blik for det, jeg så kraftigt understregede i min tale heroppefra for få minutter siden, nemlig anerkendelsen af, at medarbejderne ved Tinglysningssretten i Hobro har gjort en kæmpemæssig indsats for at reducere det store problem, som det digitale tinglysningssystem starte-

de ud med. Jeg ved ligesom spørgeren, at medarbejderne i Hobro har arbejdet meget over, og at de har påtaget sig mange ekstraordinære opgaver, og der er grund til at takke dem for den fantastiske store indsats, de har ydet, og for, at de dermed har bidraget med, hvad de kunne, til at minimere problemet. Det vil jeg også gerne sige tak for herfra i dag.

Kl. 13:34

Formanden :

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo helt utroligt, at ordføreren bruger al tiden til at takke medarbejderne. Vi er alle sammen klar over, at de har gjort en ekstraordinær indsats, men det, der er hele kernen i det her spørgsmål, er: Har der i tide været tilført nok ressourcer – ja eller nej? Og hvis er ansvaret for, at der ikke har været tilført nok ressourcer? Det kan man jo tydeligt se at der ikke har, for ellers havde medarbejderne jo ikke skullet arbejde 7 dage om ugen i treholdsdrift.

Kl. 13:35

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:35

Kim Andersen (V):

Nu er det jo ikke nogen ordfører, ej heller regeringspartierne ordførere, der står for arbejdstilrettelæggelsen rundt omkring i de statslige institutioner. Vi har fra første færd sagt, at hvis det var ressourcer, der skulle tilføres Tinglysningssagen i Hobro, stod vi bag. Vi har også noteret os, at det er sket, og vi har hele tiden sagt, at er der brug for yderligere arbejdskraft eller ressourcer i det hele taget, vil vi stå bag sådan et ønske.

Men vi har også forstået, at der jo er tale om sidemandoplæring, at der er tale om individuel sagsbehandling i de sager her, som udgør den store dyng af problemsager, og at det derfor er begrænset, hvor mange yderligere mandetimer man kan sætte ind på opgaven, hvis man rent faktisk skal nedbringe sagsmængden. Det har vi naturligvis taget ad notam, ud fra at det har været en ledelsesvurdering baseret på faglige realiteter.

Kl. 13:36

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:36

Lone Dybkjær (RV):

Det er jo en gang snakken udenom. Det, der er kernen, er selvfølgelig, at man skulle have grebet ind, inden sagsbunkerne opstod. Det er jo hele situationen, og derfor er spørgsmålet: Har Venstres ordfører i tide fortalt sin regering, at man måske skulle tilføre ressourcer tidligere? I det helt oprindelige aktstykkeforslag har man jo opereret med driftsbesparelser allerede i 2008 og fuld indfasning i 2009, for så vidt angår driftsbesparelserne. Det er jo der, problemet ligger.

Det her er jo sådan panikløsninger. Det er fint, for man kan jo ikke gøre andet, når det er for sent. Men kernen er selvfølgelig: Hvorfor i himlens navn har regeringen ikke opdaget og – måske – orienteret sine regeringspartier om, at der manglede ressourcer på et tidlige tidspunkt?

Kl. 13:37

Formanden :

Ordføreren.

Kim Andersen (V):

Jeg kan kun sige – og jeg skal ikke svare på regeringens vegne – at Venstre fra første færd, da vi hørte om problemer med den digitale tinglysning i Hobro, har haft et skarpt fokus på den her problemstilling, fordi vi anerkender, at vi er i en meget uheldig situation, og at det har været til skade for ejendomsmarkedet, at der er mennesker, som har haft alt for lang sagsbehandlingstid på deres tinglysninger, og for nogle har det givetvis medført både bøvl og omkostninger.

Derfor har vi fra første færd sagt, da vi blev bekendt med de problemer: Er det ressourcer, det drejer sig om, så lad os få dem tilført, i det omfang det overhovedet kan lade sig gøre at absorbere dem i systemet. Men det er naturligvis også noget, der skal være afstemt med ledelsen, og det skal være noget, som ledelsen det pågældende sted er interesseret i.

Kl. 13:37

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som den sidste med korte bemærkninger til hr. Kim Andersen.

Kl. 13:38

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Hr. Kim Andersen har jo selv været ude og sige, at det, der er foregået med tinglysningen, er stærkt kritisabelt. Det er stærkt kritisabelt. I øvrigt har hr. Kim Andersen også sagt, at det ikke er acceptabelt, at så mange mennesker skal bringes i store økonomiske vanskeligheder. Jeg vil bare spørge: Hvad er hr. Kim Andersens svar til de mennesker i dag, når vi nu her sidder samlet i Folketingssalen og oppositionen prøver at udtale en alvorlig kritik af regeringens handling og gøren og laden i den her sag? Hvad er hr. Kim Andersens svar til de borgere i dag, når det nu åbenbart ikke ser ud til, at vi får et flertal for at gå i gang med at kigge på de her kompensationer, som vi i oppositionen mener er meget vigtige?

Kl. 13:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:38

Kim Andersen (V):

Jeg er meget glad for den måde, som SF's ordfører citerer på, for det er nemlig korrekt. I modsætning til, hvad vi tidligere har hørt fremført af citater her i dag, er de citater, vi her hører, rigtige. Det, der er foregået, har bestemt ikke været ordentligt og acceptabelt. Det er også derfor, jeg siger, at vi nu skal have Rigsrevisionens undersøgelse gennemført, den skal på bordet, og så har ministeren jo sagt, at når den foreligger, er sagen overdraget til kammeradvokaten, og så skal vi have en udtalelse derfra. Vi bliver nødt til at anerkende den proces og den rækkefølge.

Modsat skal der heller ikke være tvivl om, at har staten en erstatningspligt ud fra de almindelige erstatningsregler i dansk ret, når vi har udtalelserne fra Rigsrevisionen og kammeradvokaten, er det Venstres opfattelse, at staten naturligvis skal leve op til disse regler.

Kl. 13:39

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:39

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg mener faktisk, at hr. Kim Andersen skylder boligejerne et bedre svar. De mennesker, som er kommet uforvarende i klemme her, skylder hr. Kim Andersen simpelt hen et bedre svar. Det er stærkt kritisabelt, siger han, men alligevel vil han heller ikke tage det næste

skridt og sørge for, at der sker noget markant. Det kunne hr. Kim Andersen have gjort i dag, men i stedet for vælger han at sparke forslaget til hjørne i en syltekrukke og siger, at vi nu må afvente den ene og den anden og den tredje undersøgelse. Jeg synes simpelt hen, at det er for ringe.

Jeg vil slutte af med et spørgsmål til hr. Kim Andersen: Synes hr. Kim Andersen, at ministeren og ministeriet har levet op til deres ansvar det her område? Synes hr. Kim Andersen, at ministeriet har gjort det, de skulle, i forbindelse med implementeringen af tinglysningen? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på, og det tror jeg der er rigtig mange af boligejerne, der sidder rundtomkring i Danmark, der også godt kunne tænke sig et svar på.

Kl. 13:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:40

Kim Andersen (V):

Jeg har ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at kritisere nogen minister i det forløb, der har været på det her område. Jeg vil gerne sige til spørgeren, at vi jo er nødt til at acceptere, at vi lever i et retssamfund, og at der er lighed for loven. Vi kan ikke bare med rimelighed betale en kompensation – og i givet fald en kompensation for hvad? For der er jo også nogle, der har fået tinglyst, som de skulle og rettidigt. Vi kan heller ikke bare betale nogle gebyrer tilbage. Hvad så med alle mulige andre gebyrer betalt for andre ting i vores samfund, hvis der har været en forsinkelse eller et eller andet i forbindelse med dem? Jeg synes, at der er nogle principielle ting i det her, som spørgeren fuldstændig overser.

Jeg hæfter mig ved, at vi fra vores side vedstår os vores ansvar. Vi er meget ydmyge over for det, der her er passeret. Vi synes, at det har været et meget, meget træls, kedeligt og ikkeacceptabelt forløb. Nu afventer vi Rigsrevisionen og kammeradvokaten, og er der efter de undersøgelser og udtalelser en erstatningsforpligtelse for staten, skal staten naturligvis leve op til det.

Kl. 13:41

Formanden :

Tak til hr. Kim Andersen som ordfører. Vi går videre i rækken. Det er fru Pia Adelsteen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Jeg vil godt starte med at sige, at jeg tror, at alle her i salen finder det forløb, der har været omkring digital tinglysning, aldeles utilfredsstillende.

Digitalisering kan være rigtig, rigtig godt. I Dansk Folkeparti har vi også været kritiske. Det tror jeg da i øvrigt alle partier har været. Der er mennesker, der er blevet ramt, der er mennesker, der har tabt penge, også virksomheder osv. En gang imellem kan man også godt stille sig selv det spørgsmål: Hvordan kan det være, at hver gang man i det offentlige går ind og laver en digitalisering eller sætter noget i gang, f.eks. Amanda-systemet, det så går så galt?

Jeg ved, at da vi havde første behandling af lovforslaget, var Dansk Folkeparti ude at kritisere den her nedlukning, der skulle ske i 3 uger. Vi syntes, at det var problematisk, fordi det helt klart ville give en pukkel, som man så skulle have arbejdet sig igennem senere. Hvis der så også er problemer, hvilket der som oftest er, når der kommer et nyt system, så gør det jo ikke puklerne mindre. Det var vi ude at kritisere allerede på det tidspunkt.

Så har vi også været ude at sige, og det mener jeg stadig helt klart, at for de borgere, der er blevet ramt, bør det være sådan, at man overvejer muligheden for en kompensation. Jeg vil også godt

samtidig sige, at når det er sagt, mener jeg, at det arbejde, som Rigsrevisionen har sat i gang, bør man afvente. Som jeg har forstået det, kommer de allerede i juni måned med et resultat, og så kommer kammeradvokaten kort tid efter med en udtalelse.

Jeg synes altså, at der er en vigtig pointe her, for tingene bliver gjort lidt sort-hvide, og det har jeg stor forståelse for, fordi der er en masse borgere, der er ramt. Men der er altså også sådan rent praktisk nogle ting, man en gang imellem glemmer at tage højde for, nemlig hvor lang tid tingene tog, før den her digitale tinglysning blev indført. Det vil sige, at der er nogle mennesker, der i forhold til den forventning, man blev givet, da vi indførte den digitale tinglysning, troede, at det her simpelt hen gik som et snuptag. Jeg tror, at det er den forventning, man simpelt hen har skuffet, ud over at der selvfølgelig er folk, der har måttet vente ekstraordinært længe.

I Dansk Folkeparti synes vi altså, at det er vigtigt, at vi afventer Rigsrevisionens undersøgelse og kammeradvokatens udtalelse. Når det så sker, tager vi stilling til, hvad der skal ske.

Kl. 13:45

Formanden :

Tak. Så er der korte bemærkninger. Det er først fra hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:45

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg vil gerne minde ordføreren om, at Dansk Folkeparti jo selv har været med til at gøre tingene sort-hvide og især at presse forventningerne i vejret.

Jeg vil tillade mig at citere Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup:

Det vil være totalt urimeligt – siger han omkring it-projektet her – det er en kendt sag, at når borgere skylder det offentlige penge, så går der ikke lang tid, før der kommer rykkere og ekstra gebyrer. Det må jo gå begge veje. Når det offentlige i den grad klokker i det, som det er tilfældet her, så må man også se på, hvad der kan gøres for at kompensere borgerne.

Det er sagt den 21. januar til ALTINGET.DK.

Er det ikke i hvert fald at give befolkningen nogle forventninger om, at Dansk Folkeparti også vil sikre, at der rent faktisk kommer en kompensation til de borgere, som er kommet unødigt lang tid i klemme i det digitale tinglysningssystem?

Kl. 13:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:46

Pia Adelsteen (DF):

Jo, det er det. Jeg er helt enig. Vi har helt klart også været med til at gøre tingene sort-hvide.

Jeg er sådan set heller ikke uenig med hr. Benny Engelbrecht i, at hvis der skal gives kompensation, skal man også gøre det. Men dermed ikke sagt, at vi ikke skal afvente Rigsrevisionens og kammeradvokatens udtalelse. Det er egentlig det, jeg gerne vil vente på. Det er ikke, fordi jeg vil lukke muligheden for en kompensation, bestemt ikke, for jeg synes, at det er vigtigt, at man ser på det.

Jeg mener, at Dansk Folkepartis retsordfører, hr. Peter Skaarup, har fuldstændig ret. Det er jo sådan, at skylder man det offentlige penge, kommer man til at betale ved kasse et, og det skal også virke den anden vej.

Kl. 13:46

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tror desværre, at vi er nødt til at have det lidt dybere formuleret, for jeg tror, der sidder rigtig mange mennesker og ser på den her debat og ikke forstår, hvordan Dansk Folkeparti gang på gang i medierne har kunnet sige: Nu skal der findes en løsning, nu skal der gives kompensation. Så står man her og skyder tingene til hjørnespark og er ikke klar til at bide til bolle.

Lad mig blot også citere ordføreren selv fra borsen.dk fra den 31. marts i år:

»Det er ikke rimeligt, at staten smyger sig udenom. Når staten vælger at sætte et system som tinglysningsen i søen, må forventningen også være, at det fungerer. Gør det ikke det, må staten gå ind og kompensere.«

Det er da klare ord. Hvorfor kan vi ikke få det fuldstændig klare tilsagn fra Dansk Folkeparti her i dag? Det tror jeg er det spørgsmål, som borgerne sidder tilbage med. Hvordan kan man sige et i pressen, og når vi står her i Folketingssalen sige noget andet?

Kl. 13:47

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:47

Pia Adelsteen (DF):

Jeg mener faktisk ikke, at jeg siger noget andet. Hvis der skal gives kompensation, mener jeg, at vi bør gøre det. Men jeg mener bare, at der efterhånden er sagt så meget om, at der er nogle borgere, der af bankerne har fået beregnet, at så og så meget har de mistet. Jeg synes altså ikke, at tingene er så sort-hvide i forhold til, hvor meget de har mistet.

Jeg mener helt klart, at det, vi har sagt, er, at vi er villige til at give en kompensation, hvis det er det rigtige at gøre. Men jeg mener også helt klart, at vi skal afvente Rigsrevisionens og kammeradvokatens udtalelse. Jeg mener, det er vigtigt, når nu man har sat det i søen.

Kl. 13:48

Formanden :

Tak, så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen. Der kommer også en bemærkning fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt, men så kommer vi ikke videre. For hvis vi går videre, afskærer vi muligheden for at stille korte spørgsmål til ministeren efterfølgende.

Hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 13:48

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Adelsteen, om hun mener, at den her situation, hvor borgere har lidt økonomisk skade på grund af åbenlyse fejl, som er begået af det offentlige, kan afsluttes med, at kammeradvokaten siger, at staten ikke er forpligtet til at betale en generel kompensation. De enkelte borgere må selv anlægge sag i retssystemet.

Er det sådan, at al Dansk Folkepartis snak om, at det her skal der findes en løsning på, kan ende med, at fru Pia Adelsteen og Dansk Folkeparti siger, at det må den enkelte borger selv klare i retssystemet?

Kl. 13:49

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 13:49

Pia Adelsteen (DF):

Nej, det mener jeg egentlig ikke jeg giver udtryk for. Jeg mener, det er vigtigt at afvente udtalelsen, og jeg vil ikke foruddiskontere, hvad

vi så siger, når udtalelsen fra kammeradvokaten og Rigsrevisionen kommer. Det vil jeg simpelt hen ikke.

Jeg ved også, at der er nogle borgere, der har anlagt et gruppesøgsmål. Det er jo helt klart også sådan en ting, som man bør se på. Det er så en retssag, hvor der er nogle dommere, der skal afgøre nogle ting. Men kammeradvokatens udtalelse kan jo være vigtigt i forhold til det her gruppesøgsmål. Men jeg vil altså ikke foruddiskontere, hvad vi vil sige, når kammeradvokatens udtalelse kommer. Den vil jeg se først.

Kl. 13:49

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:49

Per Clausen (EL):

Men det, fru Pia Adelsteen siger, er, at det godt kan ende derhenne, at hr. Peter Skaarup og Dansk Folkepartis klare udtalelse om, at når det offentlige svigter, skal de betale, ligesom vi som borgere skal betale, hvis vi begår fejl, ikke betyder noget, altså at Dansk Folkeparti i forlængelse af kammeradvokatens udtalelse siger: Hvis der er nogle, som ønsker at få nogle penge ud af det offentlige her, må de anlægge sag.

Det er der vi kan forvente at Dansk Folkeparti ender, når det kommer til stykket.

Kl. 13:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:50

Pia Adelsteen (DF):

Som jeg tidligere svarede: Det vil jeg ikke foruddiskontere, det vil jeg simpelt hen ikke. Det er vigtigt for os at se, hvad Rigsrevisionen og kammeradvokaten siger, og så tager vi stilling, når vi har de udtalelser.

Kl. 13:50

Formanden :

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ordføreren må have mig virkelig meget undskyldt. Jeg fornemmer altså, at der er et kursskifte. Der står her, at ordføreren har sagt, at fungerer tinglysningsen ikke, må staten gå ind og kompensere.

Kompensere er ordet, der bliver brugt. Og det, vi foreslår i oppositionen i dag, er en kompensation.

Videre siger ordføreren: Så må vi se, om ikke også regeringen er med på ideen.

Jeg vil bare sige, at det slet ikke er nødvendigt. Vi behøver ikke at have regeringen med på ideen. Vi har en opposition, vi har et flertal, hvis bare ordføreren og ordførerens parti vil holde det løfte, man har givet til boligejerne.

Hvad siger fru Pia Adelsteen til det?

Kl. 13:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:51

Pia Adelsteen (DF):

Jeg ved egentlig ikke, hvad jeg skal sige til det. Jeg vil meget gerne have, at regeringen er med i det, hvis der skal gives kompensation. Det er garanteret mange penge, kunne jeg forestille mig, og det vil sige, at pengene skal findes et eller andet sted. Men jeg mener også

helt klart, at har man et ansvar og skal give kompensation, ville det da et eller andet sted kunne være rigtig, rigtig rart, hvis vi alle sammen var enige om det. Dermed er ikke sagt, at vi ikke har flertal sammen med oppositionen.

Jeg synes – og det vil jeg gentage igen – at det er vigtigt, at vi afventer Rigsrevisionens og kammeradvokatens udtalelser.

Kl. 13:52

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 13:52

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg kan bare konstatere, at Dansk Folkeparti laver en fuldstændig kovending på det her område, en fuldstændig kovending! Man har tidligere været villig til at gå ind og kompensere. Det er faktisk det, vi snakker om i dag. Dansk Folkeparti har mulighed for at bide til bolle og træde til, og så får vi det ordnet. Vi er jo indstillet på, at vi derefter nedsætter et udvalg med det samme, som skal se på, hvor stort det her beløb skal være, hvordan ordningen skal være, hvem der skal have kompensation, hvor lang tid man skal have ventet.

Alle de spørgsmål vil vi jo tage stilling til. Vi behøver ikke kammeradvokaten og statsrevisorerne. Og Dansk Folkeparti snyder vælgerne på det her område.

Kl. 13:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kan kun sige, at jeg er dybt uenig i det. For her vil man gå ind og sige, at nu giver vi bare en kompensation på det glatte ansigt uden egentlig at finde ud af, om man er forpligtet, uden egentlig at finde ud af, hvordan det hele skal være. Igen vil jeg gerne understrege, at jeg ikke er uvillig til at se på en kompensation. Men jeg vil have de udtalelser fra Rigsrevisionen og kammeradvokaten først.

Hvis man går ind og siger, jamen det gør vi bare, er der tonsvis af sager som dem her, der vil dukke op. For der er masser af tilfælde, hvor det offentlige ikke betaler sine ting til tiden, og hvor man så må gå ind og sige, at så skal der ligge en kompensation. Det vil jeg gerne være villig til, men så skal der også ligge et regelgrundlag for det, og det gør der ikke p.t. Men det er ikke ensbetydende med at sige, at jeg ikke er villig til at se på det.

Kl. 13:53

Formanden :

Tak til fru Pia Adelsteen. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som ordfører for SF.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Det er en rigtig møgsag. Det var justitsministerens ord efter et møde, et samråd om tinglysningen, og det kan man vist kun give ham ret i. Det tror jeg også at de borgere, som ufrivilligt er kommet i klemme, synes – borgere, som faktisk har opført sig økonomisk ansvarligt, solgt deres hus i tide og siddet med en ufrivillig mellemfinansiering bagefter. Og det er ikke kun boligejere, det er også boligselskaber og dermed lejere, som er kommet i en økonomisk klemme, og som får huslejestigninger efterfølgende. Så jeg synes, roligt man kan sige, det er en møgsag. Til gengæld synes jeg ikke, man bare kan sige: Tag en tudekiks og kom videre.

Jeg ved godt, at statsrevisorerne er i gang med at undersøge implementeringen, og at kammeradvokaten er ved at undersøge erstat-

ningsspørgsmålet, men det er jo behageligt parkeret i en syltekrukke. Det synes jeg faktisk ikke er godt nok, og det er jo også derfor, at vi i oppositionen i dag gerne vil gå skridtet videre. Og det smerter mig at finde ud af, at Dansk Folkeparti vælger ikke at holde ord i den her sag. Jeg synes simpelt hen ikke, man fra Dansk Folkepartis side kan være det bekendt. Vi er jo faktisk flere partier, som synes, at det her er drevet for vidt. Det er sket på borgernes bekostning, og vi er meget indstillet på, at vi skal have gang i kompensationen.

Jeg synes, det har været en spektakulær sag fra starten; alle de informationer, vi efterfølgende har fået, belaster jo regeringen mere og mere i den her sag. Systemet har været udskudt et par gange, og vi har møjsommeligt i forligskredsen spurgt ind til, om der var nogen problemer, og om det kom til at køre osv., og på intet tidspunkt har der været nogen advarselslamper, der har blinket – i hvert fald ikke i politiforligskredsen.

Men ellers må vi jo sige, at vi bagefter har fundet ud af, at der har været sendt advarsler fra realkreditinstituttet, og det viser sig, at systemet ikke har været testet af alle brugerne, ejendomsmæglerne har f.eks. ikke været med. Det havde været afgørende for, at man havde fundet ud af, at brugerne faktisk ville have brugt det her system på en anden måde, og at det ville have resulteret i de her sagsbunker.

Det sagde tidligere justitsminister Brian Mikkelsen ellers var testet, men det var ikke rigtigt. Der er et aktstykke, som er sendt frem med Justitsministeriets vidende, og som har en meget, meget kritisk risikovurdering, og alligevel sender man det frem. Desuden havde man ingen plan B. Man havde faktisk ikke en plan for, hvad der skulle ske, for man havde fyret alle medarbejderne. Man var simpelt hen nødt til at køre videre. Der er helt klart mange kritiske omstændigheder i den her sag, som jeg synes belaster regeringen mere og mere. Bevismaterialet tårner sig op.

Jeg synes, vi mangler nogle klare svar på, hvorfor regeringen overså alle advarselslamper. Det er ganske alvorligt, og jeg tror i hvert fald ikke længere man kan sige, som den tidligere justitsminister Brian Mikkelsen gjorde det efter et samråd: Der er ingen, der har ansvaret for det her; der er ikke nogen, der har gjort noget forkert. Det tror jeg ikke længere holder.

I SF er vi indstillet på at komme borgerne til hjælp. Vi vil straks have nedsat et udvalg, som skal kortlægge, hvem der har lidt tab, og hvor store tabene er, og så komme i gang med en kompensationsordning.

Kl. 13:56

Formanden :

Der er ikke ønsket om korte bemærkninger. Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt. Det giver lidt luft til øvrige spørgere siden hen. Det er hr. Tom Behnke som ordfører for Det Konservative Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

En digitalisering af tinglysningen har helt åbenbart og åbenlyst en række fordele i sig, og det synes jeg vi skal huske. Hvad var egentlig årsagen til, at man ønskede en digitalisering af tinglysningen? Ønsket var jo ikke at skabe kaos, ønsket var jo ikke, at der skulle gå længere tid, og ønsket var jo ikke, at der var nogle, der skulle lide tab. Næh, grunden til, at man ønskede en digitalisering, var netop, at man ville prøve at gøre det nemmere, hurtigere at få tinglyst, end det var tidligere, altså, at man online, direkte og digitalt kunne få tinglyst inden for få sekunder eller inden for få minutter. Det var et ønske, vi alle havde, og en fremtid, vi alle godt kunne tænke os.

Samtidig kunne man også se, at hvis det var sådan, at borgere og virksomheder kunne tinglyse digitalt online med det samme, ville der også ligge en række besparelser for både de pågældende borgere, for virksomheder og for tinglysningen. Der ville ligge en lang række

besparelser, som man så ville kunne bruge til noget andet og bedre. Det synes jeg bare vi også skal huske nu her, hvor det er sådan, at det ikke er gået helt sådan, som man havde håbet på, ikke helt, som man havde planlagt. Den måde, det kom til at køre på, var i det hele taget ikke særlig god, og det skal ikke være nogen hemmelighed.

For det, der var det vigtige, kan man sige, inden vi gik i gang, var at få sikret sig, at det system, man startede op, var et system, der kunne fungere. Der måtte ikke opstå den situation, at man ikke kunne få tinglyst. Derfor bad man også om at få en overgangsperiode, så vidt jeg husker, var den på 3 uger, til at gå fra den manuelle til den digitale tinglysning. I den periode skulle man så være i stand til at stille om til det nye system.

De aktører, som var med på det tidspunkt, og som havde været med i processen, havde også rejst nogle advarselsflag og sagt, at der var nogle ting, der ikke fungerede ordentligt. Man har undervejs i processen justeret systemet, tilpasset systemet, man gjorde, hvad man kunne. Og som jeg har forstået det ud fra de bilag, som vi har fået i Folketingets Retsudvalg i svaret på spørgsmål 904, gjorde man også, hvad man kunne. Så de involverede parter var sådan set af den opfattelse, at der ikke var nogen grund til, at man udsatte det yderligere, man kunne godt starte systemet op – det er i hvert fald sådan, jeg læser bilaget – og det gjorde man så.

Men den her opstart gav ganske alvorlige problemer trods forarbejderne. Og det er jo ærgerligt. Det er i særdeleshed ærgerligt for dem, som har lidt tab, dem, som har stået og ventet og ventet, og som også har haft økonomiske tab. Ja, det er ikke bare ærgerligt, det er faktisk dybt problematisk, at det har givet så store vanskeligheder. At noget, der skulle være så godt, viste sig i sin opstart at have så store vanskeligheder og problemer indbygget, er dybt problematisk.

Det, som jeg også har kunnet konstatere, er, at man satte alle gode kræfter ind, i samme sekund man opdagede, at der var ved at være problemer, at der var sager, der hobede sig op, at bunkerne blev større. Man satte alle gode kræfter ind for at råde bod på problemerne, og man har jo groft sagt – nej, fuldstændig direkte sagt – knoklet døgnnet rundt ved Tinglysningsretten for at få det her til at fungere.

Man har fra regeringens side været villig til at sige: Hvis det er ressourcer, der mangler, så sig til, hvis det er medarbejdere, der mangler, så sig til. Men der er også en eller anden grænse for, hvor mange nye medarbejdere man kan trække ind, for de skal jo også nå at blive uddannet et vist minimum, inden de kan begynde at lave sagsbehandling. Derfor kan man ikke bare ansætte og ansætte, man skal ansætte i den takt, man er i stand til at uddanne og sidemandsoplære folk, så de kan komme i gang med det.

Det, som vi også kan konstatere, er, at til trods for de her fødselsvanskeligheder, fungerer systemet nu. Nu fungerer det, og det synes jeg også man skal huske på. Hver eneste dag bliver der tinglyst 3.000 sager i løbet af få minutter – i løbet af *få minutter*. Det gjorde der ikke før, så der er altså kommet en gevinst. 64 pct. af sagerne tinglyses nu automatisk, hører vi ministeren fortælle. Det eneste sted, hvor man sådan set hænger lidt i bremsen, er i forbindelse med nogle af de matrikulære sager. Og det er man også ved at arbejde på.

Så alt andet lige har man gjort, hvad man kunne, og man har også fået rådet bod på problemerne, og det er vi tilfredse med.

Kl. 14:01

Formanden :

Så er der korte bemærkninger, først er det her Benny Engelbrecht.

Kl. 14:01

Benny Engelbrecht (S):

Indledningsvis vil jeg give ordføreren ret i, at det er dybt problematisk, at tre konservative ministre har haft ansvaret for det kaos, som det her har ført til, det er jeg fuldstændig enig i.

Så vil jeg godt angribe dette med, at man hænger i bremsen i forbindelse med de matrikulære sager. Det drejer sig om noget mere.

Der er altså sager, som har ligget i tinglysningssystemet i ½ år eller længere, og som endnu ikke er blevet tinglyst. Det er mere end at hænge i bremsen, det er meget problematisk.

Når man har hørt ordførerens tidligere spørgsmål til mig, kan der egentlig godt opstå en lille usikkerhed om, om der nu også er fuld enighed blandt de partier, der fremsætter et forslag til vedtagelse, altså Dansk Folkeparti og De Konservative. Jeg vil især gerne spørge ind til dette: Er man enige om, at der på et tidspunkt skal ske en kompensation, nemlig det, som man i høj grad har kunnet høre at Dansk Folkeparti gerne vil i sidste ende, sådan som jeg forstår det? Er De Konservative enige i, at der skal ske en kompensation til de skadelidte?

Kl. 14:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:02

Tom Behnke (KF):

Se, jeg tror, at der er nogle, der i den her debat i dag forsøger på at få os til at tale os så langt fra hinanden som overhovedet muligt. Man forsøger på at give indtryk af, at der meget stor forskel på, hvad vi synes om det her kaos, der har været omkring digital tinglysning.

Men det er jo ikke rigtigt. Vi er sådan set alle sammen enige om, at det forløb, der har været, er stærkt problematisk. Vi er også enige om, at det her skal undersøges. Hvad er op og ned? Oppositionen vil have, at der skal nedsættes et udvalg. Regeringen og regeringspartierne har fastslået, at Rigsrevisionen skal gennemgå forløbet. Begge sider ønsker altså sådan set at få et grundlag at vurdere det ud fra. Skal der så, kan der så – og i hvilket omfang skal der i givet fald ske en kompensation?

Men man er nødt til at have et grundlag. Oppositionen foreslår, der skal nedsættes et udvalg. Regeringen har foreslået, at det er Rigsrevisionen, der skal gennemgå det, den er sådan set allerede gået i gang, og derefter skal det til kammeradvokaten. Forskellen er den samme, vi ønsker alle at få det her udredt, og kan der betales erstatning, ja, så skal der betales erstatning.

Kl. 14:03

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:03

Benny Engelbrecht (S):

Jeg tror, at ordføreren helt har misforstået, hvad det er, vi har foreslået. Vi har netop foreslået, at der skal nedsættes et udvalg, der skal formulere, *hvordan* der skal udbetales kompensation, og ikke *om* der skal det. For vi er sådan set ikke et sekund i tvivl om, at det er tre på hinanden følgende konservative justitsministre, som er ansvarlige for, at det er kommet så vidt, som det er. For med hr. Kim Andersens ord fra TV 2 Nyhederne i slutningen af januar i år, er det regeringens ansvar. Det er jo regeringens ansvar, når det er sådan, at der er systemer, som ikke bliver implementeret korrekt.

Så lad mig vende tilbage til spørgsmålet: Mener ordføreren fra De Konservative, at der skal finde en kompensation sted, hvis folk har lidt unødige tab på grund af en meget lang ventetid på den digitale tinglysning?

Kl. 14:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:04

Kl. 14:07

Tom Behnke (KF):

Jeg kunne også sige: Det er mig, jeg er den skyldige, det er mig, der har ansvaret, for jeg har siddet og været med til at sige, at vi skal have en digitalisering af tinglysningen, så jeg er den skyldige. Hvad vil man gøre ved det? Folketingets flertal har vedtaget, at vi skal gøre det. Er det også skyldigt? Finansudvalget har godkendt aktstykkerne. Er det også skyldigt? Hvem er det egentlig, der er skyldige? Ja, i sidste ende ligger det politiske ansvar altid hos ministeren, sådan er det.

Hvad angår, om der skal udbetales kompensation, er det jo et spørgsmål om, hvorvidt man har lavet en ansvarspådragende handling, for ellers vil det ikke kunne lade sig gøre. Man kan jo ikke bare udbetale penge, fordi man synes det, for hvis vi gjorde det, hvis vi lavede den præcedens i den her sag ved at sige, at vi bare tilbagebetaler tinglysningsgebyret, eller at vi bare udbetaler erstatning til alle, eller at vi udbetaler til alle, der har ventet mere end 28 dage eller et eller andet, vil det automatisk smitte af på alle mulige andre sagsområder i det offentlige, hvor man vil kunne sige, at så skal også ske udbetaling af erstatning i de sager. Derfor har man i dansk erstatningsret det begreb, der hedder ansvarspådragende handlinger.

Kl. 14:05

Formanden :

Så er det fru Lone Dybkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Lone Dybkjær (RV):

Hr. Tom Behnke roser medarbejderne, og det kan vi andre jo med lige så god ret sige at vi gør, vi ved alle sammen, at de har puklet, men det er jo ikke det, det handler om.

Det handler om, om man har fået øje på problemerne i tide. Synes hr. Tom Behnke, at man har fået øje på problemerne i tide? Og synes hr. Tom Behnke, om ikke andet så retrospektivt, altså tilbageskuende, at de der 3 uger var ansvarligt? Var det en ansvarlig handling på det tidspunkt?

Kl. 14:06

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:06

Tom Behnke (KF):

Når jeg læser svaret på spørgsmål 904, som er omdelt i Retsudvalget, og som er offentligt tilgængeligt, kan jeg se, at der jo der er meget godt redegjort for det forløb, der var. Der var problemer, der var vanskeligheder, inden man startede op. Man gjorde noget ved det. Alle involverede parter var enige om, at det her godt kunne komme til at fungere, der var ikke længere noget ønske om at udsætte opstarten af den digitale tinglysning. Der var ikke længere noget ønske om det fra nogen af parterne. Så der har man jo altså gjort, hvad man kunne.

Så startede man systemet, og i samme sekund man opdagede, at der er problemer, sørgede man for at tage fat på at løse problemerne. Domstolsstyrelsen og Tinglysningsretten gik med det samme i gang med at tage hånd om problemerne. Lige så snart regeringen og Folketinget blev opmærksom på, at der var problemer, gik man ind og sagde: Der skal være grønt lys til, at man i hvert fald giver alle de bevillinger, der skal til, der skal ikke mangle dér, der skal ikke mangle medarbejdere. I den takt, det kan lade sig gøre, løser man problemerne.

Kl. 14:07

Formanden :

Fru Lone Dybkjær.

Lone Dybkjær (RV):

Nu var der jo et forløb inden da, og det forløb kunne godt tyde på, at man burde have reageret tidligere.

Så er det rigtigt, at der er svaret det der med, at man godt turde starte systemet op. Men tror hr. Tom Behnke virkelig, at det er sådan en total fri ting? Jeg mener, at der er tale om en kompliceret handel, om kontraktindgåelse og udskydelse og kompensation, og hvad ved jeg. Kan der ikke ligge nogle andre ting i, at man siger, at nu starter man det op, og så må man ligesom se, hvordan det går?

Kl. 14:08

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:08

Tom Behnke (KF):

Nej, det mener jeg ikke er rigtigt. Man skal læse lidt nøjere på det svar, som kom tilbage fra Realkreditforeningen, Realkreditrådet og Finansrådet, hvor de klart og tydeligt tilkendegav, at med de forhandlinger, man havde haft, med de forbedringer, der skete af systemet, og med de justeringer, der blev lavet, havde man ikke længere et ønske om en udsættelse af den udmeldte igangsætningsdato for det nye it-system. Det er jo det, der fremgår, det har man altså sort på hvidt, så det behøver vi sådan set ikke at diskutere længere.

Man har gjort, hvad man kunne på forhånd. Derfor er det også forkert, når oppositionen fremsætter et forslag til vedtagelse, hvor der står: »... og på forhånd kendte problemer med implementeringen.«

De på forhånd kendte problemer tog man hånd om, inden man startede digitaliseringen af tinglysningen op. Efterfølgende viste det sig så, at der var yderligere problemer, bl.a. også, at der opstod nogle store sagspukler, og det gik man med det samme i gang med at gøre noget ved. Derfor har man, jeg er lige ved at sige fra minut til minut gjort alt, hvad man kunne for at få det her til at fungere. Og det, som vi så med tilfredshed kan konstatere i dag, er, at nu fungerer det.

Kl. 14:09

Formanden :

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:09

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu står den konservative ordfører da godt nok og vildleder Folketinget. Vi har i et klart svar fra justitsministeren fået at vide, at der var 17 erkendte, store fejl ved systemet, inden det blev taget i brug. Det er ligesom det, det handler om i dag: Vidste man på forhånd noget om, at der var fejl ved systemet, inden man tog det i brug? Det er det, der er årsagen til, at der skal placeres et ansvar. Justitsministeren vidste, at der var 17 store problemer, og alligevel blev systemet sat i gang, hvilket har fået store konsekvenser for privatboligejere og andelsboligafdelinger. Der er folk, der taber penge på det her hver dag, fordi man har overset de advarselslamper, der har blinket, eller overhørt de anbefalinger, der er kommet, om, at der var problemer med systemet.

Men vi har da fået en erkendelse fra hr. Tom Behnke i dag, nemlig at det er justitsministeren, der har det endelige ansvar for det her system. Så spørgsmålet herfra er: Hvad er konsekvenserne af, at justitsministeren har et ansvar for den her sag?

Kl. 14:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:10

Kl. 14:13

Tom Behnke (KF):

Vi kan jo stå her længe og kaste mudder i hovedet på hinanden, og jeg kan forstå på hr. Thomas Jensen, at jeg nu skal beskyldes for at stå og lyve for Folketinget. Det bliver påstand mod påstand. Jeg er nødt til at henvise eventuelle seere, tilhørere og andre til, at man kan læse det sort på hvidt i de bilag, der er omdelt i Folketingets Retsudvalg. Det er det, jeg forholder mig til, og øvrige beskyldninger er jeg bare nødt til at tilbagevise på det skarpeste.

Det, jeg konstaterer i forhold til ansvar, er, at det er lige så meget mit ansvar, som det er hr. Thomas Jensens ansvar, at vi har startet den digitale tinglysning. I sidste ende er det – formelt – ministeren, der har ansvaret; det er det altid i enhver sag. Det er indiskutabelt.

Kl. 14:11

Formanden :

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Det er fuldstændig korrekt, som hr. Tom Behnke står og siger, at det bliver påstand mod påstand her, men nu er det sådan, at vi jo kan kigge på de dokumenter, de aktstykker, der ligger i Retsudvalget. Der har justitsministeren svaret klart og tydeligt, at der var 17 store fejl ved systemet – som man valgte at sidde overhørig – inden man tog systemet i brug. At hr. Tom Behnke nu benægter det, kan vi jo efterfølgende få klart og tydeligt afgjort ved at finde dokumenterne frem i Retsudvalget. Den måde, hr. Tom Behnke puster sig op og hæver stemmen på, synes jeg nok falder til jorden, for det er klart og tydeligt, at der ligger et svar fra justitsministeren. Det bør hr. Tom Behnke jo som konservativt folketingsmedlem være enig med ministeren i, eftersom det er en partifælle, der har svaret.

Mit spørgsmål til hr. Tom Behnke er: Hvad skal konsekvenserne være for ministeren, når nu ministeren har svaret?

Kl. 14:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:12

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå på hr. Thomas Jensen, at han vil fortsætte i samme spor. Det bringer jo ikke noget nyt til sagen.

Det, der gør sig gældende, er, at både oppositionen og regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti har en interesse i, at det her bliver fuldstændig afdækket. Oppositionen vil nedsætte et udvalg. Regeringen har bedt Rigsrevisionen om at kigge det her igennem, og efterfølgende skal kammeradvokaten vurdere, om der er grundlag for, at der skal udbetales erstatning. I det omfang, der er det, er vi selvfølgelig indstillet på og klar til at gøre det. Det er et og samme ønske, nemlig at vi får endevendt det her. Men vi er nødt til først at finde ud af, hvad grundlaget er. Der skal jo være et grundlag at agere på, før man kan gøre det. Man kan jo ikke bare ud af det blå sige, at vi nu betaler erstatning. Ja, men hvor meget, til hvem, hvorfor, på hvilket grundlag og med hvilken begrundelse? Der skal da være et grundlag, og det er det, regeringen af sig selv har taget initiativ til at sætte i værk, ved at den har bedt Rigsrevisionen om at gennemgå hele forløbet, og når vi ser det, har vi en mulighed for at træffe beslutning på det grundlag.

Kl. 14:13

Formanden :

Tak til hr. Tom Behnke. Næste ordfører er fru Lone Dybkjær fra Det Radikale Venstre.

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Siden det nu er blevet kutyme hos nogle ordførere, vil jeg da også godt takke de medarbejdere, der har puklet løs, for det er selvfølgelig ikke de medarbejdere, der har forsinket det her. Tværtimod har de jo gjort, hvad der overhovedet stod i menneskers magt, for at få det til at køre. Det er jo slet ikke det, der skal diskuteres.

Det, vi skal diskutere, er jo noget helt andet. Siden der har været mange, der har sagt, at vi alle har ansvaret for at sætte det der tinglysningssystem i gang, vil jeg sige, at det jo er korrekt, i den forstand at de allerfleste, tror jeg, synes, det er en god idé at få et digitalt tinglysningssystem. Der er jo ingen, der mener, at den mere gammeldags metode, vi havde tidligere, var den ideelle metode. Så det er ikke et spørgsmål om, om vi skulle have et digitalt tinglysningssystem eller ej; det er ikke det, vi diskuterer.

Det, vi diskuterer, er, om man kunne have forudset nogle af alle de vanskeligheder, der er opstået – og også forudset dem, i lyset af at vi jo har sat adskillige større systemer af digital art i gang i det offentlige. Og jeg mener ikke, at det er første gang, vi har et problem, for at sige det pænt. Jeg tror næsten, at der har været vanskeligheder i forbindelse med alle større systemer, vi har sat i gang. Nogle er endda næsten aldrig kommet til at køre, og vi har måttet nedlægge nogle, fordi det ikke kunne lade sig gøre.

Så det er i lyset af de erfaringer, at vi selvfølgelig alle sammen må spørge: Kunne det her have været forudset på et tidligere tidspunkt? Og det mener jeg godt at det kunne. Altså, allerede i aktstykket af 29. juni og tidligere har man en eller anden forventning om, at det her system allerede skulle være klar i 2008. Det vil altså sige, at der her står, at en første fase forventes afsluttet omkring den 1. marts 2008. Så må man sige, at når vi står her og ikke har et færdigkørende system, kunne man måske godt have været lidt mere forudseende på det her område.

Det andet er også, at der i en hel del aktstykker har stået, vel også fra starten, at det er et højrisikoprojekt. Og netop når der er tale om højrisikoprojekter, betyder det jo, at der skal sættes ekstra ind – ikke, at der skal gøres mindre. Min gode sammenligning, selv om jeg godt er klar over, at det kræver, at man sådan lige frigør sig lidt, er jo atomkraftværker. Når der ikke er sket mere i forbindelse med atomkraftværker, er det jo selvfølgelig, fordi alle har erkendt, at det er et højrisikoprojekt – nogle af os kan ikke lide det, men det er en anden snak – og så sætter man ekstraordinære ressourcer ind på, at der ikke skal ske noget, og derfor går det ofte godt.

Spørgsmålet er, om man her, når man har vidst, at det var et højrisikoprojekt, så i tilstrækkeligt omfang har sat de nødvendige ressourcer ind på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt. Og det mener mit parti ikke er sket. Man burde have kunnet forudse på et tidligere tidspunkt, end man har gjort – ikke nødvendigvis, da man satte det hele i gang – at det her ikke ville kunne køre. Derfor burde man, allerede inden sagsbunkerne opstod, sådan at de ikke var kommet til at opstå, have sat de der mennesker ind, så de kunne have klaret det, også inden for normale arbejdstider. Det er det, der menes med at sætte ressourcer af til et højrisikoprojekt, så man ikke får afskediget alle medarbejderne på en sådan måde, at man ikke kan gennemføre det.

Det er jo ikke sådan, at man ikke har fulgt det. I et af aktstykkerne står der noget om en forsinkelse på en måned, fordi en central medarbejder er gået over til en anden arbejdsgiver. Det er jo næsten patetisk at læse sådan et aktstykke efterfølgende – ved at bare en central medarbejder går ud af det, opstår der en forsinkelse på en måned i sådan et kæmpe projekt. Og det burde – om ikke andet så på det tidspunkt – have fået nogle alarmklokker til at ringe.

Formanden :

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

En ting må man vel i grunden rose den daværende justitsminister og regeringen for i den her sag, nemlig at man valgte at igangsætte det her projekt på et tidspunkt, hvor aktiviteten, hvad angår boligsalg i Danmark, var nede i en absolut bølgedal. Tænk nu, hvis man havde igangsat det på et tidspunkt, hvor tilstandene var – i gåseøjne – normale. Hvor lang tid ville ventetiden så ikke have været, og hvilke uanede stressfaktorer havde man så ikke påført medarbejderne, som er ansat til at udføre det her arbejde. Så den ros skal regeringen nu alligevel have. Men det understreger vel også netop, hvor alvorlig situationen i grunden er.

Hr. Peter Skaarup har på et tidspunkt i det her forløb lagt op til en debat, som jeg synes kunne være en lille smule interessant principielt set, nemlig om det er sådan, at det i udgangspunktet altid er omkostningsfrit for det offentlige, når de ikke leverer de varer, som de skal levere, til tiden, hvorimod der altid er store omkostninger forbundet med det, hvis man som borger ikke leverer det, samfundet har brug for. Hvor mange regeringer af den slags, som taler om at sætte borgeren foran systemet, sætte borgeren i centrum, skal vi have, før vi for alvor kan få en diskussion af, om forholdet mellem borgere og system i grunden er rimeligt?

Den her sag er jo bare endnu en sag, og jeg vil sige, at det ikke kun er staten, der har problemer med det. Det er endnu et eksempel på det at tale om digitalisering af den offentlige sektor som en slags mirakelmedicin – så vidt jeg har forstået, er det også i stor udstrækning det, kommunerne skal gøre, for at sørge for at spare penge, uden at det gør ondt. Men det har det med, at der går lidt tid, før mirakelmedicinen virker, og indimellem fører det faktisk til noget, der minder om sammenbrud i den sektor, som skulle reddes ved hjælp af medicinen, med hvilken der skulle spares massive ressourcer. Det kalder man så overgangsvanskeligheder, børnesygdomme osv.

Så kan man spørge sig selv: Jamen var det muligt for regeringen at forudse, at det her ville gå grueligt galt? Ja, i hvert fald har man ikke været så villig til helt af sig selv at gøre det klart, hvad der er sket i forløbet. Således blev den kendsgerning, at ejendomsmæglere og advokater ikke havde været inde at teste systemet, sådan set holdt skjult for Folketinget. Man var heller ikke særlig offensiv med hensyn til af sig selv at fortælle om den dialog, der havde været med finanssektoren, og hvor finanssektoren var meget kritisk.

Vi kan jo også spørge os selv, om en af forklaringerne på, at det er gået så galt, som det er, er, at man i meget lang tid blev ved med at tale om, at det var sådan nogle små børnesygdomme, der nok ville gå over næsten af sig selv; og altså at man, både da man startede det her projekt og videre i forløbet, helt indlysende har svigtet sin forpligtelse i forhold til at gøre, hvad man kunne, for at sikre, at systemet kom til at fungere så godt som overhovedet muligt for borgerne.

Så må man jo bare i dag konstatere, at de politiske partier – anført af Dansk Folkeparti – som har talt meget om, at ansvaret skulle lægges fast, at det ikke kunne passe, at borgerne ikke skulle kompenseres osv., nu indtager det synspunkt, at vi må vente på, at kammeradvokaten kommer med en udtalelse. Tilbage står vel, at det endnu er fuldstændig uklart, om det bliver sådan, at borgerne, efter at det er påvist, at regeringen har et meget stort ansvar for det her, og at borgerne har lidt skade på det, alligevel skal igennem retssager for at få en kompensation. Det synes jeg i grunden ville være temmelig urimeligt og noget i modstrid med at have den politik, som man

Kl. 14:17 hævder man har, nemlig at man sætter borgeren over systemet. Jeg synes, at det her mere ligner systemet først og systemet sidst.

Kl. 14:21

Formanden :

Tak til hr. Per Clausen. Så er det hr. Anders Samuelsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Det her er jo egentlig ganske enkelt. Selvfølgelig er der tale om en skandale. Der har tidligere været en situation, hvor man kunne komme igennem systemet på 10 dage. Så har man haft en implementering af et system, hvor man har været helt oppe på, at det kunne tage 3-4 måneder at komme igennem. Der er jo ikke andre ord, der dækker det, end ordet skandale, ikke mindst når der er folk, som har tabt penge på, at det her ikke har fungeret ordentligt. Regeringen ser meget, meget skidt ud i den her sag. Det skal der ikke herske tvivl om, og det gælder selvfølgelig ikke mindst de ministre, som har haft ansvaret for det.

Det er også dybt problematisk, at det tilsyneladende har været sådan, at man har stoppet systemet to gange, inden man for alvor begyndte at implementere det. Det indikerer jo, at der er nogle, der har vidst, at der var store problemer. Og vi har jo så efterfølgende set, at de problemer ikke i tilstrækkelig grad var løst, inden man satte det i søen.

I bund og grund kan man spørge sig selv, hvorfor de ikke bare pillede Samsø og Bornholm ud og kørte systemet igennem der et års tid og så, hvad der virkede, og hvad der ikke virkede, inden det blev rullet ud over hele landet. Det synes jeg er yderst problematisk at man ikke gjorde. Det er ikke lige, fordi det skal gå ud over Samsø; der kommer jeg selv fra, så det er ikke, fordi jeg har et specielt horn i siden på samsingerne. Men så havde man dog begrænset skaderne i høj grad. Så samlet set er der ikke andre ord, der dækker det her, end at det er en skandale.

I Liberal Alliance mener vi selvfølgelig, at vi skal afvente både kammeradvokatens og Rigsrevisionens rapporter til juni, august eller september, eller hvornår de nu kommer, og så se på dem, inden vi forholder os til spørgsmålet om, hvorvidt det er rimeligt at udbetale erstatninger. Jeg mener egentlig ikke, at det behøver at være noget problem at regne sig frem til omfanget af eventuelle erstatninger. Man kan jo bare tage den samme sag og se, hvor lang tid det tog at få den afviklet i det gamle system, og så holde det op imod, hvor lang tid det tog i den periode, hvor der for alvor var problemer. Det ser ud, som om tingene nu begynder at fungere, dog stadig væk ikke på alle områder, ikke i de matrikulære sager. At opgøre et eventuelt erstatningskrav mener vi ikke fra Liberal Alliances side behøver at være særlig problematisk, men det må være det rigtige at afvente de to rapporter, som er undervejs. Så det vil være vores indstilling.

Kl. 14:24

Formanden :

Tak til hr. Anders Samuelsen. Så er det justitsministeren.

Kl. 14:24

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Tak for en interessant debat. Jeg tror ikke, vi har fået talt os helt frem til enighed i dag, men synspunkterne står da i hvert fald rimelig klart.

Jeg vil gerne starte med endnu en gang at sige, at det jo er, jeg tror, der var en, der brugte udtrykket en møgsag. Det er en rigtig dum sag, især for de borgere, som har været i klemme i systemet, det er der ingen tvivl om, og derfor er jeg også meget enig med dem, som siger, at vi i sådan nogle sammenhænge først og fremmest skal

se på det fra borgernes synsvinkel. Vi skal sætte alt ind på at løse problemerne. Det er også, fordi vi skal se på det fra borgernes synsvinkel, at regeringen har bedt kammeradvokaten – eller har bedt Domstolsstyrelsen om at bede kammeradvokaten – om at vurdere grundlaget for at betale erstatning til borgere, der har været i klemme i den her sammenhæng med meget lange sagsbehandlingstider.

Men det er sådan med den her sag, at den jo ikke er så enkel, som nogle gerne vil gøre den. Hr. Anders Samuelsen, som jeg i øvrigt synes havde et udmærket og på mange måder nuanceret indlæg, sagde, at man bare kunne sammenligne med, hvordan det var med sagsbehandlingstiderne før, og hvordan det så har været i den her indkørfase, og så vurdere ud fra det. Men så enkelt er det jo ikke. Jeg skal lige sige, som jeg også understregede i starten: Nu, hvor den digitale tinglysning er kørt ind, er det altså sådan, at vi – bortset fra de matrikulære sager – gennemsnitligt har klart hurtigere behandlingstider, end vi havde med det gamle system. Hvis man ser på, hvordan det var, før vi gik i gang med den digitale tinglysning, kan vi se, at det jo ikke altid var sådan, at det gik lynhurtigt. Tværtimod. Der var faktisk meget store udsving i ekspeditionstiden mellem retskredsene. Det er også derfor, man ikke sådan bare kan sige – som jeg godt forstår at hr. Anders Samuelsen ellers hældte lidt til at man skulle gøre – hvordan det var før. For det var meget forskelligt.

Hvis man ser på de retskredse, hvor der i de enkelte år var længst ekspeditionstid, kan jeg som et lille udpluk nævne, at retten i Århus i 2008 behandlede 61 pct. af sagerne inden for 10 dage, at kun 21 pct. var tinglyst inden 5 dage, og den gennemsnitlige sagsbehandlingstid var 9,9 dage. I 2006 var andelen af dokumenter, der var tinglyst inden for 10 dage ved retten i Silkeborg, 22 pct., mens andelen inden for 5 dage var 8 pct. Her var den gennemsnitlige ekspeditionstid set over hele året på 14,8 dage. I 2002 havde retten i Lyngby en gennemsnitlig ekspeditionstid over hele året på 21,8 dage, og andelen af dokumenter, der var behandlet inden for 10 dage, udgjorde 10 pct. Det er sådan et lille uddrag af det meget sammensatte kludetæppe, kan man sige, der er af ekspeditionstider, som det så ud i det gamle system. Selvfølgelig var der også retter, hvor ekspeditionen gik meget hurtigt, men forskellene var altså store. Og selv om problemerne med lange ekspeditionstider ved tinglysning i det gamle system ofte var mere lokale fænomener, var de mindst lige så generende for de borgere, som de berørte dengang, som de har været i den seneste tid.

I dag tinglyses der som sagt dagligt lidt over 60 pct. af alle dokumenter, ca. 3.000 sager, automatisk. De sager, der kører igennem automatisk, behandles langt hurtigere, end tilfældet var før, og endvidere behandles 95 pct. af sagerne inden for 10 dage. Det gøres med en medarbejderstab på en tredjedel af det tinglysningspersonale, der var nødvendigt, før tinglysningen blev digitaliseret og centraliseret i Hobro. Så det har jo været et skridt til en mere effektiv tinglysning og dermed også et positivt bidrag til samfundsøkonomien.

Men det spørgsmål, som jo har været kernen i debatten og i forespørgslen, har været det med erstatning. Jeg lagde mærke til, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt sagde, at regeringen sådan har anbragt det her i en syltekrukke, fordi Domstolsstyrelsen har bedt kammeradvokaten om at vurdere grundlaget for at betale erstatning. Det er jo interessant nok, som ordene betyder noget forskelligt, alt efter om det er oppositionen eller regeringen, der foreslår noget. For jeg forstår jo, at Socialistisk Folkeparti støtter forslaget om, at det her skal i et udvalg. Men så må jeg forstå på fru Karina Lorentzen Dehnhardt, at når det er Socialistisk Folkeparti, der vil have undersøgt ting i et udvalg, er det ikke nogen syltekrukke – men når regeringen beder kammeradvokaten om at undersøge grundlaget for erstatning, er det lige pludselig blevet en syltekrukke. Det synes jeg er underligt.

Kl. 14:30

Men altså, regeringen har fundet det rigtigt at få klarlagt, om den lange ekspeditionstid i tinglysningsagerne efter overgangen til den digitale tinglysning medfører et erstatningsansvar for myndigheder-

ne, og derfor blev Domstolsstyrelsen i januar anmodet om at indhente en udtalelse fra kammeradvokaten om spørgsmålet om erstatning. Derudover undersøges processen med digitalisering af tinglysningen af Rigsrevisionen. Det er processer, der er i gang her og nu, og som jeg mener man bør afvente resultaterne af, inden man kan træffe en beslutning af den karakter, som den her forespørgsel og debatten her lægger op til.

For man skal jo altså holde sig for øje, at hvis de pågældende borgere eller nogle af dem skal kompenseres, forholder det sig sådan, at man ikke bare fra en regerings eller en ministers side sådan kan dele ud af statens og dermed den danske befolknings penge, uden at der er et retligt grundlag for det. Der skal være et erstatningsgrundlag, før man kan betale nogle penge. Enten skal der være et egentligt erstatningsansvar, eller også skal der etableres et særligt retsgrundlag for det. Sådan er det nu engang. Så hvis nu jeg syntes, at jeg ville være flink og betale penge og begyndte at udskrive checks til borgere, fordi det sådan var rimeligt ud fra en eller anden betragtning, kan jeg godt garantere for, at jeg ville få ørerne i maskinen, for det kan man altså ikke bare lige gøre, uden at der er erstatningsgrundlag eller retsgrundlag for det. Derfor er det ikke så enkelt.

Jeg er meget opmærksom på, at tanken om en særlig kompensationsordning umiddelbart kan være fristende. Men man skal jo ikke tro, at det ville være nogen enkel opgave at finde frem til en ordning, som skaber sådan en form for overordnet retfærdighed. Det hører jo med til billedet, at der er tale om ganske mange sager, der dækker over vidt forskellige og ofte helt individuelle forhold, og hvor de økonomiske konsekvenser for borgerne altså kan være meget forskellige. Så det er ikke så enkelt. Og jeg fornemmer så, at taletiden hermed er udløbet. Men vi får sikkert lejlighed til at uddybe det lidt i den debat, jeg kunne forestille mig vi skal have nu.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Begge ting er korrekte, for taletiden er udløbet, og der er nogle korte bemærkninger. Det er først fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:32

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Ministeren ved jo godt, at ministerens udvalg er forskelligt fra det udvalg, som oppositionen her foreslår nedsat. Vi ønsker ikke at tale om, hvorvidt der skal udbetales kompensation, men om, hvordan der skal udbetales kompensation. Dermed synes jeg, at der er en verden til forskel til den syltekrukke, som ministeren selv har foreslået.

Jeg synes i øvrigt, at det er sådan lidt småhånligt og småarrogant bare at stå og fremlægge nogle statistikker for, at det nu går så glimrende. Det tror jeg simpelt hen ikke at de boligejere og lejere, der sidder rundtomkring i Danmark, og som skal betale for den her fest, synes er særlig festligt.

Jeg vil godt vende mig mod noget, ministeren har sagt. Ministeren har tidligere sagt, at man altid kan være bagklog og sige, at havde vi vist, at de problemer ville være der, kunne vi have gjort noget andet, men at vi må bedømme den her sag ud fra den viden, man havde, dengang tinglysningssystemet blev sat i gang.

Jeg vil bare spørge: Kan ministeren hundrede procent afvise, at ministeriet overhovedet ikke har haft noget som helst ansvar for, at tinglysningssystemet ikke fungerede, da det blev implementeret? Har ministeriet gjort alt, hvad det kunne for at afbøde de problemer? Har ministeren sikret, at alle de advarselslamper, der var tændt, blev slukket, inden man satte det her i gang?

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:34

Kl. 14:37

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For det første synes jeg, det er lidt uforskammet at stå og sige, at jeg skulle være arrogant over for nogen som helst. Jeg har givet udtryk for, hvor beklageligt og ærgerligt det må være for de borgere, som er berørt af det. Der er jo ikke noget arrogant i så derefter at redegøre for, hvordan tingene rent faktisk fungerer. Det hører vel med i den samlede fortælling om det her, hvordan tingene fungerer nu. Det kan jeg ikke se at der er noget arrogant ved. Det er vel, hvad Folketinget kan forvente at en minister gør i en sådan forespørgselsdebat, nemlig redegør for, hvordan tingene fungerer.

Med hensyn til hvad man har gjort, og om man har gjort, hvad man kunne, må jeg sige, at det er mit indtryk, at alle involverede har gjort, hvad de kunne, og har vurderet tingene ud fra deres bedste viden. Man kan jo også spørge omvendt: Er det realistisk at tro, at nogen, da det her blev sat i gang, godt vidste, at det ville gå helt galt, at der ville blive lange sagsbehandlingstider og store problemer, men bare alligevel satte det i gang? Det er der da ingen, der ved deres fulde fem ville finde på.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 14:35

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Kan ministeren så forklare mig, hvordan man kan oversende et aktstykke med den næsthøjeste risikovurdering, uden at ministeriet på en eller en måde har været klar over, at der var problemer? Jeg synes, at ministeren skylder at komme med en god forklaring på, hvad der førte til, at man havde en risikovurdering på 4, som er den næsthøjeste. Kan ministeren ikke også godt redegøre for, om det ikke betyder, at ministeriet har i det mindste bare en smule ansvar for, at det gik skævt fra starten?

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:36

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Med hensyn til den risikovurdering, der forelå, og som der nu refereres til, var det jo en risikovurdering, der forelå, måneder før det blev igangsat. Fra det tidspunkt, hvor den risikovurdering forelå, til systemet blev sat i gang, blev der jo arbejdet ganske meget med sagerne.

Risikovurderingen havde på det tidspunkt, sådan som jeg har fået det forklaret, meget at gøre med en risikovurdering af, om man kunne nå at udvikle systemet og gøre det klart til at gå i gang. Det var der en høj risiko for dengang at man ikke kunne.

Der var også indbygget en risikovurdering af, om det gamle tinglysningsystem rent organisatorisk kunne fortsætte helt frem, til man begyndte på det nye, fordi der ville være medarbejdere, som viste, at de alligevel skulle over i et andet job, og som måske så ville forsvinde.

Sådanne risici lå der i det, og da man så rent faktisk kunne sætte det i gang, er det klart, at de risici ikke var der mere. Så man kan jo ikke vurdere den situation, hvor man sætter det digitale tinglysnings-system i gang, og risikoen på det tidspunkt ud fra en risikovurdering, der ligger flere måneder i forvejen. Der er jo ingen sammenhæng på den måde.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht for en kort bemærkning.

Benny Engelbrecht (S):

Ministeren siger, at det ikke er nogen enkel opgave at finde en politisk løsning, at sætte et arbejde i gang med hensyn til at finde en løsning. Og jeg vil sådan set give ministeren ret i, at det selvfølgelig ikke er enkelt at skabe det nødvendige retsgrundlag, men det kan lade sig gøre. Politisk kan man gøre mange ting. Politisk besluttede man i USA i begyndelsen af 1960'erne at sende en mand til Månen, og i forhold til det synes den politiske beslutning, der skal træffes her, at være uendelig lille. Så alting er selvfølgelig relativt.

Men i sin besvarelse af forespørgslen tidligere i dag udtalte ministeren, at alle justeringer og fejlrettelser er blevet foretaget, altså at der med andre ord ikke er flere fejl tinglysningsystemet. Kan ministeren bekræfte, at det er tilfældet? Eller er der stadig væk fejl, der ikke er blevet rettet?

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 14:38

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er godt, at hr. Benny Engelbrecht og jeg er enige om, at sagen er kompliceret; det er jo i hvert fald et godt udgangspunkt at være det. Det er jo f.eks. også kompliceret bare at sige, at vi nu laver en kompensationsordning, hvis det så bagefter skulle vise sig, at der var nogle, der havde grundlag for at få udbetalt en erstatning, og som ikke blev fanget op af den kompensationsordning, som man lavede, eller ikke ville få tilstrækkeligt udbetalt i forhold til den erstatning, som de, hvis der var et erstatningsgrundlag, skulle have.

Derfor kan jeg ikke se andet, end at uanset hvilken politisk indfaldsvinkel man har til det, må grundlaget for det her være, om der ifølge en grundig juridisk vurdering, som altså kammeradvokaten foretager, er et erstatningsgrundlag. Det er det, vi afventer, og der afventer kammeradvokaten jo igen – meget naturligt – Rigsrevisionens vurdering.

Med hensyn til om der stadig væk er fejl, der skal rettes, vil jeg sige, at man har rettet fejl i systemet, når man har fundet nogle ting, der skulle rettes. Men jeg kan da ikke stå her og garantere, at der ikke stadig væk er en fejl et eller andet sted i systemet, der skal rettes. Der er vel hele tiden ting, som skal rettes, i stort set alle edb-systemer i verden.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 14:39

Benny Engelbrecht (S):

Det vil i hvert fald ikke komme bag på mig, hvis der stadig væk er fejl i systemet. Som det tidligere er fremgået af ministerens svar til Retsudvalget, var der 17 vigtige fejl, der blev erkendt, inden man satte systemet i gang. Altså, umiddelbart forud for at man trykkede på startknappen, var der 17 vigtige fejl der. Man har også oversendt en rapport til udvalget, og der er ikke noget at sige til, at vi får så mange tons papir som folketingsmedlemmer hvert år i betragtning af den omfattende fejlrapport, vi fik over, med over 1.500 fejl, som var fundet undervejs. Og derfor kommer det heller ikke bag på mig, at der stadig væk kan være fejl i systemet. Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi også får slået det fast i debatten.

Hvilke ressourcer forventer ministeren at der skal til, for at vi kommer i mål med de eventuelle fejl, der ligger på nuværende tidspunkt? Og er ministeren tilfreds med, at der har manglet ressourcer – det må der nødvendigvis have gjort – i Tinglysningsretten, når man

har haft medarbejdere, der har arbejdet 7 dage om ugen og på treholdsskift for at nå i mål med dele af målsætningen?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:40

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Som sagt kan man jo aldrig vide, om der stadig væk er fejl i et system, som nogle opdager på et tidspunkt. Derfor kan jeg jo ikke stå på Folketingets talerstol og sige, at der ikke længere er nogen fejl, for der kan da sagtens være en eller anden fejl et sted, som nogle opdager på et tidspunkt, og som så også skal rettes. Sådan er det med edb-systemer: at man hele tiden retter, korrigerer og udvikler dem osv.

Det, der vel er det interessante for den her debat, er, om de fejl har været årsagen til, at der har været de lange sagsbehandlingstider. Efter alt, hvad jeg kan se i den her sag, er det sådan, at det ikke er fejl i it-systemet, der har forårsaget de lange sagsbehandlingstider. Det har været nogle overraskelser, man har fået, med hensyn til den manuelle sagsbehandling og forskellige komplikationer i den forbindelse, der har været årsag til de lange sagsbehandlingstider.

Ud fra alt, hvad jeg kan læse mig til og høre, har det ikke været de fejl, som hr. Benny Engelbrecht nævner – de er for mig at se irrelevante i den sag – men alt det kommer for en dag, tror jeg, når Rigsrevisionen kommer med deres samlede analyse af sagen.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:42

Thomas Jensen (S):

Tak. Nu er det jo sådan, at det her tinglysningskaos har skabt konsekvenser, ikke kun for boligejerne, men også for de almene boligafdelinger og dermed lejerne i de her boligafdelinger. Der er f.eks. en boligafdeling i Greve, GreveFlex, hvor man får en stigning i huslejen på fem hundrede og nogle og firs kroner pr. måned, simpelt hen fordi man hænger på nogle dyre byggelån, som ikke kan blive konverteret til nogle billigere lån. Det er med andre ord en forøgelse af huslejen hver måned for de almene lejere.

Socialministeren, som har ansvaret for de almene lejere, gik på tv i Danmarks Radio den 17. januar kl. 18.30 og sagde:

Det kan ikke være meningen, at lejere i almene boliger skal stige i husleje som følge af et tinglysningsystem, der ikke fungerer optimalt. Vi må om nødvendigt finde en hurtig midlertidig løsning, så de almene lejere ikke skal hænge på nogle dyre byggelån. Det vil jeg tage kontakt til justitsministeren og finansministeren for at finde en løsning på.

Så vil jeg spørge ministeren her i dag: Hvilken løsning har man fundet på det problem?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu bliver der nævnt en konkret boligafdeling og de omkostninger, der i den pågældende afdeling skulle – efter hvad jeg nu hører – være forbundet med en lang sagsbehandlingstid. Men jeg kan jo ikke forholde mig konkret til en bestemt sag. Så vidt jeg erindrer, er der fundet den løsning, at man kan forlænge, kan man sige, den periode,

hvori man betaler for det, så den månedlige betaling er lavere. Det er sådan set det, der er gjort.

Men egentlige kompensations- skråstreg erstatningsordninger er jo grundlæggende det, vi diskuterer her i dag, og det grundlæggende synspunkt fra regeringens side er, at det eneste juridisk holdbare er, at vi får en vurdering fra kammeradvokatens side om erstatningsgrundlaget, inden vi foretager os noget. Det ville efter min opfattelse være uansvarligt at gøre andet.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:44

Thomas Jensen (S):

Det, vi i hvert fald har fået slået fast i dag, er jo, at det, som Venstreministeren, altså socialminister Karen Ellemann, i sin tid var ude at love, har hun ikke holdt. Man har simpelt hen stillet de almene lejere i udsigt, at de generelt, uanset hvilken boligafdeling der har lidt tab, vil få en kompensation, og det har de ikke fået. Man har, som justitsministeren her forklarer, lavet en ordning, hvor smerten bare trækkes ud over nogle flere år, men hvor det stadig væk er de almene lejere, der skal betale.

Men det, jeg også synes er lidt overraskende, er jo, at man i Socialministeriet allerede er gået i gang med at finde løsninger, hvor man fralægger sig et erstatningsansvar, hvor man undgår kompensationer og allerede nu er begyndt at lade borgerne selv betale for det her. Hvordan kan det hænge sammen med, at vi her i dag har hørt fra justitsministeren, at man venter på kammeradvokaten, Rigsrevisionen, når man allerede er begyndt at finde løsninger, hvor man stikker af fra ansvaret? Hvordan hænger det sammen? vil jeg gerne spørge justitsministeren.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil ikke svare på socialministerens vegne på, hvilke interne overvejelser og dispositioner man har gjort i Socialministeriet. Men jeg synes, at Socialdemokratiet skulle til at blive enig med sig selv om, hvorvidt man synes, det er rigtigt at afvente en grundig juridisk vurdering, eller man mener, at man bare skal kaste sig ud i en eller anden ordning, uden at det er juridisk funderet. Det er sådan set det, jeg synes Socialdemokratiet skulle tænke rigtig alvorligt over her.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:45

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er lidt svært at blive klog på, hvad det er, justitsministeren egentlig mener. Nu har jeg lyttet grundigt både til svaret på forespørgslen og svaret på debatten i dag.

Beklager justitsministeren, at projektet her har været tilrettelagt sådan, at det har været til stor gene for alle de mange involverede borgere, der har tabt store summer på det? Og er der noget som helst, som man set i bakspejlet ville have gjort anderledes, så man kunne have undgået det, eller er det bare sådan med regeringens måde at drive butikken på, at store it-projekter skal have den her type konsekvenser?

Der må være noget, man set i bakspejlet er blevet klogere af, og derfor vender det jo så tilbage til spørgsmålet: Når nu direktøren for

Domstolsstyrelsen i en kronik kan slå fast, at der var problemstillinger med ekstra opgaver og overgangsting, som der ikke var afsat tilstrækkelige ressourcer til, hvis ansvar er det så, at der ikke var afsat tilstrækkelige ressourcer til den organisatoriske omstilling, som følger i kølvandet på et it-projekt af det her kaliber?

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:46

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg undrer mig over, at hr. Morten Østergaard ikke kan finde ud af, om jeg synes, det her er beklageligt eller ej. Sådan må jeg forstå spørgsmålet. Jeg har flere gange under denne debat kraftigt understreget, at det da er stærkt beklageligt, at de borgere er blevet udsat for de lange sagsbehandlingstider, og at det er en ærgerlig sag især for de pågældende borgere, men at jeg nok er den her i salen, der ærgrer sig allermost over det. Jeg ærgrer mig i hvert fald mindst lige så meget som alle andre over det, så det kan jeg ikke forstå bliver draget i tvivl overhovedet.

Det, jeg siger, er så bare, at vi nu må have det undersøgt grundigt, med hensyn til om der er et erstatningsgrundlag. Med hensyn til om man er blevet klogere, vil jeg sige, at ja, det er man da. Hvis nu vi ikke var blevet klogere, hvis nu Domstolsstyrelsen, Tinglysningssretten ikke var blevet klogere i den her sag, ville de jo have vidst alt det om de lange sagsbehandlingstider, da de satte det i gang, og det er jeg ret overbevist om at de ikke gjorde. Ergo er de blevet klogere nu, for nu ved de, at der var behov for en mere omfattende sagsbehandling.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:48

Morten Østergaard (RV):

Vi fik jo ikke svar på, hvis ansvar det var, at der ikke var tilstrækkelige ressourcer til den organisatoriske omstilling. Men når jeg bliver i tvivl om, hvorvidt justitsministeren dybfølt beklager forløbet, er det jo, fordi vi hørte en lang tirade om, hvor lange sagsbehandlingstider der var, før man digitaliserede – som om det skulle være en undskyldning, at der også var nogle, der ventede lang tid med den gamle ordning. Det er jo det, der er det lidt besynderlige.

Efter at den første diskussion om erstatningsansvar opstod, indkaldte jeg den daværende justitsminister til samråd i Finansudvalget, og det var ikke på baggrund af den diskussion at man besluttede sig for at undersøge de juridiske forhold omkring erstatningsansvar osv. Det gør man så nu, det sætter man i gang med kammeradvokaten i kølvandet på Rigsrevisionen. Hvad er det, der gør, at man er blevet bekymret nu? Er justitsministeren bekymret over, om der er et erstatningsansvar, at de mennesker rent faktisk kan holde regeringen ansvarlig? For der er jo kæmpe forskel på at vælge politisk at kompensere for en gene og så på rent faktisk at stå til ansvar for hele – hele – det økonomiske omfang af de skader, der er sket for de borgere, der har været involveret.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:49

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan i hvert fald forsikre om, at jeg på ingen måde er bekymret over, om der skal udbetales erstatning, for er der et erstatningsgrund-

lag, skal der naturligvis udbetales erstatning. Sådan er det jo. Så jeg har ikke nogen bekymring.

Så synes jeg ikke, at det ligner hr. Morten Østergaard at føre sig frem på den måde og tale om lange tirader og statistikker. Jeg har blandt mange, mange andre ting, jeg har sagt, tilladt mig lige at nævne de meget forskellige sagsbehandlingstider, der var før i tiden, og det er altså ganske relevant at nævne det, fordi det har noget med kompleksiteten i, hvordan man skal sammenligne sagsbehandlingstider før og nu, at gøre.

Må jeg så lige sige, at jeg nu mange gange her under debatten har hørt om, hvad Domstolsstyrelsens direktør har skrevet i avisen, og at han har gjort opmærksom på, at man havde gjort opmærksom på, at der kunne være tale om forlængede sagsbehandlingstider, og at de professionelle brugere var fuldt ud opmærksomme på. Men så tilføjer han – og det er sjovt nok, for de, der vil citere Domstolsstyrelsens direktør, fortsætter ikke sætningen eller afsnittet:

Men ingen havde naturligvis forudset eller på forhånd kunnet acceptere de sagsbehandlingstider, som vi rent faktisk oplevede for nogle af sagerne.

Jeg synes lige, man skulle tage den sætning med for at få hele sammenhængen i det.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:50

Lone Dybkjær (RV):

Nu er det jo sådan set ikke der, jeg lige har citeret fra. Det, vi har citeret fra – og nu snakker jeg om hr. Morten Østergaard og mig selv – er:

Ekstraopgaver og overgangsvanskeligheder var ventet, og der var derfor tilført yderligere ressourcer, men det viste sig desværre ikke at være tilstrækkeligt.

Det er jo sådan set der, pointen er. Det står nederst i første spalte, som man kan se, hvis ministeren også står med den pågældende kronik.

Så vil jeg sige, at jeg bestemt ikke beskylder ministeren for at være arrogant. Det har jeg hørt andre sige, men det vil jeg slet ikke sige. Men jeg synes, at det har været karakteristisk for de skiftende justitsministre, at de har taget det utrolig roligt. Jeg tror også, at det er det, som borgerne har følt. Det var, som om at man ikke forstod den desperation, man satte nogle mennesker i.

Det er klart, at hvis man får sin mellemfinansieringsperiode forlænget markant – med flere måneder og for nogles vedkommende med over ½ år – så er der jo for nogles vedkommende tale om, at man kan komme i økonomiske vanskeligheder. Det er den ro, man har besvaret den slags med, som jeg tror er stødende for mange.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:51

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det kan jeg godt forstå, fordi der jo er mange af de borgere, som er blevet bragt i en umulig situation. Derfor kan jeg sådan set godt forstå, at de borgere er frustrerede og har været frustrerede over det. Det har jeg fuld forståelse for.

Men der er jo også løbende blevet tilført de ressourcer, som Tinglysningssretten vurderede at der var brug for til at få bugt med problemerne. Der blev i januar lavet en handlingsplan. Handlingsplanen er blevet fulgt, bortset fra i de matrikulære sager, hvor man har måttet udskyde fristen, jeg tror, at det er fra den 8. til den 31. maj, for at få sagsbehandlingstiderne ned der. Ellers har man fulgt handlings-

planen. Kammeradvokaten er blevet bedt om at foretage en vurdering af erstatningsgrundlaget. Rigsrevisionen har besluttet at lave en undersøgelse. Kammeradvokaten siger så meget fornuftigt, at kammeradvokaten ikke vil komme med en konklusion, før Rigsrevisionen er kommet med deres svar eller deres analyse, for den vil jo indgå som et grundlag for kammeradvokatens vurdering.

Derfor er det meget svært at se, hvordan vi skal kunne forcere det her, fordi vi nødvendigvis må få vurderet den her meget komplekse sag ordentligt, inden vi gør noget.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lone Dybkjær.

Kl. 14:53

Lone Dybkjær (RV):

Jeg har to bemærkninger, og så skal jeg ikke længere gå ind i hele spørgsmålet om en erstatningssag.

For det første er det jo ikke Domstolsstyrelsen, der skal lære. Det er regeringen og styrelserne generelt, der skal lære af den her sag. Systemet er jo på en eller anden måde i gang, og jeg tror, at de har fået ret meget læring. Men det afgørende er jo, at andre tager ved lære af det her, men vi kan se, at det er, som om man ikke har gjort det. Jeg prøvede i min tale at sige: Er man dog ikke blevet klogere af at kigge på alle de andre systemer, vi har prøvet at sætte i gang? Der er nogle, der direkte aldrig blev til noget. Der var ofret, jeg ved ikke hvor mange millioner kroner på det, og så måtte man pille det fra hinanden. Det er jo, fordi man ikke tager ved lære.

For det andet håber jeg ikke, at den sag, hr. Thomas Jensen bragte op om de almene boliger, hvor man så tværer det hele ud over en længere periode, betyder, at man ikke kan få tilkendt erstatning. Man har jo mistet de penge, uanset om man skal betale dem over en kortere eller længere periode. Det er bare til eftertanke. Det kan jo ikke være meningen.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Uden at forholde mig til, om der er et erstatningsgrundlag eller ikke er det, så er jeg da enig i, at det er ligegyldigt for dét, om den udgift, man har haft, bliver fordelt over en kortere eller en længere periode. Det er kun sådan, at så har man ikke den store ekstraudgift pr. måned, man har en mindre ekstraudgift, men til gengæld er det i en længere periode. Det er selvfølgelig ikke noget, der spiller ind på en erstatning, for det samlede beløb, man betaler, er selvfølgelig det samme under alle omstændigheder. Det er vi da fuldstændig enige om – uden at jeg så som sagt forholder mig til, om der er et erstatningsgrundlag eller ej.

Med hensyn til at lære noget kan jeg da egentlig også godt undre mig over, at der i alle de mange it-systemer, som bliver sat i gang – det gælder såmænd ikke bare i den offentlige sektor, det gælder også i den private sektor – meget ofte er de store indkøringproblemer og er så store uforudsete problemer forbundet med det. Og der må vi jo alle sammen tage ved lære af det, der sker. For det nytter jo ikke noget, at vi bliver handlingslammede og ikke tør sætte sådan nogle ting i gang, for vi kan jo se nu, f.eks. også det her system, at det faktisk er godt, når det kommer op at køre. Men vi må alle sammen være åbne over for at tage ved lære af det. Derfor håber jeg også, at den her sag kan blive en læresag for andre, som skal sætte it-systemer i gang i fremtiden, det være sig i den offentlige eller i den private sektor.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:55

Morten Bødskov (S):

Det er jo rigtigt nok, som ministeren siger, at vi skal tage ved lære af det, men spørgsmålet er så, hvilken lære regeringen vil tage af de her efterhånden mange projekter, som er kuldsejlet. Ser man på, hvordan det er gået med de statslige it-projekter siden 2001, kan man se, at de jo bl.a. er blevet fordyret med mere end 1 mia. kr. samlet set. Og det her har så også skabt uendelig meget kaos for bl.a. mange almindelige familier.

Vil regeringen tage så meget ved lære af det her, at man faktisk vil erkende, at den måde, man greb sagen an på, var en fejl, altså at man skulle have fulgt anbefalingerne om at skære projektet over i mindre stykker, således at der havde været langt mere sikkerhed i gennemførelsen af projektet?

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:56

Justitsministeren (Lars Barfoed):

For mig at se er læren i den her sag, at man skulle have forudset, at der i hvert fald i en indkøringperiode var behov for mere manuel sagsbehandling, end man rent faktisk havde allokeret til det. Det er så en viden, man har nu, men den havde man ikke på det tidspunkt, hvor man satte det i gang. Det er selvfølgelig en erfaring, man kan bruge i fremtidige tilfælde. Omvendt er der jo ikke nogen tilfælde, der ligner hinanden. Vi skal jo ikke sætte et nyt tinglysningsystemet i gang i Danmark igen forhåbentlig. Men det er selvfølgelig en lære, man kan drage af det.

Men den anden side af sagen er jo trods alt, at det grundlæggende it-system sådan set har fungeret. Der har været nogle fejl, der har skullet rettes, men det har ikke været fejl af en sådan art og i et sådant omfang, at det er det, der har udløst de store forsinkelser i sagsbehandlingen. Så det grundlæggende it-system har faktisk fungeret, som det skulle, eller i hvert fald med så begrænsede fejl, at de ikke har udløst de lange sagsbehandlingstider. Det har været den manuelle sagsbehandling, som har overrasket i omfang.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:57

Morten Bødskov (S):

Så de mange almindelige familier, som er kommet i klemme på baggrund af den måde, det her projekt er blevet ført ud i livet på, kan altså ikke gå fra debatten her i dag med en oplevelse af at have en regering, som erkender, at man har begået en fejl i den måde, man har ført det her projekt ud i livet på.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:58

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er jo altid dejligt, når der er nogen som hr. Morten Bødskov, som kan rejse sig op efter en lang debat og drage konklusionen på vor allesammens vegne. Det synes jeg er rart. Men jeg ikke helt med på den konklusion, som hr. Morten Bødskov drager.

Hvis jeg skulle sige det sådan, kan man drage den konklusion, at regeringen finder det dybt beklageligt for de mange borgere, som har været udsat for de lange sagsbehandlingstider. Det er sådan, at havde man vidst, hvad man ved i dag om de manuelle ressourcer, der var brug for, ja, så var de jo selvfølgelig blevet sat ind på det tidspunkt, men det vidste man altså ikke. Og regeringen er så optaget af, om der er erstatningsgrundlag. Det har vi bedt Domstolsstyrelsen om igen at bede kammeradvokaten om at undersøge. Den undersøgelse er i gang, og vi får et svar fra kammeradvokaten på et tidspunkt, efter at Rigsrevisionens analyse af hele processen er gjort færdig, og så kan vi tage en drøftelse af, om og i hvilken udstrækning der skal handles på det grundlag.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til justitsministeren. Så vidt jeg kan se, er der ikke flere korte bemærkninger. Det betyder, at forespørgslen er ... Undskyld – ordføreren for forespørgerne hr. Benny Engelbrecht for en afsluttende bemærkning. Det havde jeg overset.

Kl. 14:59

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og nu, hvor jeg er i gang med takkene, også rette lidt tak rundt i salen. Men ikke mindst tak til medarbejderne. Hvis det skulle være gået nogens næse forbi, vil jeg gerne slå klart og tydeligt fast, at vi faktisk er meget taknemmelige for, at der er medarbejdere, der har holdt fast midt i det enorme inferno og kaos, det har været med den digitale tinglysning. Det er ikke deres fejl. Det er ledelsesmæssige, beslutningsmæssige og politiske fejl, der er begået i denne sammenhæng.

Jeg vil også sige tak til De Konservative og Venstre, der har bekræftet her fra talerstolen, at det politiske ansvar i denne sag ligger hos regeringen og justitsministeren. Og jeg vil især gerne sige tak til Dansk Folkeparti, der har vist sit sande ansigt i denne sag og bevist, at man sagtens kan sige ét til danskerne i de nationale medier og på tv og noget andet, når det så kommer til stykket her i Folketingssalen. Det synes jeg er fint at få frem i lyset, selv om det naturligvis er ærgerligt for de mange tusinde danskere, der nu må sidde tilbage derude og ikke kan forstå, hvorfor noget, som der kunne se ud til at ville komme en afklaring af og konklusion på i dag, faktisk ender i endnu en syltekrukke.

Tak også til hr. Anders Samuelsen fra – jeg skulle til at sige Ny Alliance – Liberal Alliance, der jo meget fint fik formuleret det sådan, at de rapporter, der kommer fra kammeradvokaten og Rigsrevisionen, kommer i juli, august, september, eller hvornår det nu bliver. Det synes jeg i grunden er meget klart formuleret i forlængelse af den debat, vi har haft i dag. Vi håber selvfølgelig, at vi får en snarlig afklaring, men der er ingen garantier.

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren, ikke mindst for at slå fast, at det altså ikke er sådan, at man har afklaret alle de fejl, der ligger i tinglysningssystemet. Eksempelvis erkendte man en fejl i fredags vedrørende samejeroverenskomsten. Vi er måske lidt skuffede over, at ministeren ikke bare kan sige det heroppefra, som det er: at ja, der er stadig væk fejl i it-systemet. For det er faktisk erkendt.

Man kendte de risici, der var omkring implementeringen af den digitale tinglysning. Det har vi jo kunnet se ud af de redegørelser, som er kommet til bl.a. Finansudvalget. Man fik advarsler i massevis, man forlængede ikke ansættelserne af de medarbejdere, der havde kompetence, fordi man vidste, det ville koste for mange penge, og ikke mindst det sidste var en fatal ledelsesfejl, som i sidste ende førte til, at man ikke havde de ressourcer, der skulle til personalemæssigt for at følge dette system ordentligt til dørs. Så hvorfor kan en justitsminister fastholde det, som Ekstra Bladet i en leder på et tidspunkt kaldte for arrogance? Det kan ministeren naturligvis – skøjte hen over problemerne, ikke ville nå frem til en konklusion, der kan

sikre borgerne en rimelig og fair kompensation – fordi der ikke er et politisk flertal, der vil drage de nødvendige konklusioner, pålægge det ansvar, der skal til, og ikke mindst finde frem til en rimelig og fornuftig måde at give erstatning til, kompensere borgere, der er alvorligt i klemme.

Forespørgerne har fastslået, at det er et ansvar, og at der er brug for at skabe et retsgrundlag for at sikre en kompensation. Vi har pegt på, at det kunne gøres ved at nedsætte en arbejdsgruppe, som kan tage udgangspunkt i en tilbagebetaling af det ret omfattende tinglysningsgebyr. Og det skulle være forklaret, åbenbart ikke så den konservative ordfører kunne forstå det, men jeg tror da i hvert fald sådan, at alle, der ellers har fulgt denne behandling, har kunnet indse, at vi har villet være klar til at drage de nødvendige konklusioner og sikre danskerne en rimelig og fair erstatning i de tilfælde, hvor de har skullet vente unødigt længe. Og lad mig bare minde om, at der fortsat er sager, der ligger – især de matrikulære sager – som ikke er afklaret, og som vi ikke har en endelig slutdato på, så vi ved, hvornår disse sager kan være igennem. Så når der er danskere, der sidder tilbage med sager, der ikke er tinglyst, fra oktober, november, december, januar, februar, marts, er det, fordi vi ikke endnu er parate til at afsætte de nødvendige ressourcer til det.

Men tak for debatten.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Hermed er forespørgslen afsluttet. Afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted i morgen.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Mundtlig besvarelse (Spørgetid)

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg skal meddele, at det af fru Anne Grete Holmsgaard under nr. 22 opførte spørgsmål til klima- og energiministeren, spørgsmål S 1888, efter ønske fra spørgeren udgår af dagsordenen.

Jeg skal endvidere meddele, at de af hr. Jeppe Kofod under nr. 23 og 24 opførte spørgsmål til ministeren for udviklingsbistand, spørgsmål S 1859 og S 1860, efter ønske fra spørgeren overgår til skriftlig besvarelse.

Det første spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:05

Spm. nr. S 1892

1) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Fastholder udenrigsministeren sin udtalelse til TV 2 den 30. marts 2010 om, at mødet med Hillary Clinton, Sergej Lavrov, Lawrence Cannon og Jonas Gahr Støre var et »snakkemøde«, og at det havde været udtryk for »småstatsmentalitet« at deltage i mødet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:05

Kim Mortensen (S):

Fastholder udenrigsministeren sin udtalelse til TV 2 den 30. marts 2010 om, at mødet med Hillary Clinton, Sergej Lavrov, Lawrence Cannon og Jonas Gahr Støre var et »snakkemøde«, og at det havde været udtryk for »småstatsmentalitet« at deltage i mødet?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:05

bejde ikke er vigtigt. Det *er* vigtigt. Og den notits, som Udenrigsministeriet har fremlagt, påpeger jo netop, at det er vigtige emner, der vedrører de fem arktiske kyststater. Det har jeg sådan set sagt hele tiden, og det er selvfølgelig også noget, jeg glæder mig meget til at arbejde videre med.

Kl. 15:05

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg har anført, at mødet mellem de fem arktiske kyststater var et statusmøde som opfølgning på Ilulissatmødet i maj 2008. Der skulle ikke træffes nye beslutninger på mødet, som også gav mulighed for en udbytterig udveksling af synspunkter om en række arktiske emner. Regeringen var kompetent repræsenteret ved justitsminister Lars Barfoed, som havde lejlighed til at redegøre for den danske regerings synspunkter.

Min udtalelse om småstatsmentalitet gik på den opfattelse hos nogle, at vi i Danmark altid skal følge efter de store lande og indrette os efter dem. Det er en opfattelse, der ikke tager højde for, at vi i Danmark som medlem af EU og også i vores egen egenskab løbende er i forbindelse med vores partnere og andre vigtige internationale aktører og naturligvis kan sætte vores egen dagsorden.

Jeg mødes regelmæssigt med mine EU-ministerkolleger og andre kolleger, og det er derfor misvisende at opfatte ét møde, som om det drejede sig om den eneste mulighed, der aldrig ville komme igen. Jeg har således planlagt møder med mine amerikanske kolleger og andre relevante kolleger i den nærmeste fremtid.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:06

Kim Mortensen (S):

Tak, og jeg skal medgive, at vi har diskuteret den her sag i Folketingssalen og andre steder i Folketingets udvalg, og stort set alle andre end lige den danske udenrigsminister har været enige om, at det her, som vi har kaldt det arktiske topmøde, topmødet mellem de fem væsentlige arktiske stater, har været et vigtigt og et indholdsrigt møde. Efterfølgende har det været fremlagt både af andre landes udenrigsministre, af en lang række politikere og af medierne, og nu har Udenrigsministeriet også på hjemmesiden offentliggjort indholdet af det her arktiske topmøde. Af det fremgår det, hvad det er for nogle områder, der har været berørt på mødet, og så kan jeg tælle ikke mindre end ti gange, hvor man i oplægget bruger formuleringen »der var enighed om vigtigheden af«, »der var enighed om at se på mulighederne« og »der var generel enighed«.

Jeg må indrømme, at jeg opfatter det sådan, at når man når til enighed på et møde efter en diskussion, så når man også frem til at træffe en beslutning. Alligevel fastholder den danske udenrigsminister, at der ikke er truffet beslutninger, at mødet ikke har haft noget indhold, og at det bare har været et snakkemøde eller et statusmøde. Og derfor forstår vi ikke, hvorfor udenrigsministeren ikke bare vil sige: Ja, det var en fejl; vi skulle have deltaget i det her møde, og vi vil deltage i de fremtidige møder.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:08

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Mortensen, at det jo er et velkendt trick i politik, at hvis man af en eller anden grund ønsker at holde en sag varm og lade den køre over mange uger, kan man altid begynde at lægge ens modstandere ord i munden, som de aldrig har sagt. Jeg har aldrig nogen sinde på noget som helst tidspunkt sagt, at det arktiske samar-

Det, som notitsen jo også fremhæver, er altså, at det er Arktisk Råd, hvor Danmark har formandskabet, der har en nøglerolle i forhold til at få løst de problemstillinger, som blev drøftet. Samtidig bekræfter notitsen også, hvad jeg sådan set har sagt hele vejen igennem forløbet, men det har man ikke rigtig lyttet til, at der ikke blev truffet nogen beslutninger på mødet, og Danmark er ikke sakket bagud i forhold til de andre mødedeltagere. Vi fik ordet ligesom alle andre og gav udtryk for vores synspunkter.

Så vil jeg sige til hr. Kim Mortensen – vi har jo drøftet den her sag mange gange tidligere – at jeg gerne vil gentage, hvad jeg har sagt. Jeg har lyttet til kritikken og vil selvfølgelig også tage ved lære af det forløb, der har været i den her sag.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:09

Kim Mortensen (S):

Altså, en ting er jo at lytte til kritikken, noget andet er både at tage den til efterretning og at medgive, at det her var en fejl. Vi står jo tilbage med en udenrigsminister, der bliver ved med at fastholde, at det var en rigtig beslutning: Det var ikke et møde, vi skulle prioritere; det var ikke et møde, hvor der blev truffet beslutninger.

Med mit kendskab til at deltage i møder – og det kan være, det er forkert – vil jeg alligevel sige, at når man i et notat eller en notits på en side hele ti gange skriver, at man er nået til enighed om noget, altså at man har konkluderet, at der var opbakning fra landene om noget, og Danmark oven i købet på et enkelt af punkterne har fremlagt et oplæg, som der er opnået enighed om, så er der da også i mit univers truffet beslutninger på det møde. Er ministeren ikke enig i det?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:10

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Nej, må jeg sige til hr. Kim Mortensen, og jeg synes, at det, hr. Kim Mortensen bevæger sig ud i, måske også nu begynder at blive en lille smule desperat. Jeg synes, der er meget stor forskel på at have en drøftelse om emner, hvor man er enige om substansen, og hvor der ikke skal træffes nye beslutninger. Det kan være vigtige emner, man diskuterer, og det siger jeg bestemt: Det er vigtigt at diskutere det arktiske område og ikke mindst de fire hovedtemaer, som var emnet for Arctic 5-mødet. Men jeg må fastholde, hvad der også fremgår af notitsen, at der altså ikke blev truffet nye beslutninger.

Jeg vil sige, at netop fordi vi fra den danske regerings side ønskede klart at signalere, at det her er et tema, der optager os, så var det justitsministeren, der blev sendt; der blev sendt et andet medlem af regeringen og ikke alene en embedsmand. Så jeg må sige til hr. Kim Mortensen om det der med at forsøge at tegne et sort-hvidt billede – enten er man helt ligeglad med det, eller også er det det vigtigste i verden – at jeg altså tror, der også er positioner midt imellem, hvor man kan sige, at det her var vigtigt, ja, og jeg traf en beslutning om ikke at være der, men vi sendte et medlem af regeringen.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:11

Kim Mortensen (S):

Det er jo en erkendelse, der kommer, fordi der opstår en debat, og de citater, der i øvrigt er henvist til i spørgsmålet, er jo udenrigsministerens egne citater, nemlig at det var et snakkemøde, og det var udtryk for småstatsmentalitet at deltage. Vi stillede spørgsmålene for et par uger siden i Folketingssalen for at høre, hvad det er, der er småstatsmentalitet i forbindelse med at mødes med USA's udenrigsminister og Canadas udenrigsminister i et område, der har vitale danske interesser.

Vi kender jo ikke indholdet af mødet, men vi får at vide, at der ikke bliver truffet beslutninger. Først lang tid efter bliver der så lagt en notits ud på Udenrigsministeriets hjemmeside, hvoraf det fremgår, at det ikke en, men *ti* gange er nævnt, at der er blevet truffet en beslutning, altså at man er nået til enighed om de konklusioner, der har været lagt op til. Det er da for mig at se et møde, hvor der er blevet truffet beslutninger, og hvor ministeren har bortprioriteret at deltage. Det, vi efterlyser, er jo bare, at ministeren giver os medhold og siger: Ja, det var en fejl, jeg skulle have deltaget. Sådan er det.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg tror, at en forudsætning for, at man har en rigtig god dialog med hinanden og en god politisk debat, er, at man lytter til hinandens synspunkter. Der blev ikke truffet nye beslutninger på Arctic 5-mødet. De ting, man var enige om, og de konklusioner, der var, var nogle ting, man var nået til enighed om inden mødet. Og jeg vil sige til hr. Kim Mortensen, at min bevæggrund for at bruge ordet småstatsmentalitet var, at jeg blev mødt med det argument fra en journalist, at vores opgave i et lille land som Danmark bare var at rejse rundt i hele verden og prøve at holde møder med de store lande, for det var sådan set den eneste måde, vi kunne agere på.

Der må jeg sige, at det mener jeg simpelt hen er at undervurdere den mulighed, Danmark har for at få indflydelse. Jeg mener, at vi qua vores medlemskab af EU, vores medlemskab af NATO og den førerposition, vi bl.a. har på klimaområdet, det grønne område, omkring CSR, omkring bistandshjælp og meget andet skal bruge den goodwill, vi har rundt omkring i verden, til selv at søge indflydelse. Og der behøver vi altså ikke altid at skjule os eller krybe i ly bag de store lande; der kan vi sagtens stå på egne ben og med rank ryg sige: Danmark har også noget bidrage med.

Det har aldrig nogen sinde været på at tale at overveje, hvorvidt vi skulle deltage i det arktiske møde eller ej. Vi har været initiativtageren til netop at sætte den dagsorden, og det viser også, at Danmark kan sætte dagsordenen uden om de store.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:13

Spm. nr. S 1893

2) Til udenrigsministeren af:

Kim Mortensen (S):

Fortryder udenrigsministeren, efter hun er blevet klogere på indholdet i det arktiske topmøde, at hun valgte at blive væk fra mødet i Canada, hvor udenrigsministrene fra USA, Rusland, Canada og Norge deltog?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:13

Kim Mortensen (S):

Fortryder udenrigsministeren, efter hun er blevet klogere på indholdet i det arktiske topmøde, at hun valgte at blive væk fra mødet i Canada, hvor udenrigsministrene fra USA, Rusland, Canada og Norge deltog?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:14

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kim Mortensen, som jeg også sagde for et par uger siden, at jeg traf det valg ikke at deltage i mødet og at prioritere at være sammen med min familie i ferien. Det valg kan der ikke laves om på. Til gengæld valgte vi at sende justitsministeren som repræsentant – og en kompetent repræsentant – for regeringen. Men, som jeg også i dag har sagt til hr. Kim Mortensen, har det selvfølgelig også påvirket mig, at der har været så voldsom kritik af min manglende deltagelse i mødet, og det har jeg selvfølgelig taget ved lære af.

Derudover vil jeg godt sige, at jeg selvfølgelig gerne havde været den meget store debat, der har været efterfølgende, foruden, for den skygger jo for de mange andre gode resultater, som regeringen opnår, og som jeg opnår som udenrigsminister, bl.a. sammen med Socialdemokratiet, som vi jo er blevet enig om en Helmandplan for 2010 sammen med.

Så jeg vil sige til hr. Kim Mortensen: Jeg har lært noget af den her debat, jeg har lært noget af kritikken, jeg har taget den til mig, og det vil jeg selvfølgelig også bruge i mit videre arbejde, herunder også hvordan min tid prioriteres.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 15:15

Kim Mortensen (S):

Det synes jeg lyder rigtigt, og det er jo også derfor, vi har påpeget det. Vi synes, det var et vigtigt møde, og vi synes, det var en forkert beslutning. Vi har tidligere haft en runde om beslutningsgrundlaget, og det skal vi ikke rippe op i igen.

Vi har lige haft en snak om, hvorvidt der er blevet truffet politiske beslutninger eller ej. Sidst vi havde diskussionen her i Folketingssalen, sagde ministeren bl.a.:

»Hvis det var sådan, at der skulle træffes nye politiske beslutninger om kontinentalsokkel eller andre spørgsmål, synes jeg, at situationen havde været helt og aldeles anderledes.«

Jeg tror også at kunne huske, at ministeren på det tidspunkt sagde det, hun også siger nu, nemlig at hvis hun havde været klogere på den efterfølgende debat, ville beslutningen måske have været anderledes.

I den notits, som vi diskuterede under det sidste spørgsmål, fremgår det bl.a., at Danmark på mødet er kommet med et oplæg om kontinentalsokkelkrav, at emnet altså har været til diskussion på mødet, og at Danmark har vidst det, inden vi deltog. Alligevel vælger ministeren eller Udenrigsministeriet at tage den beslutning.

Betyder det, at der alligevel har været diskuteret spørgsmål og er blevet truffet beslutninger om kontinentalsokkelkrav, som det fremgår af den notits, der ligger på Udenrigsministeriets hjemmeside?

- Kl. 15:16 på Arctic 5, hvor den danske regering altså var repræsenteret ved justitsministeren. Kl. 15:19
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.
- Kl. 15:16 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen. Kl. 15:19
- Udenrigsministeren** (Lene Espersen):
Jeg vil sige det samme til hr. Kim Mortensen, som jeg sagde, sidst vi var her i Folketingssalen, nemlig at det jo var fuldstændig velkendt, hvilke fire temaer der skulle drøftes. Der skulle ikke træffes nye beslutninger, så der var en meningsudveksling om de fire temaer. Og jeg vil sige, at det med hensyn til notitsen og den pressemeddelelse, som den canadiske udenrigsminister har fremsendt, præcis er endt med at være et referat af det, som jeg var blevet forelagt før påskeferien. Så der har ikke været nogen overraskelser i det fra dansk side, og der er ikke blevet truffet nye beslutninger.
- Kl. 15:17 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Hr. Kim Mortensen. Kl. 15:17
- Kim Mortensen** (S):
Men når vi får at vide – hvilket vi jo ikke vidste under den første debat om temaet, vi havde i Folketingssalen, og det skal jeg så undskylde – at det her tema om kontinentalsoklen havde været diskuteret og altså alligevel var et emne under mødet, og at Danmark var kommet med et oplæg, skal vi så forstå det sådan, at ministeren ikke på forhånd har vidst, at det her var et tema, og at der så skulle træffes beslutninger?
Jeg vil fastholde, at når der i notitsen her bliver brugt det begreb, at landene opnåede enighed, at der var enighed om vigtigheden, at der var enighed om at se på mulighederne, så betyder det i min optik, at der har været ført en diskussion, og at der er draget en konklusion, nemlig at man nåede til enighed om et emne, der handler om kontinentalsoklen.
- Kl. 15:17 **Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Ministeren. Kl. 15:17
- Udenrigsministeren** (Lene Espersen):
Jamen jeg brugte jo netop kontinentalsokkelkravene som et rigtig godt eksempel, for det er jo et af de områder, som gør det relevant at sige, at der er et forum – godt nok et uformelt forum – der hedder Arctic 5, som er et supplement til Arktisk Råd. Og grunden til, at jeg valgte det som et eksempel, er, at der jo ikke er noget, der er meget vigtigere, end hvordan man tegner grænserne mellem landene.
Men der blev ikke truffet nogen nye beslutninger. Tværtimod var der en drøftelse af de udfordringer, der er i, at vi altså har et organ, der træffer beslutninger om det her, men som er noget underbemandet, og hvor der er en meget langsom sagsbehandling. Derfor pågår der også en drøftelse af, hvordan man på embedsmandsniveau kommer videre med at forberede noget, der gør, at vi på et tidspunkt kan træffe en politisk beslutning. Men der blev ikke truffet nogen politisk beslutning på præcis det punkt.
Så jeg vil sige til hr. Kim Mortensen, at han kan stole hundrede procent på, at han kan regne med det, jeg siger her i Folketingssalen. Jeg er underlagt ministeransvarlighedsloven, og det vil sige, at jeg skal stå på mål for det, jeg siger her, og som jeg siger på baggrund af de papirer, som jeg har.
Så der blev ikke truffet nogen nye beslutninger, men jeg tror, at jeg i mine besvarelser både til hr. Kim Mortensen og til hr. Morten Bødskov opremsede, hvad det var for fire temaer, der havde været
- Kim Mortensen** (S):
Jeg vil afslutningsvis sige, at både under det foregående spørgsmål og måske også under det her kommer ministeren så tæt på som muligt med hensyn til at give Folketinget en undskyldning for ikke at deltage, uden at den dog helt kommer.
Så vil jeg sige, at ministeren, sidst vi var i Folketingssalen, faktisk efterlyste, om vi kunne snakke om det, som mødet handlede om. Vi prøver så nu at trække et enkelt emne frem og sige, at mødet ifølgelse udenrigsministerens notits bl.a. handlede om kontinentalsoklen – som ministeren i den første debat sagde at det ikke handlede om, for så ville ministeren have deltaget. Og der er op til flere gange nævnt ordene »vi nåede til enighed om«.
Min konklusion vil så være, at der har været diskuteret emner, der har haft vital interesse. Ministeren har lavet en fejlurdering ved ikke at deltage, og det er det, hun har sagt i Folketingssalen i dag. Kl. 15:20
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren. Kl. 15:20
- Udenrigsministeren** (Lene Espersen):
Jeg vil bare sige til hr. Kim Mortensen, at det meget bliver en strid om ord. Der blev ikke opnået enighed, der var på forhånd enighed om at sikre, at der er et godt samarbejde. Man kan selvfølgelig godt sidde og kløge sig meget på, hvad der så ligger i det. Jeg vil sige til hr. Kim Mortensen, at der ligger det i det, at det på forhånd var velkendt, hvilke temaer der skulle drøftes.
Jeg vil gerne fastholde, at det nok ikke er særlig egnet at bruge en onsdagsspørgetid, hvor man har 1 minut til at svare på meget, meget komplicerede spørgsmål, som forum til at drøfte det.
Men vi kommer jo med en redegørelse senere på året om de udfordringer, vi står over for, og der vil det arktiske naturligvis indgå. Der tager jeg gerne en drøftelse, selv om jeg sådan set ikke tror, der bliver så meget diskussion, for jeg tror, Socialdemokratiet er enig med regeringen på det her punkt. Men der vil jeg gerne tage en drøftelse af, hvordan vi kan være med til at løfte det her område. Kl. 15:21
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.
Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af fru Julie Rademacher. Kl. 15:21
- Spm. nr. S 1906**
3) Til udenrigsministeren af:
Julie Rademacher (S):
Hvad er udenrigsministerens kommentar til den amerikanske udenrigsministers talskvindes udtalelser om, at »Udenrigsministeren havde på forhånd den opfattelse, at der var tale om et vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser. Og selve mødet har ikke ændret på den opfattelse. Det var nogle meget udbytterige samtaler«?
- Tredje næstformand** (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:21

Kl. 15:23

Julie Rademacher (S):

Mange tak. Vi bliver lidt i samme lejr:

Hvad er udenrigsministerens kommentar til den amerikanske udenrigsministers talskvindes udtalelser om, at »Udenrigsministeren havde på forhånd den opfattelse, at der var tale om et vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser. Og selve mødet har ikke ændret på den opfattelse. Det var nogle meget udbytterige samtaler«?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:21

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Som jeg også sagde til hr. Kim Mortensen før, var mødet mellem de arktiske kyststater i Canada en mulighed for at have en udbytterig udveksling af synspunkter på en række emner i relation til udviklingen i Arktis. Det er en udvikling, der byder på både muligheder og udfordringer i de kommende år, og det er selvfølgelig udfordringer, som regeringen vil følge nøje.

I mit fravær var regeringen repræsenteret ved justitsministeren, og justitsministeren fremførte den danske regerings synspunkter om de fælles interesser. De blev fremført på lige fod og med samme vægt som de øvrige deltageres og på samme måde, som hvis jeg selv havde deltaget.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:22

Julie Rademacher (S):

Jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentar til, at hun prøver at tale den her problematik lidt ned og siger, at der er tale om et snakkemøde. Altså, et snakkemøde. Fortryder udenrigsministeren, at hun hentydede til, at det blot var et snakkemøde?

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:22

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at jeg lige har svaret på det til hr. Kim Mortensen, og der er altså ikke nogen grund til, om man så må sige, at gentage et spørgsmål, der allerede er besvaret, men blot fastholde, at der var tale om et statusmøde, og at der ikke blev truffet nye beslutninger.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:23

Julie Rademacher (S):

Nu fortsætter ministeren: Jamen der var bare tale om et statusmøde, der blev ikke truffet nogen beslutninger. Jeg kunne godt tænke mig at høre udenrigsministeren, om hun fortryder, at hun ikke deltog i mødet, og om udenrigsministeren også fortryder sine udtalelser om, at det her bare er småstatsmentalitet.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Julie Rademacher – det kan godt være, at fru Julie Rademacher på grund af et vigtigt møde andetsteds ikke var her fra starten, og så gentager jeg det gerne – at grunden til, at jeg brugte udtrykket småstatsmentalitet, var, at jeg blev mødt med en påstand om, at min opgave som dansk udenrigsminister bare er at fare rundt i verden til møder, hvor der er repræsentanter fra de store lande, og der forsøge at få et møde i stand. Jeg vil sige, at jeg ikke tror, at det gavner Danmarks interesser. Jeg tror, at vi en gang imellem har en tendens til at undervurdere, at Danmark faktisk også kan gøre sin indflydelse gældende. Vi er meget, meget dygtige til bl.a. udviklingsbistand, til miljø- og klimateknologi, til virksomhedernes samfundsansvar, og vi er kendt for vores sociale profil og mange andre ting. Vi er medlem af EU, og vi er medlem af NATO, og her synes jeg ikke vi skal forfalde til småstatsmentalitet, men i stedet bruge vores muligheder for at få indflydelse de steder, vi kan. Der kan vi se, at vi faktisk kan være dagsordenskabende, ikke mindst på de områder, hvor vi har troværdighed. Så jeg vil fastholde, at det tror jeg er meget vigtigt som udenrigsminister at man gør sig klart; vi kan selv være med til at sætte en dagsorden.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:24

Julie Rademacher (S):

Det er jo netop derfor, jeg mener, at det er utrolig vigtigt, at vi deltager i møder på de vigtige scener i verden. Der er ingen tvivl om, at vi også har et meget stort ansvar for de grønlandske forhold og territoriet omkring Grønland.

Når USA's udenrigsminister endda deltager, undrer det mig blot, at den danske udenrigsminister ikke mener, at det her møde var vigtigt nok, og i stedet for tager på charterferie. Så jeg kunne godt tænke mig et helt nyt svar, og der kan svares ja eller nej: Fortryder udenrigsministeren, at udenrigsministeren ikke deltog i mødet om Arktis?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til fru Julie Rademacher, at det er en udbredt socialdemokratisk misforståelse, at danske interesser og ikke mindst Grønlands interesser ikke blev varetaget på ordentlig vis, fordi det var justitsministeren, som jo er medlem af den samme regering, som jeg er, der deltog i stedet for mig. Jeg vil sige, at Danmark var repræsenteret ved justitsministeren, som er en del af den samme regering, som jeg er, og han fremførte de synspunkter, som jeg ville have fremført, hvis jeg havde været der.

Derudover var Grønlands selvstyreformand altså også med til mødet, og jeg synes måske, om ikke andet så for referatets skyld, det skal frem, at han altså også var med til mødet, for det har i en kronik af et af de socialdemokratiske folketingsmedlemmer fremstået, som om Grønland ikke var repræsenteret på mødet. Det er simpelt hen ikke korrekt.

Til det andet vil jeg sige, at jeg har lyttet til kritikken, Den har gjort indtryk på mig, og det er selvfølgelig noget, som jeg også vil tage med mig i mit videre arbejde. Men jeg kan ikke lave om på en beslutning, som jeg traf for mange år siden.

Det valg er truffet, og nu synes jeg bare, at det handler om at sikre fremadrettet, at det fokus, der er på det arktiske, og som jeg fuldt ud er enig i er meget vigtigt, selvfølgelig også skal prioriteres fremover. Det kommer også til at fremgå af den redegørelse, som jeg fremlægger for Folketinget om ikke så lang tid.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:26

Julie Rademacher (S):

Jeg undrer mig meget over, at udenrigsministeren her påpeger det videre arbejde og egentlig ikke svarer ja eller nej til et relativt nemt spørgsmål, nemlig om man fortryder, at man ikke deltog i mødet.

Jeg kan bare konstatere, at vi bliver ved med at stille spørgsmålet, indtil vi mener, at vi har fået et svar. En af grundene til det er jo, at vi som opposition er nødt til at kontrollere regeringen og regeringens arbejde. Vi mener her, at udenrigsministeren har fejlet, og vi tænker også på, hvad der sker næste gang. Vil udenrigsministeren næste gang prioritere et møde i Arktis eller lignende steder på den internationale scene frem for at tage på charterrejse?

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:27

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes simpelt hen, at det er under Socialdemokratiets værdighed at komme med den slags spørgsmål. Jeg har faktisk både i dag og tidligere stået her og besvare temmelig mange spørgsmål fra Socialdemokratiet og har givet udtryk for, at jeg lytter til kritikken. Mine svar bliver ikke anderledes, uanset hvor lang tid fru Julie Rademacher bliver ved.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af fru Julie Rademacher.

Kl. 15:27

Spm. nr. S 1910

4) Til udenrigsministeren af:

Julie Rademacher (S):

Hvilken begrundelse for sit afbud meddelte udenrigsministeren de andre deltagere i Arctic 5-mødet nu, hvor ministeren valgte at tage på ferie frem for at deltage i et med den amerikanske udenrigsministers talskvindes ord »vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:27

Julie Rademacher (S):

Hvilken begrundelse for sit afbud meddelte udenrigsministeren de andre deltagere i Arctic 5-mødet nu, hvor ministeren valgte at tage på ferie frem for at deltage i et med den amerikanske udenrigsministers talskvindes ord »vigtigt møde, som gav en fremragende mulighed for at gennemgå landenes fælles interesser«?

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 15:28

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at der hverken gives eller forlanges begrundelser for sådanne afbud. Fra dansk side havde man på embedsmandsniveau forudgående meddelt de øvrige nationale delegationer, at jeg ikke kunne deltage, men at Danmark ville være repræsenteret ved justitsministeren. Desuden havde jeg også i en privat telefonsamtale med den canadiske vært forud for mødet meddelt, at jeg på grund af tidligere indgåede forpligtelser ikke kunne deltage i mødet, hvilket han udtrykte fuld forståelse for.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:28

Julie Rademacher (S):

Hverken Sveriges eller Finlands udenrigsminister var inviteret til det her møde og har også beklaget det over for Canada. Det er jo klart, at vi, når så Danmark bliver inviteret, jo gerne ser, at vi er repræsenteret ved toppen, og i den her sammenhæng er det altså udenrigsministeren. I forhold til vigtigheden af det her møde siger udenrigsministeren, at det bare var et snakkemøde, og at der bare er tale om småstatsmentalitet. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om man næste gang har tænkt sig at stille til et møde, og om man også har tænkt sig at give en begrundelse for, hvorfor man eventuelt ikke deltager i et møde. Når man også fra andre landes side gerne ville være med, må det da være på sin plads i det mindste at komme med en begrundelse for fraværet.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:29

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at sidst vi diskuterede sagen her i Folketingssalen, havde vi faktisk en drøftelse af, hvorfor der er nogle lande, der er sure over, at der både er noget, der hedder Arktisk Råd, og noget, der hedder Arctic 5. Finland og Sverige er meget sure over, at der er blevet etableret et mere uformelt forum, nemlig Arctic 5, hvor man drøfter sager, der alene vedrører de fem kyststater. De øvrige medlemmer af Arktisk Råd synes ligesom, at det er i Arktisk Råd, at den generelle debat skal finde sted. Derfor er der også enighed om, at de fem kyststater altså har nogle fælles interesser, som vi andre ikke har, og som man skal have mulighed for at mødes om, men at det er Arktisk Råd, hvor Danmark har formandskabet, og hvor vi jo har møde i april 2011 og der skal træffe beslutninger om bl.a. Search and Rescue, som selvfølgelig er det vigtigste forum.

Så vil jeg sige, at det sådan set er en diskussion, der har foregået, lige siden man valgte at lave uformelle mindre fora. Den har sådan set ikke noget at gøre med det, som man kan sige er fru Julie Rademachers andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man nu skal til at redegøre for, hvorfor man deltager i det ene eller det andet møde. Jeg vil sige, at det da kunne være meget interessant, hvis vi lavede en regel om, at samtlige folketingsmedlemmer skulle redegøre for, hvorfor de ikke var i Folketingssalen, hvorfor de ikke deltog i udvalgs møder, hvor ofte de tog på ferie, og meget andet. Men jeg tror simpelt hen, at vi ender med at have et meget, meget bureaukratisk system, som ikke er til at håndtere for nogen som helst.

Man må stole på, at mennesker, der er valgt til Folketinget, og mennesker, der har fået den betroede post at være minister, selv kan disponere deres tid og så også stå på mål for både rigtige og forkerte beslutninger om, hvilke møder de deltager i – og det gør jeg selvfølgelig også fremover.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:31

Julie Rademacher (S):

Så må jeg bare sige, at jeg synes, det er utrolig svært at skulle ud at forklare det danske folk og mange mennesker, man kender rundtomkring, at vi bestemt ikke tager på charterrejser, når vi bliver indkaldt til vigtige møder, når det er, at udenrigsministeren pludselig tager på charterrejse, når hun egentlig burde deltage i et møde om Arktis. Derfor kunne jeg da godt tænke mig at stille et af de spørgsmål, jeg også stillede tidligere, og som jeg ikke fik svar på, og det er, om udenrigsministeren har tænkt sig at deltage i lignende møder fremover, og om hun fortryder, at hun ikke deltog i mødet den her gang.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at vi selvfølgelig altid prøver at få dækket kalenderen ind, så vi når mest muligt og deltager i flest mulige møder. Men jeg vil også gerne gentage, hvad jeg har sagt mange gange – også i offentligheden – at jeg mener, at det er meget vigtigt, at vi er hele mennesker, at vi ud over at have vores arbejde som politikere også har tid til vores familier. Det er ikke noget job, hverken at være folketingsmedlem eller minister, det er et kald, og derfor arbejder man også rigtig, rigtig mange timer om ugen med det. Man kan slet ikke lade være, men man skal også prioritere at være sammen med sin familie, og det synspunkt står jeg fast på.

Så vil jeg sige til fru Julie Rademacher, at jeg faktisk tog fru Julie Rademachers formand i forsvar, da fru Helle Thorning-Schmidt rejste på ferie med sin familie frem for at være hjemme og rede trådene ud i en socialdemokratisk krisesituation, fordi jeg faktisk mener, at også partiformænd skal have en mulighed for en gang imellem at koble af. Det synspunkt har jeg altså stadig væk, og jeg kunne ikke drømme om at begynde at sætte spørgsmålstegn ved, hvorfor fru Helle Thorning-Schmidt rejser til Tenerife eller andre steder på ferie en gang imellem. Det skal vi have plads til, uden at vi skal udsættes for en folkedomstol bagefter.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Julie Rademacher.

Kl. 15:33

Julie Rademacher (S):

Jeg mener selvfølgelig, at vi skal prioritere familien. Det er rigtig vigtigt, at vi også som politikere er mennesker, og derfor kan jeg rigtig godt forstå, at det, uanset om man er statsminister, udenrigsminister eller folketingsmedlem, eller hvad man er, er utrolig vigtigt, at man selvfølgelig også prioriterer sin familie. Men det kunne jo også godt være, at man var nødt til at foretage nogle omprioriteringer, når det nu var, at man blev udenrigsminister og skulle repræsentere et land. Vi er også nogle, der har familie i Arktis. Der er mange af os, som forventer, at vi får repræsenteret vores interesser på verdensscenen.

Når den amerikanske udenrigsminister møder op, er det selvfølgelig et vigtigt møde, og så siger udenrigsministeren, at det er politisk drilleri. Men er det også det, når den tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen og den tidligere konservative partileder Hans Engell samt en lang række lederskribenter på aviserne siger, at det her er vigtigt møde, og at det egentlig er en fejl, at udenrigsministeren ikke deltog? Så fortryder udenrigsministeren, at udenrigsministeren ikke deltog – ja eller nej?

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

[Lydudfald] ... der foregår rigtig mange omprioriteringer hele tiden. Det gør der i hvert fald i min dagligdag, fordi den politiske dagsorden hele tiden skifter. Lige nu, hvor askeskyen lægger sig som en tung dyne over Europa, er der også nogle gange, hvor man er nødt til at lave andre dispositioner for at nå frem til de møder, man skal til. Det er en del af ens virke, og det vil jeg sige at min familie jo har oplevet gennem mange år, så de er vant til, at jeg med kort varsel må tage et sted hen og ikke er derhjemme. Så jeg vil sige til fru Julie Rademacher, at det sådan set er en del af min dagligdag.

Så synes jeg, at det er meget væsentligt at få understreget, at den danske regering var repræsenteret ved Arctic 5-mødet, og det var det grønlandske selvstyre også. I sidste ende er det, der er afgørende, jo, at danske interesser var repræsenteret, og at de danske synspunkter – de synspunkter, jeg ville have fremført, hvis jeg selv havde været der – blev fremført af justitsministeren, som også er medlem af regeringen og for øvrigt partikollega.

Endelig vil jeg sige til fru Julie Rademacher, hvad jeg også har sagt tidligere, nemlig at jeg da lytter til kritik. Jeg tror faktisk, at det er sundt at gøre det og blive klogere, og det er også den eneste måde, man selv kan blive bedre på, og det tager jeg med mig i mit videre arbejde.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 1904

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvor mener ministeren, at Århus Kommune kan spare på hjælpen til de ældre, og hvor kan Roskilde Kommune spare på velfærden til børnene?

Skriftlig begrundelse

Af ministerens spareplan fremgår det bl.a., at Århus Kommune skal spare ca. 160 mio. kr. på ældreområdet og Roskilde Kommune skal spare ca. 100 mio. kr. på børneområdet for at nå regeringens mål om nulvækst i de kommunale udgifter de kommende år.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:36

Morten Bødskov (S):

Spørgsmålet er ved optrykningen blevet reduceret lidt, men det lyder som følger: Hvor mener ministeren, at Århus Kommune kan spare

på hjælpen til de ældre, og hvor kan Roskilde Kommune spare på velfærden til børnene? Spørgsmålet relaterer sig til et svar, der er sendt over til Folketingets Finansudvalg.

Kl. 15:40

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Som det burde være de fleste bekendt, står vi som følge af den internationale økonomiske afmatning over for en helt ny økonomisk situation, hvor store overskud på de offentlige finanser desværre er vendt til underskud. Regeringen har derfor indledt en flerårig indsats for at genskabe balancen mellem de offentlige indtægter og udgifter, så gældsætningen sættes i bero. Det bliver selvsagt ikke nogen nem øvelse, men det er en afgørende forudsætning, for at vi også fremover kan levere velfærd af høj kvalitet, og det er en opgave, som alle ansvarlige partier må tage på sig.

Regeringen har på den baggrund tilkendegivet, at det i de kommende år er nødvendigt at holde det samlede offentlige forbrug for kommuner, regioner og staten i ro, altså holde det i ro på det høje niveau, som vi har i dag. Dermed vil der ikke blive tale om besparelser for den offentlige sektor under et, men vi siger, at vi vil tilføre ekstra ressourcer til især sundhedsområdet, og hvor det er nødvendigt, at kommuner, staten og regionerne på de områder, de har, som ikke har med sundhedsområdet at gøre, yder et bidrag til konsolideringen. Kommunerne udgør trods alt halvdelen af det samlede offentlige forbrug.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:38

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Spørgsmålet drejer sig om udtalelser, finansministeren er kommet med, hvor finansministeren nogenlunde frit fra leveren er citeret for, at man vil fremlægge en plan, hvor kommunerne kunne finde 10 mia. kr. ved anderledes tilrettelæggelse af arbejdet, anderledes tilrettelæggelse af servicen, og det skulle så efter finansministerens overbevisning være beviset på, at nulvækst, som regeringen jo har dikteret for bl.a. kommunerne de kommende 3-4 år, ikke vil nødvendiggøre besparelser. Derfor stiller vi det her spørgsmål.

Nu har vi jo fået svaret fra finansministeren på, hvordan det kan være, at man overhovedet kan komme til den konklusion, at en nulvækst i f.eks. kommunerne i årene, der kommer, ikke vil betyde besparelser. I det her svar står der jo sort på hvidt, at hvis eksempelvis Århus Kommune skal ned på landsgennemsnittet for udgifterne pr. ældre, kræver det voldsomme reduktioner i Århus Kommunes udgifter til de ældre. Hvis Roskilde Kommune skal ned på landsgennemsnittet pr. barn – den kommunale udgift pr. barn – kræver det voldsomme reduktioner i Roskilde Kommunes udgifter til børn.

Når man taler om så store beløb, som der står heri at det vil være tilfældet – for Roskildes vedkommende, tror jeg, det er i omegnen af 100 mio. kr. for børnene, og for Århus Kommune er det 150-160 mio. kr. for de ældre – vil vi spørge, om det så er for meget forlangt, når finansministeren siger, at nulvækst ikke vil gøre ondt, at finansministeren så peger på, hvor Århus Kommune skal finde disse mange penge i servicen til de ældre, og hvor Roskilde Kommune skal finde disse mange penge i servicen til børnene? Man har jo sagt, at det ikke behøver at betyde nedskæringer, nulvækst i kommunerne.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hele formålet med den her øvelse med at påpege de store forskelle, der er i udgifter til forskellige områder, er jo et forsøg på at sige, at i en situation, hvor den økonomiske krise også har ramt Danmark, og hvor vi i disse år opbygger kæmpe underskud for at komme så skånsomt som muligt igennem krisen, må det være en naturlig ting, at vi kigger på, om vi kan få mere for de penge, vi så har, og som vi så bruger.

Der har jeg tilladt mig at pege på, at hvis man f.eks. ser på ældreområdet, er spændet i udgifter til ældre fra 73.000 kr. om året i den dyreste kommune til 40.000 kr. i den billigste kommune. Der kunne man måske hente noget inspiration. Hr. Morten Bødskov fremstiller det så, som om jeg har dikteret de her ting. Det, jeg gør, er at give en venlig henstilling til kommunerne om at prøve at se, om de kommuner, som gør det lidt dyrere, end man gør i en anden kommune, kunne lære noget af den, om man kunne lære at administrere det lidt billigere. Det synes jeg er en vigtig ting for alle politikere. Vi skylder trods alt skatteyderne, at vi får mest muligt for pengene.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:41

Morten Bødskov (S):

Jamen allerede i dag sidder – vil jeg tro – både Århus Kommune og Roskilde Kommune og alle andre kommuner og vender hver en femøre for at se, om den kan bruges mere effektivt. Konsekvensen af regeringens egen økonomiske politik er jo, at store kommuner nu er i gang med meget store besparelserunder i budgetterne.

Nu kommer regeringen så her med et katalog med besparelser for 10 mia. kr. Man har sagt, at det her katalog var svaret på, at nulvækst ikke behøver at medføre besparelser. Så er det bare, at vi helt stille og roligt spørger: Når man lægger op til noget så dramatisk, må man da have et svar på, hvor de penge skal findes? Regeringen må da tage et ansvar for, at Århus Kommune skal lave en historisk opbremsning i udgifterne til deres pensionister, at Roskilde Kommune skal lave en historisk opbremsning i udgifterne til børnene, hvis regeringens mål skal nås. Er det for meget sagt og forlangt af en regering, der fremlægger noget sådant og dikterer den her økonomiske politik, at man så også fremlægger et bud på, hvor pengene skal findes? Det er vel ikke for meget sagt. Det er helt ærligt spurgt og kunne være en hjælpende hånd for finansministeren, at man gik forrest og fandt de besparelser i de her kommuner, Århus og Roskilde.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:42

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen vi skal da også i gang med en stor øvelse, vi skal jo alle sammen hjælpe hinanden med at komme igennem den her krise. Hovedkrisen i det danske samfund består jo i, at job forsvinder i den private sektor. Jeg tror, at der i 2009 og 2010 forsvinder op mod 200.000 job, fordi virksomhederne ikke kan eksportere, ikke kan sælge osv.

I den situation må vi da se på, hvordan vi kan hjælpe væksten frem. Efter vores opfattelse gør vi det ved at holde de offentlige ud-

gifter i ro, så vi ikke skal fortsætte med at låne penge, så vi ikke skal risikere, at renteudgifterne gør, at vi skal pålægge højere skatter og højere afgifter og dermed større omkostninger til skade for eksporten. Det er den opgave, vi står over for.

Så kan vi jo i tallene fra kommunerne se de store forskelle, der er, og det er jo der, jeg har sagt: Prøv at lade jer inspirere af, hvad andre kommuner gør. Der ved jeg godt at Socialdemokraterne har den opfattelse, at når en kommune bruger x tusinde kroner på en bestemt ting, kan det ikke være anderledes, så kan man ikke få mere ud af pengene, og så må man bare betragte det som noget, som Gud har bestemt så ikke kan være anderledes. Der har vi andre bare en anden opfattelse, nemlig at vi som politikere har en forpligtelse til hele tiden at gå ind og sørge for, at vi får mest muligt for pengene, og at man prøver at kigge på nabokommunen og se, om de har fundet en smartere løsning.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er 1 minuts taletid. Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:44

Morten Bødskov (S):

Man fristes til at sige, at med den økonomiske politik, som regeringen har tilrettelagt, og det kæmpe hul i kassen, der er skabt, forstår man godt, at regeringen håber på hjælp fra højere magter.

Men det er sådan set meget simpelt, og det er, at hvis det her skal føres ud i verden og have den konsekvens, som finansministeren har sagt – at nulvækst ikke betyder besparelser – må man da spørge finansministeren: Hvor skal Århus Kommune finde de her mange millioner kroner på de ældre? Hvor skal Roskilde, som et eksempel, finde de mange millioner på børnene?

Hvis man ikke kan anvise det, ja, så er det jo ligegyldigt, for så frasiger man sig jo ansvaret. Så vil man ikke stille sig op og tage det ansvar, der er, for en dansk økonomi, som er meget, meget hårdt ramt, og hvor en meget stor del af forklaringen er en uansvarlig økonomisk politik fra regeringens side. Det ansvar må man da stille sig forrest og tage. Man må da, når man kommer og siger, at Århus Kommune kan spare så mange millioner på de ældre og på pensionisterne, pege på, hvor de penge skal findes.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lad mig give et eksempel til hr. Morten Bødskov. Lad os tage Ishøj Kommune, som pr. folkeskoleelev bruger 77.985 kr. om året. Hvis man så ser på, hvordan eleverne klarer sig i Ishøj, for det er den tredjedyreste af alle kommuner, og korrigerer for de sociale faktorer – forældrenes indkomst, uddannelse osv. – så ligger Ishøj Kommune som nr. 98, altså dårligst af alle kommuner. Der burde man måske, hvis man var politiker i Ishøj, spørge: Hvad kan vi gøre her for at løfte resultatet? Man kunne jo f.eks. kigge på Syddjurs Kommune, som er den billigste af alle kommuner. De bruger 45.851 kr. og ligger som nr. 16 blandt landets kommuner.

Min pointe er, at fordi man bruger de fleste penge, er det jo ikke sikkert, at man opnår de bedste resultater. Og derfor kunne det jo være nyttigt, at man kiggede på, hvad andre gjorde.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 1908

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Mener ministeren, at de massive besparelser på velfærden stemmer overens med regeringens løfter fra folketingsvalget i 2007 om »et megaløft i velfærden«, »århundredets reform af den offentlige sektor«, en »ambitiøs kvalitetsreform« og »bedre velfærd«?

Skriftlig begrundelse

I flere kommuner forberedes der nu store millionbesparelser på den grundlæggende velfærd. Besparelserne rammer børn, ældre, folkeskoler og syge.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:46

Morten Bødskov (S):

Det er meget enkelt:

Mener ministeren, at de massive besparelser på velfærden stemmer overens med regeringens løfter fra folketingsvalget i 2007 om »et megaløft i velfærden«, »århundredets reform af den offentlige sektor«, en »ambitiøs kvalitetsreform« og »bedre velfærd«?

Det er alle sammen citater fra regeringen.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg ved jo godt, at det er gået Socialdemokratiets næse forbi, at vi har en økonomisk krise, der er skyllet ind over verden. Fra regeringens side må vi jo tage højde for de vilkår, der gælder.

Jeg vil dog sige til hr. Morten Bødskov, at velfærden er på det højeste niveau, den nogen sinde har været i det danske kongeriges historie. Vi bruger en historisk høj andel af bruttonationalproduktet på velfærd i det her land, så man kan ikke sige, at vi er bombet tilbage til noget som helst. Vi er på højden af, hvad man tilbyder borgerne af velfærd.

Så der er sket et megaløft i velfærden, siden vi overtog magten efter Nyrup i 2001, eller rettere: Vi bruger 67.000 mio. kr. mere på de her kerneområder, end man gjorde i 2001. Så vi har rigeligt levet op til vores løfter. Men det er jo rigtigt, at den økonomiske krise betyder, at vi fra at have haft store overskud og have nedbragt gælden nu igen er kommet i den situation, at vi stifter gæld. Det må enhver ansvarlig regering tage højde for, for at sikre, at vi ikke bare får en øget gældsætning og får en renteudgift ind i de offentlige budgetter, der som en gøgeunge fortrænger det andet.

Det er den ansvarlige linje, vi har valgt, og det er jo netop for at sikre velfærden i det her land, at vi siger: Skal vi nu ikke lige holde en pause i et par år på det høje niveau, vi er på i dag?

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:48

Morten Bødskov (S):

Jamen spørgsmålet er jo helt relevant. Rundtomkring i ganske mange kommuner sidder der folk og gennemgår budgetterne med tættekam, fordi regeringen har sat usædvanlig stramme tøjler på dem og

deres budgetter. De sidder nu punkt for punkt – de syge, de ældre, børnene, kulturen, idrætten, vejene – og diskuterer: Hvad er det for projekter, vi skal droppe og spare på som følge af regeringens økonomiske politik? Det sidder man med nu.

Det er jo klart, at man må undre sig såre, hvis man i den pågældende kommune – det kunne f.eks. være ude, hvor jeg er valgt, i Rødovre, eller i Herlev – har fundet den her pjece med den tidligere formand for Venstre: »Er du offentligt ansat?«, hvor der bliver givet løfter om større arbejdsglæde og mere tilfredse brugere, tilfredse, motiverede og kompetente medarbejdere, kompetente og motiverede ledere, 50 mia. kr. til moderne offentlige institutioner. Altså, man må da sidde og tage sig til hovedet og sige til sig selv: Er det det, vi sidder her og kigger på på budgetterne, der er resultatet af det?

Det er rigtigt nok, at der er kommet en finanskrisen. Den tror jeg nu nok at finansministeren skal passe på med at beskyldte Socialdemokraterne for ikke at have set; vi var ret beskedent det første parti, som krævede en aktiv vækstpolitik netop som svar på finanskrisen. Men finansministeren skylder et svar på, om man slet, slet ikke har noget egenhændigt ansvar for, at man i valgkampen med den ene hånd har lovet og lovet: mere og bedre velfærd, et mega løft i velfærden, århundredets reform af den offentlige sektor; og med den anden hånd lige inden valget i 2007 gav store ufinansierede skattelettelser, som bl.a. favoriserede de allerrigeste i vores samfund. Der var ikke råd til begge dele, som Socialdemokraterne sagde allerede dengang, og nu kommer regningen, nu er det pensionisterne, nu er det skolebørnene, nu er det børnene i daginstitutionen, som bliver bedt om at betale. Det var jo det, danskerne fik at vide af regeringen i går.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er utroligt, så meget sludder, man kan sige på et minut, vil jeg gerne sige til hr. Morten Bødskov.

Vi har jo opfyldt det, der står i disse programmer. Det, vi har sagt på grund af finanskrisen, det, vi har sagt til kommunerne, er, at vi nu holder de offentlige udgifter i ro. Det betyder, at hvis man har 5.000 sygeplejersker i dag, så kan man også have 5.000 sygeplejersker til næste år, fordi man fremskriver det beløb, man får, med lønudviklingen. Man kan købe de samme varer og tjenesteydelser, som man køber i år, fordi vi fremskriver beløbet med prisudviklingen.

Så det er det budskab, vi har givet til kommunerne: Skulle vi ikke holde udgifterne i ro? Og så har vi sagt, at der er en række områder, vi vil prioritere. Vi vil prioritere sundheds- og sygehusbehandlingen, vi vil prioritere de unges uddannelse, og vi vil for det tredje prioritere de svage grupper. Og det er jo klart, at når man holder udgifterne i ro samlet set i stat, regioner og kommuner og man vil gøre noget for at fremme nogle områder, jamen så skal der spares på nogle andre områder, og det er det, vi har sagt i går. Men for den offentlige sektor under et er det at holde udgifterne i ro.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:52

Morten Bødskov (S):

Altså, det er jo lige før, at hvis det var et omrejsende cirkus, skulle man tilbyde finansministeren et bijob som tryllekunstner, for hvordan hulen vil man forsøge at bilde den danske befolkning ind, at man kan spare 24 mia. kr., som er det, man skal gøre, hvis man skal have nulvækst? Hvordan vil man bilde den danske befolkning ind, at

det ikke har nogen som helst konsekvenser? Vi har tidligere lige været igennem et spørgsmål, hvor finansministeren ikke var i stand til at redegøre for, hvordan man kan undgå, at nulvækst medfører besparelser, men hvordan kan Århus Kommune og Roskilde Kommune, som vi diskuterede, så lave de store besparelser, uden det får nogen konsekvenser? Det har regeringen ikke noget svar på. Mener finansministeren oprigtigt talt, at han har indfriet alle løfter, når man i går hørte statsministeren fuldstændig klart og ærligt, må man sige, sige, at konsekvensen af regeringens politik nu er, at der skal fyres 8.000 medarbejdere i kommunerne? Stemmer det overens med den her pjece »Er du offentligt ansat? – Større arbejdsglæde og mere tilfredse brugere?«? Mener finansministeren, at udtalelsen om at fyre 8.000 kommunalt ansatte er en opfyldelse af det her løfte, der er givet til dem i den selv samme pjece her?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu kan man jo ikke nå at rette alle misforståelser i den korte taletid, man har her. Vi foreskriver, at man skal holde de offentlige udgifter i ro. Det vil sige, at man kan have det samme antal personale, man kan købe de samme varer og de samme tjenesteydelser til næste år, som man har i år. Det er essensen af det at holde de offentlige udgifter i ro.

Det, vi siger, er, at vi foreslår, at vi afstår fra den vækst i udgifterne, som er indbudgetteret. Det er i solidaritet med den private sektor, som jo ser jobbene i tusindvis forsvinde ud af landet, og hvor svaret på deres problem ikke er at fortsætte gældsætningen, at fortsætte med at udskrive højere skatter, at fortsætte med at fjerne erhvervstilskud, eller hvad det er, Socialdemokraterne foreslår – vi ved jo ikke, hvad det er, Socialdemokraterne foreslår, men det håber vi da at få at vide på et tidspunkt. Men svaret på den udfordring, vi står over for, er jo ikke at blive ved at kræve højere skatter op og blive ved at fortsætte gældsætningen. Det, der er formålet, er, at vi får gang i den private sektor, og det er jo det, man producerer der, som vi alle sammen skal leve af, og det er jo en lille kendsgerning, som Socialdemokraterne og SF overser.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn som medspørger.

Kl. 15:54

Rasmus Prehn (S):

Nu bringer finansministeren selv spørgsmålet om finanskrisen og hele arbejdsløshedsproblematikken op. Så skal jeg bare høre helt kort: Kan ministeren ikke bekræfte, at det er sådan, at langt de fleste økonomer – for ikke at sige alle – er enige om, at den beskæftigelsesmæssige effekt er langt større ved at fremrykke offentlige investeringer end ved at give skattelettelser, som regeringen lige har gjort i 100.000-kroners-klassen til de allerrigeste?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens politik går på to ben. Det ene er at fremrykke offentlige investeringer. Vi er i dag på et historisk højt niveau. Vi har tocifrede vækstrater i 2009 og 2010, og vi skal tilbage til 1960'erne til opbygningen af velfærdssamfundet for at opleve en lignende vækst. Men

vi har så sagt, at vi også er nødt til at holde hånden under familiernes økonomi. Jeg tør ikke tænke den tanke, hvordan familierne havde reageret, hvis vi bare havde krævet endnu højere skatter, hvis vi ikke havde frigivet SP-midlerne. Så havde de nok stukket endnu flere penge i madrassen.

Det, der er opgaven, er jo ikke at vælge et ben at gå på i den økonomiske politik, som Socialdemokraterne igennem år nu har foreskrevet, hvor det kun er én ting, man skal gøre. Vi er nødt til at gå på to ben i den økonomiske politik.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:56

Rasmus Prehn (S):

Ministeren svarer jo simpelt hen ikke på spørgsmålet. Hvis ministeren havde svaret, var ministeren jo nødt til at svare ærligt, at det er sådan, at alle økonomer er enige om, at hvis man gerne vil have gang i beskæftigelsen, så er den bedste måde at gøre det på at fremrykke offentlige investeringer i stedet for at give skattelettelser. Spørgsmålet er jo ikke, om skatten skal sættes op, men det er, om man skal give skattelettelser til de allerrigeste. Det er det, regeringen har gjort.

Så siger ministeren, at her i regeringen går vi på to ben. Ja, det tør man da nok sige at regeringen gør. Nu har man undladt at gribe ind over for den krise, der er i det private, så i tusindvis af håndværkere og andre bliver ledige nu. Nu synes man så også, at man skal gå på det andet ben, og det er så at gå direkte ud og afskedige folk i det offentlige. Det må man da sige er at gå på to ben. Jeg synes bare, at det er en meget kedelig måde at gøre det på, og at det vender den tunge ende nedad og er meget problematisk.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:57

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Man må i hvert fald sige, at forventningerne til Socialdemokraternes og SF's planer jo stiger noget, når man nu lover, at der virkelig skal gang i anlægsinvesteringerne. Jeg glæder mig utrolig til at se den her plan, for der er jo nu lovet et megafremskridt på det område.

Jeg vil bare sige, at for os, der sidder med ansvaret, er det vigtigt både at fremrykke offentlige investeringer – og vi er jo trods alt oppe på et beløb på et par og tyve milliarder kroner i år – og sikre, at familierne har nogle penge og en sikkerhed for deres private økonomi, så de kan gå ud og disponere og jo meget gerne begynde at købe en lejlighed, skifte bilen ud eller foretage sig ting, som kan bidrage til omsætningen.

Men jeg kan forstå, at Socialdemokraterne nu kommer med en plan, der ensidigt satser på offentlige investeringer, og det bliver utrolig spændende, når vi ser den plan.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:58

Morten Bødskov (S):

Det er jo sjovt, som man skal høre finansministeren. Eksempelvis taler man jo bål og brand om andres ideer om at hæve visse fornuftige skatter og afgifter. F.eks. har Socialdemokraterne jo foreslået, at bankerne godt kunne bidrage lidt mere til festlighederne og finansieringen af vores fælles velfærd. Der glemmer finansministeren jo, at

det åbenbart efter regeringens opfattelse er i orden at hæve skatterne for bankerne, hvis pengene bliver brugt på bønderne i landbruget, men det vil jage bankerne og erhvervslivet ud over grænserne, hvis man gør, som Socialdemokraterne foreslår, og hæver skatterne for bankerne og bruger dem på børnene. Det er der, hvor det ikke hænger sammen for regeringen.

Det hænger jo heller ikke sammen for regeringen, når regeringen påstår, at dramatiske besparelser i det offentlige er redningen for det private erhvervsliv. Det her er en af danmarkshistoriens største opbremsninger i det offentlige forbrug, som vil koste privat beskæftigelse, og som ikke er svaret på det vækstbehov, som der er i det private erhvervsliv i øjeblikket. Er finansministeren uenig i det?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:59

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Vi har et historisk højt velfærdsniveau i Danmark. Det har aldrig været højere, end det er i dag. Krisen har så slået Danmarks økonomi ud af kurs, og vi har nogle store underskud. Der siger vi: Skulle vi nu ikke lige holde de offentlige udgifter i ro, bevare det høje niveau, vi har, og så bruge kræfterne på at komme det private erhvervsliv til hjælp, så vi kan få gang i det private erhvervsliv?

Der kan vi så forstå, at det ikke er Socialdemokratiets økonomiske politik, men vi er jo handicappet af, at vi uge efter uge og måned efter måned bliver stillet i udsigt, at Socialdemokraterne og SF'erne kommer med en plan, der løser alle ting. Det er jo ærgerligt, at når man har en så genial plan – nu hørte jeg statsministeren i går sige, at den var færdig, og at den var fremlagt hos S og SF – er det da synd, at vi andre ikke kan få at vide, hvad den plan indeholder, for den må virkelig indeholde nogle trylleformularer, som vi andre jo spændt venter på at se hvad indeholder.

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:00

Spm. nr. S 1907 (omtrykt)

7) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Mener ministeren, at regeringens tanker om centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling giver borgerne en bedre service, når resultatet bliver, at borgere ikke længere kan henvende sig til deres kommune i spørgsmål om bl.a. folkepension og boligstøtte?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:00

Rasmus Prehn (S):

Tak, og jeg vil læse op:

Mener ministeren, at regeringens tanker om centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling giver borgerne en bedre service, når resultatet bliver, at borgere ikke længere kan henvende sig til deres kommune i spørgsmål om bl.a. folkepension og boligstøtte?

Kl. 16:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 16:01

Kl. 16:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil indlede mit svar med at citere fra min indledende besvarelse på det åbne samråd i Kommunaludvalget den 26. november 2009, og jeg citerer:

Kommunerne vil ved en eventuel samling fortsat have ansvaret for den generelle vejledning af de borgere, der vælger at møde frem i kommunernes borgerservicecentre. Citat slut.

Borgerne kan altså med andre ord fortsat henvende sig til deres kommune med de mest almindelige spørgsmål om folkepension og boligstøtte. Hr. Rasmus Prehns spørgsmål baserer sig således på en helt forkert præmis, og jeg må indrømme, at jeg står noget uforstående over for, hvordan hr. Rasmus Prehn kan være kommet til den opfattelse.

I besvarelser af gentagne udvalgsspørgsmål og i rapportuddrag, som er tilgået Folketinget, har jeg gjort opmærksom på, at borgerne også efter en samling vil kunne møde op i kommunerne og modtage generel vejledning om folkepension og boligstøtte. På det indkaldte samråd i Kommunaludvalget i morgen, som er indkaldt efter ønske fra hr. Rasmus Prehn, vil det således være tiende gang, jeg gør opmærksom på dette.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:02

Rasmus Prehn (S):

Jamen det er jo netop rigtigt, at det her er en meget vigtig sag, og det er noget, der bekymrer Socialdemokratiet rigtig meget, hvis det er sådan, at personer, der skal hen at søge om at få deres folkepension, lige pludselig bliver sat i samme situation, som vi har set at alle borgerne er kommet i med hensyn til SKAT. Hvis man har spørgsmål, hvis man har ting, som man gerne vil have spurgt om, opklaret, så er det meget, meget svært at få den service i den kommunale borgerservice. Der er det rigtigt, at vi har fået op til flere svar fra finansministeren, hvor der bliver gjort opmærksom på, at der stadig væk skal være en kommunal forpligtelse til at vejlede. Men i det her svar, som bl.a. er givet til Ældremobiliseringen, lægger man op til, at kommunerne som led heri skal gøre borgerne opmærksom på deres mulighed for at søge hjælp hos en anden myndighed eller efter en anden lovgivning. Vi har lige haft en deputation fra Ældremobiliseringen i Kommunaludvalget i dag, og det, de gør opmærksom på at man oplever på området med SKAT, er, at man, hvis man henvender sig, så bare får at vide, at man skal henvende sig hos SKAT.

Det, de er bange for kommer til at ske, er, at man går ned til sin kommunale borgerserviceskranke, beder om at få hjælp til at få ansøgt om folkepension, og at man sådan set så bare bliver sendt videre til det her nye center; så står man altså lige vidt. Man får måske at vide: Jamen her er din digitale signatur; nu kan du gå ned på folkebiblioteket, og så kan du selv logge dig på, og så kan du selv sidde og udfylde det her. Det ville være meget afmagtsskabende, giver bl.a. Ældremobiliseringen udtryk for, og det er derfor, vi er så optagede af det. Vi har ikke lyst til, at der er borgere, som skal gå glip af nogen af ydelserne i folkepension eller boligsikring, fordi regeringen på samme måde som med hensyn til SKAT tror, at der er penge at spare ved at rationalisere. Hvad angår SKAT, er det jo gået rigtig ad hekkenfeldt til.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jamen så er jeg rigtig glad for, at jeg nu igen kan præcisere, hvad det her handler om, og nu vil jeg læse op, og jeg vil læse langsomt, så hr. Rasmus Prehn kan gøre sig bekendt med sagen:

Kommunerne vil efter en samling af de her sager have to hovedopgaver. For det første skal kommunerne fortsat udføre en række konkrete sagsbehandlingsopgaver, som indeholder socialfaglige vurderinger, og som derfor skal foretages lokalt. Det kan f.eks. dreje sig om en vurdering af, om en boligstøttemodtager er stærkt bevægelseshæmmet og derfor er berettiget til en højere boligstøtte.

For det andet, vil jeg sige til hr. Rasmus Prehn, vil kommunerne have ansvaret for den generelle vejledning af de borgere, der vælger at møde personligt frem i kommunernes borgerservicecentre. Kommunerne skal kunne hjælpe og give svar på de mest almindelige spørgsmål og f.eks. hjælpe med at udfylde ansøgningsskemaerne. Hvis en borger har mere tekniske spørgsmål, det kunne f.eks. være ...

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Det var en meget, meget langsom oplæsning, og det gjorde, at vi næsten har været i gang i to minutter. Er der mulighed for at gøre det hurtigt færdigt?

Det er der ikke, så vil jeg foreslå, at vi gør det næste gang. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:05

Rasmus Prehn (S):

Det er jo også et svar, som jeg er bekendt med, og det lyder jo lovent, når ministeren formulerer det på den måde, som han gør.

Det, der bekymrer os, det, der bekymrer Ældremobiliseringen, og det, der bekymrer en række andre borgergrupper, som er interessenter på det her område, er, at det faktisk var de samme ting, regeringen formulerede, da den valgte at centralisere SKAT. Her blev det også sagt, at SKAT skal være endnu mere effektiv, nu skal vi spare penge, nu skal vi reducere, nu skal vi lave nogle centrale skattecentre. Det, man så bagefter har oplevet, er, at når man kommer og beder om hjælp, har kommunerne ikke ressourcer til at hjælpe.

Jeg skal bare høre: Er det ikke korrekt, at der lægges op til, at antallet af årsværk skal reduceres, så det kommer ned på ca. 150 årsværk for alle kommuners vedkommende, og da der er 98 kommuner, er vi nede på, at det er halvanden medarbejder pr. kommune, der skal hjælpe med det her? Det er altså meget mindre, end man har i dag, og det bliver utrolig svært at give f.eks. folkepensionister den service og hjælp til at udfylde det, som de får hjælp til i dag, for ellers er der vel ingen besparelse at hente, eller hvordan skal det forstås?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:06

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil så lige fortsætte med min forklaring af det her spørgsmål: Hvis en borger har mere tekniske spørgsmål, f.eks. hvordan udenlandsk aktieindkomst indgår i et indkomstgrundlag, skal borgeren henvises til sagsbehandlingscentre. Kommunerne skal om nødvendigt hjælpe med kontakten til sagsbehandlingscentre.

Det svarer jo sådan set til den arbejdsdeling, der er i dag i kommunerne, hvor en generalist tager sig af borgeren ved skranken i det kommunale borgerservicecenter og kan svare på generelle spørgs-

mål, mens en sagsbehandler i forvaltningen tager sig af det mere specialiserede.

Der er det jo en nærliggende tankegang at spørge, om man i 98 kommuner behøver at have sagsbehandling om, hvorvidt en person fylder 67 år og dermed bliver berettiget til folkepension. Der er det, at vi siger, at man måske kunne klare det ét sted, for den sagsbehandling er jo på en eller en måde til at overskue. Derfor er det jo en nærliggende tankegang, at man kan løse den slags spørgsmål ét sted – det er jo derfor, at det hedder objektivt sagsbehandling, fordi man objektivt kan konstatere, om borgeren er berettiget til ydelsen – mens man tager sig af de andre og mere specielle spørgsmål i kommunen.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:07

Rasmus Prehn (S):

Nu fik ministeren godt nok besked på at læse lidt hurtigere op, men det skal heller ikke gå så hurtigt, at man får læst forkert. Folkepensionsalderen er 65 år i Danmark og ikke 67 år, som landets finansminister fik sagt. Men det er sådan set bare en korrektion.

Det, der er forskellen på, hvordan det fungerer i dag, hvor man henvender sig ved skranken, og så kan man komme ind i baglokalet og få ekstra service, og det, som regeringen foreslår, er, at når man skal ind og have den specielle vejledning, kan det være en helt anden landsdel, man skal tage til. Det er jo det, borgerne oplever på skatteområdet i dag. De kommer og henvender sig. Der er en sød dame eller mand, der henviser dem til ekstra hjælp, men det foregår i en anden landsdel. Man skal til at rejse et andet sted hen for at få fat i SKAT.

Det er det, Ældremobiliseringen og andre pensionister er utrolig bekymrede for også skal komme til at gøre sig gældende, for så vidt angår folkepensionen og boligsikringen. Det er ikke længere noget med at komme ind i baglokalet. Man skal til en anden landsdel for at få den hjælp, og det, der bekymrer os, er, at der her er borgere, der kommer i klemme.

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Humlen i den her sag er, at kommunen stadig vil være ansvarlig for at skulle vejlede de borgere, som har brug for hjælp. Det er jo sådan set det, jeg gang på gang læser op. Det er kommunernes forpligtelse. Der kan være borgere, der har svært ved at læse, der kan være borgere, der ikke kan betjene edb osv., og dem skal kommunerne selvfølgelig hjælpe. Kommunerne skal fortsat hjælpe de borgere.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så havde jeg faktisk overset hr. Magnus Heunicke som medspørger. Jeg giver hr. Magnus Heunicke mulighed for at komme ind nu som medspørger og så en ganske kort replik – måske – til sidst fra hr. Rasmus Prehn.

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 16:09

Magnus Heunicke (S):

Tak for det, formand.

Jeg har lyst til at blande mig i debatten, for det er jo bare endnu et eksempel på, at den regering, vi har nu, er alle tiders største centraliseringsregering. Der er jo næsten ikke det område i Danmark, som ikke er blevet centraliseret. Er det her, eller er det ikke – det vil jeg gerne have ministerens svar på – endnu et skridt i retning af mere centralisme, i retning af at fjerne beslutningen, fjerne sagsbehandlingen fra det, regeringen kalder borgere, men som de fleste kalder mennesker, at fjerne den fra menneskene og centralisere den et sted langt væk?

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det her er en måde at løse opgaverne på, så vi kan frigøre ressourcer, der kan bruges til gavn for menneskene på andre områder end administrativt bureaukrati. Jeg ved ikke, om hr. Magnus Heunicke synes, det er særlig vigtigt, at man i alle kommuner sidder og konstaterer, om folk bliver 65 år og så bliver berettiget til folkepension. Jeg tror da, at det, der er fremtiden, og det, der er vigtigt, er, at de borgere, der har brug for hjælp, får den hjælp, de har brug for.

Hele den her øvelse består jo netop i at sikre de nødvendige ressourcer, så vi kan gøre gavn der, hvor der er brug for pengene, men stadig bevare den forpligtelse, kommunerne har til at hjælpe de borgere, som af en eller anden grund har brug for hjælp. Og det er i al sin enkelhed det, det her handler om.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 16:10

Magnus Heunicke (S):

Vil ministeren så garantere, at der ikke er mennesker, som kommer i klemme i det her system, mennesker, som tidligere, når de blev så gamle, at de skulle til at have udbetalt folkepension, så alligevel havde en snak med kommunen om, om der var andre ting, hvordan det var med synet, hvordan det var med bevægelsen, hvordan det var med hjælp til forskellige ting, hvordan det var med visitationen, med boligsikring, alle de ting, som man jo også taler med sin kommune om under det store mantra: Én indgang til det offentlige?

Det, vi frygter – og det jo ikke kun os, det er også dem, som har givet høringssvar her til Folketinget – er, at man ikke får den ekstra hjælp, som man har behov for, og som man skal have åbnet øjnene for er der, for det er jo en ny livssituation, man kommer i. Der vil man godt have et personligt klap på skulderen og en hjælpende hånd til at se, at man faktisk har de muligheder, når man nu er kommet i den alder. Kan ministeren garantere, at de også får den hjælp, og hvordan skal det ske, når de ikke møder et menneske bag skranken?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:12

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den her diskussion er mig helt ufattelig. Hvor i hr. Magnus Heunicke mange papirer står der, at borgerne ikke længere skal kunne henvende sig til kommunen? Hvor står det i disse papirer?

Jeg står nu for tiende gang og forklarer, at vi stadig skal hjælpe de borgere, der har brug for hjælp, og hr. Magnus Heunicke står bare og postulerer noget ud af den blå luft. Jeg ved ikke, om det er af ond vilje, men det i hvert fald fløjtende forkert, hvad hr. Magnus Heunicke står og siger, for hvor står der i nogen af de rapporter, at nu skal

borgere, der har brug for hjælp, ikke have personlig hjælp? Ingen steder.

Kl. 16:14

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til hr. Magnus Heunicke. Og så er det hr. Rasmus Prehn for en kort afrunding.

Kl. 16:12

Rasmus Prehn (S):

»Ingen steder« og »fløjtende forkert«, bliver der sagt. Det er så den respekt, som regeringen og ministeren har for de mange ældre, der er bekymrede i øjeblikket, og som vælger at komme i deputation i Kommunaludvalget for at rejse det her spørgsmål. De er oprigtig bekymrede for, at de får en ringere service.

De hørte, at regeringen lovede nøjagtig det samme som her, da det var skatten, det handlede om. Der lovede man også guld og grønne skove og bedre service. Nu har vi kæmpe restancer, det sejler i SKAT, og borgerne får en dårligere service. Det er borgerne bekymrede for, og der synes jeg, det er lidt for sølle, at regeringen står og siger, at det bare er forkert, at det ikke passer, og at man har skrevet, at der nok skal blive ved med at være service ude i kommunerne. Folk er bange for det her, og det skulle man tage alvorligt.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:13

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Rasmus Prehn skylder os jo at forklare, hvor der står, at regeringen vil fjerne den forpligtelse til individuel hjælp til borgerne. Hr. Rasmus Prehn står her i Folketinget – og nu er det så tiende gang – og postulerer, at regeringen vil fjerne den hjælp. Tværtimod, ved at fjerne rutineopgaverne og løse dem kan vi jo gøre mere ud af at hjælpe de borgere, der har brug for hjælp. Næste gang vi mødes, kan vi så ikke lige få på bordet, hvor det er, der står, at regeringen ikke vil hjælpe pensionister, som har brug for hjælp?

Tværtimod står der alle steder, at hele formålet er, at vi skal hjælpe dem, der har behov for det, men for alle dem, der ikke har behov for hjælp, kan vi finde en smartere måde at løse det her på, så vi kan frigøre kroner og øre, der kan bruges til at hjælpe dem, der har behov for det. Det er altså, synes jeg, en sund og fornuftig måde at gøre det på, og det bidrager ikke til meget, at hr. Rasmus Prehn onsdag efter onsdag står og siger noget, der er forkert.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 8, er ligeledes stillet til finansministeren og ligeledes af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:14

Spm. nr. S 1909 (omtrykt)

8) Til finansministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Frygter ministeren ikke, at konsekvensen af centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling bliver, at svage borgere ud over at opleve en ringere service også risikerer at miste ydelser, de har krav på, hvis de ikke længere kan henvende sig til deres kommune og få hjælp?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn bedes oplæse spørgsmålet.

Rasmus Prehn (S):

Tak. Frygter ministeren ikke, at konsekvensen af centrale administrative servicecentre til samling af objektiv sagsbehandling bliver, at svage borgere ud over at opleve en ringere service også risikerer at miste ydelser, de har krav på, hvis de ikke længere kan henvende sig til deres kommune og få hjælp?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 16:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nej.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:15

Rasmus Prehn (S):

Jo tak. Så er det jo, jeg kan få lov til at uddybe det, jeg var inde på i det forrige spørgsmål, for det her hænger jo sammen. Man kan selvfølgelig spørge: Hvorfor bliver man ved med at tage det op? Det er, fordi der bliver ved med at være borgere, der er bekymrede – det er borgere, der tænker: Der blev sagt fra regeringens side, vi kunne få den samme service, når det handler om skat, men man ville rationalisere og skære ned på antallet af medarbejdere, så nu får vi en ringere service. Når det så drejer sig om det her område, som handler om vores folkepension, som handler om vores boligsikring, så er vi faktisk oprigtig talt nervøse for, at de igen svigter vores tillid og skriver noget, der ikke passer.

Når man ser på det svar på spørgsmål nr. 95, som er givet til Kommunaludvalget, kan man meget tydeligt se, at der bliver skrevet: Som led heri skal kommunerne gøre borgerne opmærksomme på deres mulighed for at søge hjælp hos en anden myndighed eller en anden lovgivning.

Der er det f.eks. Ældremobiliseringen, der var på besøg i Kommunaludvalget i dag, siger: Vi oplever altså borgere, der fortæller, at de henvender sig i kommunen for at få hjælp, fordi de simpelt hen tror på, hvad regeringen har skrevet. Men heller ikke her passer det, så det, de får at vide i kommunen er: Du skal søge hjælp i det centrale center.

Det er det, de er bange for kommer til at ske med folkepensionen, og det er i forbindelse med det, de er bange for, at der er nogle, der ikke får de ydelser, de rent faktisk har krav på. Så i stedet for at få den fulde folkepension med de tillæg, der er, får man måske kun en reduceret udgave. Er ministeren ikke bekymret for det?

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Finansministeren.

Kl. 16:16

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Alle borgere vil også efter en samling af den objektive sagsbehandling kunne møde op på de kommunale borgerservicecentre og få generel vejledning og assistance. Det gælder både for almindelige borgere og for såkaldte svage borgere. Jeg vil citere min tidligere besvarelse af Kommunaludvalgets spørgsmål nr. 84: Det er alene sagsbehandlingsopgaver og de ikkepersonlige kontaktkanaler, brev, telefon m.v., som påtænkes samlet i sagsbehandlingscentrene.

Regeringen er meget optaget af de svages behov, og det har bl.a. derfor været vigtigt for os at sikre, at borgerne fortsat kan henvende

sig i kommunerne og få generel vejledning og assistance. Ved at organisere arbejdet på den måde, at de rutinemæssige opgaver, som ikke kræver sagsbehandling, samles, så bliver der jo mere tid til at hjælpe borgerne.

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:17

Rasmus Prehn (S):

Mere tid til at hjælpe borgerne var også det, der var argumentet, mantraet og hele salgsnummeret, da det var, at den samme regering for år tilbage ville centralisere SKAT. Lad os nu få mere tid til borgerne, lad os få noget bedre service, sagde man. Men hvad er der egentlig sket i mellemtiden?

Jeg står her med en artikel fra den 18. september 2007, hvor man lige har introduceret det nye SKAT, og hvad er overskriften? Den er: Hallo. For man har fået en betydelig længere svartid, når man ringer op til SKAT for at få hjælp. Det, borgerne oplevede, da man centraliserede SKAT, var, at hvor man tidligere kunne gå hen i sin kommune og få hjælp til at få udfyldt sin selvangivelse osv., skal man nu henvende sig et centralt sted. Da er det altså, at mange ældre kommer til os og siger: Gør I det samme med folkepensionen, gør I det samme med boligsikringen, er vi bange for, at det samme, vi oplevede med SKAT, sker i forhold til de områder. Kan ministeren ikke se, at det ville være uheldigt, at de dårlige erfaringer, der er med SKAT, ville blive ført over på de andre områder?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er regeringens opfattelse, at vi skal have mest muligt ud af skattekroneerne med henblik på at give borgerne den bedst mulige service for pengene. Derfor er vi optagede af at se på arbejdstilrettelæggelsen på området for det, vi kalder objektiv sagsbehandling. Den objektive sagsbehandling er kendetegnet ved, at den ikke eller kun i begrænset omfang indholder skøn. Langt det meste af sagsbehandlingen baserer sig i stedet på objektive kriterier, f.eks. alder eller indkomst. Det gør det muligt at samle denne sagsbehandling og udnytte de stordriftsfordele, der er.

Finansministeriets beregninger viser, at der kan realiseres omkring 300 mio. kr. om året ved at samle den objektive sagsbehandling. Regeringen vil hellere bruge skattekroneerne på service end på administration, og derfor ønsker regeringen at samle den objektive sagsbehandling.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:19

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror, at alle herinde er enige om, at vi da hellere vil bruge penge på service end på administration. Der er bare det ved det, at noget af den sagsbehandling, der foregår i landets kommuner, rent faktisk er service. Der er det, man siger fra regeringens side, at på samme måde, som vi har beskåret SKAT meget drastisk, vil vi nu gøre det i forhold til de kommunale medarbejdere, der sidder og rådgiver her. Man skal altså ned på 150 årsværk på landsplan, altså cirka halvdelen medarbejdere pr. kommune, der skal sidde og sagsbehandle. Der vil man altså risikere, at folk får en meget ringere vejledning, så der

f.eks. vil være folkepensionister, der går glip af de ydelser, de skal have.

Det næste er jo, at det også er et brud med strukturreformen og den ånd, der var i den, hvor man skulle have én indgang til offentlige. Nu er der lige pludselig flere. Jeg står her med en artikel fra Computerworld, hvor ministerens partikollega, Erik Fabrin, giver udtryk for, at det er i strid med kommunalreformens mål. Så hvad er ministerens kommentar til det med kommunalreformen, altså at man havde det mål, at man skulle have én indgang, men nu får man flere?
Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den objektive sagsbehandling er kendetegnet ved, at den ikke eller kun i meget begrænset omfang indeholder skøn i sagsbehandlingen, som kræver lokal tilstedeværelse. Langt det meste af sagsbehandlingen baserer sig i stedet på rent objektive kriterier, f.eks. alder og indkomst, som jeg sagde. Det gør det muligt at samle selve sagsbehandlingen i egentlige sagsbehandlingscentre. På den måde kan man sige, at det minder om den objektive sagsbehandling, om udbetaling af f.eks. ATP, SU, børnecheck m.fl., som i dag administreres ét sted.

Regeringens analyser har omhandlet folkepension, boligstøtte, barseldagpenge, forskudsvis udbetalt børnebidrag samt de dele af førtidspensionsadministrationen, som er sammenfaldende med administrationen af folkepension. Formålet er at frigøre ressourcer fra administration, så vi i stedet kan bruge dem til service for borgerne.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren, hr. Rasmus Prehn, tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 9, er til indenrigs- og sundhedsministeren stillet af hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 1897

9) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig efter Ombudsmandens åbenlyse kritik af den måde, hvorpå Københavns Kommunes nyvalgte overborgmester Frank Jensen (S) fik håndplukkede socialdemokrater ansat på rådhuset efter novembervalget 2009?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:21

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvilke overvejelser har indenrigsministeren gjort sig efter Ombudsmandens åbenlyse kritik af den måde, hvorpå Københavns Kommune nyvalgte overborgmester Frank Jensen (S) fik håndplukkede socialdemokrater ansat på rådhuset efter novembervalget i 2009?

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 16:22

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ombudsmanden har kritiseret Københavns Kommune på følgende punkter: Kommunen har ikke offentliggjort de fire ledige stillinger på jobnet.dk, men kun på kommunens jobportal. Den normale praksis for annoncering blev ikke fulgt. Fristen på 14 dage blev heller ik-

ke sat; det blev altså kørt hurtigere igennem. Ombudsmanden mener, at forløbet har været meget kritisabelt, og han lægger vægt på, at der kun blev holdt ansættelsessamtaler med de fire ansøgere, der blev ansat; at alle samtaler blev ført før ansøgningsfristens udløb, og at en af dem blev gennemført telefonisk; at ansættelsesudvalget ikke mødtes for at drøfte ansøgningerne, og at de var indforstået med ikke at deltage i ansættelsessamtalerne. Det fremgår også, at en af ansøgerne til stillingen som pressechef blev tilbudt stillingen på et tidspunkt, hvor ansættelsesudvalget ikke var bekendt med indholdet af den anden ansøgning til den samme stilling. Kommunen ansatte en studerende uden at gennemføre samtaler med andre ansøgere med relevant uddannelse, og der blev ikke givet korrekte begrundelser i afslagene til de ansøgere, der ikke blev ansat, og begrundelserne var formuleret af ansatte, som manglede forudsætninger for at formulere en korrekt begrundelse. Alt i alt en meget kraftig ombudsmandskritik.

Han føjer så til, at han dog ikke har grund til at antage, at Frank Jensen havde nære personlige venskaber med dem, der blev ansat, og det er så det, som nogle har fortolket som, at Frank Jensen blev frikendt. Jeg synes, man skal læse kritikken i sin helhed og danne sit eget indtryk.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:24

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo også det, vi prøver på bl.a. ved at tage den diskussion her i Folketinget i dag. For det, det drejer sig om, er jo sådan set det rent principielle, og det er også derfor, jeg har spurgt indenrigsministeren om det her tilfælde. For jeg er da ikke i tvivl om, at vi også kunne finde andre borgmestre, også måske fra andre partier, som kunne finde på at gennemføre ansættelser på nogenlunde tilsvarende vis.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at få en præcisering af, er netop indenrigsministerens holdning til, at borgmestre, som bliver valgt, tilsyneladende har sådan nogle særaftaler, som gør, at de kan tillade sig enten direkte via forvaltningen eller også via de administrativt ansatte i forvaltningen, altså så at sige med ført pen, at gennemføre ansættelsessamtaler fuldstændig uden om alle de retningslinjer, der er gældende. 6 dage er jobbene slået op, og kun én kommer til samtale til de forskellige job. En lang række af dem, der bliver ansat her i Københavns Kommune, er gode socialdemokrater med partibogen i hånden, og som er blevet godkendt, og som oven i købet har været en del af Frank Jensens kampagnestab under hele den kommunale valgkamp, der lå forud for ansættelsen.

Giver det ikke ministeren nogle overvejelser om at indskærpe over for kommunerne, at der altså må gøres noget for at præcisere, at man ikke bare sådan kan bruge skatteborgernes penge på at ansætte partisoldater i den offentlige sektor?

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror, det er klogt af alle ministre, når ombudsmanden har talt, at henholde sig til det, som ombudsmanden har sagt. Jeg er helt sikker på, at ombudsmandens kritik har betydelig større virkning ude omkring i kommunerne, end hvis jeg kom med en kritik.

Derfor tror jeg egentlig, at det vigtigste og det bedste, hr. Hans Kristian Skibby og jeg kan gøre, er at lade ombudsmandens kritik stå i al sin lysende skarphed. Den er ikke til at komme udenom, og den er flov for dem, som har gjort sig skyld i den. Jeg tror ikke, at andre

har lyst til at begå noget lignende, for nu ved alle, punkt 1: at ombudsmanden har altså for nogle år siden fået lov til også at se på kommunernes praksis, det er nye tider, og punkt 2: at ombudsmanden har brugt denne mulighed til at fremsætte en meget kraftig kritik, og den må man tage til efterretning. Hvad man så mener om den politiske chef, kan man jo selv danne sig et indtryk af ved at læse ombudsmandens kritik.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:26

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har indenrigsministeren jo mange flere år på bagen i dansk politik, end jeg har, men jeg har trods alt en baggrund også i den kommunalpolitiske verden og har været medlem af byrådet siden 1998. Det er jo ikke den normale måde at ansætte folk i kommunerne på, skulle jeg hilse og sige.

Derfor vil jeg gerne spørge: Hvad ville indenrigsministeren gøre, hvis han nu skulle blive borgmester engang i en kommune – eksempelvis Københavns Kommune, det kunne da være vældig interessant – og så stod som nyvalgt borgmester og skulle ansætte en pressemedarbejder, en personlig assistent og en personlig sekretær?

Det er tre personer i den type job, som er blevet ansat uden om alle retningslinjer, tre job, som ligger meget, meget tæt på selve borgmesterens arbejdsområde. Er det ikke en kende underligt, at man kan frikende en nyvalgt borgmester, når man jo ved, at enhver, som skulle have det her job, selvfølgelig ville være interesseret i at være med til de samtaler og den dialog, der var forud for ansættelsen af så meget, meget nære medarbejdere i ens stab?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:27

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ombudsmanden bruger udtrykket meget kritisabelt, og det er hans kommentar til den lange liste af brud på almindelige, rimelige ansættelsesprincipper, som Københavns Kommune har gjort sig skyldig i. Det har overborgmesteren selvfølgelig på en eller anden måde det overordnede ansvar for, men ombudsmanden føjer så til, at han altså ikke kan bevise, at der er tale om nære politiske venskaber, som har ført til de ansættelser. Det kan jeg jo ikke forbedre.

Når ombudsmanden har talt, tror jeg, det er klogt af enhver minister at henholde sig til det, som ombudsmanden har sagt – specielt da ombudsmanden jo lægger meget vægt på, at det handler om, hvad han har fået oplyst, og det handler om, at han ikke kan bevise osv. Det er derfor, jeg siger, at så må den, der læser ombudsmandens kritik, jo tænke sit, men man har altså ikke kunnet påvise noget. Når ombudsmanden ikke kan påvise en sådan usaglig, venskabelig begrundelse, tror jeg heller ikke, at jeg som indenrigs- og sundhedsminister skal gøre det.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:29

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg synes, at man skal kigge på den diskussion, der har været efterfølgende rent politisk, bl.a. også fra Socialdemokraternes kommunalordfører, hr. Rasmus Prehn, som sidder her i salen i dag. Man har bl.a. været i radioen med det her emne. Der blev det foreslået af So-

cialdemokraterne, at man i kommunerne efter hvert kommunalvalg skulle have lov til at kunne ansætte politiske, udvalgte medarbejdere til nøglepositioner i eksempelvis 5-10 pct. af de administrative stillinger i en kommune.

Kunne ministeren se en begrundelse for, at vi, hvis det blev virkelighed, i det mindste prøver at kigge rent politisk på at lave nogle meget, meget klare retningslinjer for landets borgmestre? Det kunne netop sikre imod, at man ikke bruger borgernes skattebetalte midler på at ansætte politiske medarbejdere, som skal have en bestemt politisk holdning til tingene, frem for – som vi i hvert fald synes i Dansk Folkeparti – at alle medarbejdere i den offentlige sektor, også i kommunerne, selvfølgelig skal ansættes på baggrund af deres faglige kunnen, deres evner og deres lyst og motivation til at passe deres arbejde.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo i sig selv ejendommeligt med så store informationssekretariater, der var bygget op i nogle af de store byer i Danmark. Der var noget, der virkelig havde taget overhånd, og det må jo lette kommunernes arbejde med at tilpasse deres budgetter til de rammer, som regeringen har fastlagt.

Hvis man ud over disse voksende informationssekretariater også følger ideen om, at en vis procentdel skal være politisk ansatte, eller hvordan spørgeren nu formulerede det, bliver det jo endnu værre. Derfor vil jeg gerne tage afstand fra den tanke.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren, hr. Hans Kristian Skibby, og tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 10, er til socialministeren af fru Lise von Seelen.

Kl. 16:31

Spm. nr. S 1898

10) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at motivere kommunerne til at øge den forebyggende indsats og den tidlige indsats i arbejdet med truede børn og unge?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lise von Seelen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:31

Lise von Seelen (S):

Jeg har stillet spørgsmålet: Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage for at motivere kommunerne til at øge den forebyggende indsats og den tidlige indsats i arbejdet med truede børn og unge?

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 16:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Den forebyggende og tidlige indsats er ekstremt vigtig for at sikre udsatte børn og unge den rigtige hjælp – og i tide. Netop derfor har satspuljepartierne jo indgået en aftale om Barnets Reform, som skal styrke indsatsen over for udsatte børn og unge. Lovforslaget behand-

les netop i disse dage. Og det er et helt centralt tema i reformen, hvordan vi får sikret en tidlig og forebyggende indsats.

I den forbindelse er det meget vigtigt, at kommunerne opdager problemerne i tide. Det handler om, at lærere og pædagoger kan spotte de udsatte børn og handle på det, de ser. Her fremmer vi med Barnets Reform den tidlige indsats ved at styrke det tværfaglige samarbejde omkring udsatte familier. Med Barnets Reform tydeliggør vi også underretningspligten, specielt i forhold til mistanke om vold eller overgreb. Og vi indfører en pendant til SSP-samarbejdet på dette område, så fagpersoner får mulighed for helt indledningsvis at drøfte deres bekymringer, inden de inddrager forældrene.

Det er helt afgørende, at de voksne, der omgiver barnet, har de relevante oplysninger om barnet, hvis de skal kunne sætte ind med den rigtige og rette hjælp. Derudover bliver det muligt for kommunerne at gribe ind, selv om forældrene ikke ønsker det, for det bliver nemlig muligt for kommunerne at lave en § 50-undersøgelse, selv om forældrene afviser at give deres samtykke. Forældrenes modstand må ikke blive en barriere for at få undersøgt barnets forhold ordentligt, selv om kommunerne selvfølgelig skal inddrage forældrene mest muligt.

Alt i alt gør vi altså med Barnets Reform rigtig meget for at motivere kommunerne til at sætte tidligt ind over for udsatte børn og unge.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 16:33

Lise von Seelen (S):

Tak. Jeg synes, der er rigtig mange gode initiativer i de aftaler, man har indgået med hinanden i satskredsen, men det forbavser mig meget, at vi på et samråd i sidste uge hørte ministeren være tilbageholdende med at bruge de redskaber, som jo i virkeligheden er de redskaber, vi har for selv at gøre noget aktivt. For det er meget, meget vigtigt at have blik for, hvad det er, kommunerne skal. Men jeg opfattede det på det samråd, som om ministeren var tilbageholdende med at sige, at man vil bringe det redskab i anvendelse, der hedder at skabe økonomiske incitamenter til, at kommunerne tilrettelægger den tidlige indsats og den forebyggende indsats. Vi ved jo, at det er meget effektive redskaber for os her i Folketinget, og hvorfor er ministeren så tilbageholdende med at ville drage det med ind i samtalen?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til området udsatte børn og unge har vi jo en central refusionsordning, når det drejer sig om nogle rigtig tunge og meget dyre sager. Det, som vi talte om på samrådet, var, om man skulle til at lave en totalt statslig refusion for alle de udgifter, der er for udsatte børn og unge. Og det mener jeg kan ødelægge noget af den tidlige og forebyggende indsats, for det er den tidlige og forebyggende indsats, vi virkelig skal have fokus på, og det gør vi jo sådan set også med Barnets Reform. Vi sætter nogle penge af for at få udrullet Barnets Reform i alle landets kommuner, så de bliver endnu bedre til at gribe tidligt ind. Derfor afviser jeg at gå ind og lave en helt ny central refusionsordning, hvor det er staten, der skal stå for alle udgifterne.

- Kl. 16:34 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Lise von Seelen.
- Kl. 16:34 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ministeren.
- Lise von Seelen** (S):
Jeg kan konstatere, at vi har opfattet det samråd forskelligt. Jeg opfattede ikke, at der blev talt om, at der skulle være en totalt statslig refusion fra dag et, men jeg opfattede, at der var tale om, at man gik ind og lavede den anden byrdefordeling, således at man tilgodeså og kom de kommuner i møde, som lige præcis benyttede redskaberne i form af den forebyggende indsats og den tidlige indsats.
Så hvis ministeren har talt, som om vi totalt set skulle lægge finansieringen på staten, må jeg konstatere, at vi har talt forbi hinanden. Og så er der måske alligevel en mulighed for, at vi kan genoptage samtalen for netop at sige: Lad os dog præmiere de kommuner, som viser, at de kan håndtere det her og få tingene sat i værk, mens problemerne er små, og mens børnene er små.
- Kl. 16:35 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Ministeren.
- Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Jeg vil jo egentlig mene, at det er en præmie i sig selv for kommunerne, hvis de kan gribe ind i rette tid i forhold til et udsat barn eller en udsat ung, som har brug for hjælp. Det siger jo også sig selv, at griber kommunerne ikke ind i rette tid, sådan at man kan undgå, at problemerne gror fast, og at de bliver så store, at man skal gå ind med nogle store og indgribende foranstaltninger og eventuelt anbringe barnet på en døgninstitution i en sen alder, jamen så har man jo ikke rigtig løst opgaven i form af at kunne sætte ind med en tidlig indsats. Men derimod står man med nogle store, tunge problemer og nogle meget, meget dyre opgaver, og man står med et barn, som sådan set ikke har fået den hjælp, som barnet skulle have i tide.
Jeg mener faktisk, at præmien i sig selv er, at hvis man kommer ind med den tidlige indsats, den forebyggende indsats, er det jo ikke nær så indgribende, som hvis man først træder til alt, alt for sent. Og i forhold til den model, som spørgeren taler om, er der faktisk nogle problemer, hvis der er en familie, som flytter fra en kommune til en anden kommune.
- Kl. 16:36 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Fru Lise von Seelen.
- Lise von Seelen** (S):
Det svar, ministeren nu gav, var lige præcis det, jeg frygtede at få. For selvfølgelig ved kommunerne godt, at de kan have en gevinst, hvis de tilrettelægger tilbuddene til børnene og familierne tidligt. Men der er jo en grund til, at de ikke gør det.
Når man kigger på den sidste opgørelse fra Ankestyrelsen, vil man se, at den jo viser, at 69 pct. af de børn, der fik et tilbud uden for eget hjem i 2008 – det er den sidste færdigafsluttede registrering, vi har – var imellem 12 og 17 år. Og det er bestemt ikke det, vi Socialdemokrater kan kalde en tidlig indsats eller en forebyggende indsats. Det er en alt, alt for sen indsats. Og på det tidspunkt ved vi, at problemerne er store.
Så jeg synes bestemt, at ministeren skulle være mere vågen på det her område og sige: Lad os få det analyseret, lad os få talt med kommunerne om, hvordan vi kan skabe bedre motivation for, at man
- Kl. 16:37 **Socialministeren** (Benedikte Kiær):
Jeg kan sådan set ikke rigtig forstå spørgsmålet, for vi har Barnets Reform, som netop skal gå ind og styrke den forebyggende og den tidlige indsats. For nogle af de ting, vi hører, er, at det nogle gange er svært at få lavet en § 50-undersøgelse, fordi det er bøvlet i forhold til forældrene, som stikker en kæp i hjulet. Det får vi løst nu, så man virkelig kan gå ind og få lavet den her § 50-undersøgelse, hvis man spotter et barn, som faktisk har nogle problemer.
Vi har også styrket underrettingspligten. Vi har styrket det, at hvis man som fagperson – som lærer eller pædagog – underretter, har man også mulighed for at få at vide, om der faktisk bliver handlet i forhold til den underretning, som man foretager.
I det hele taget har vi styrket samarbejdet omkring det at kunne spotte børnene og kunne indberette og også sørge for, at kommunerne begynder at tage over, når de kan se, at der er nogle problemer.
Så jeg kan ikke rigtig forstå, at spørgeren mener, at vi ikke gør noget for at styrke den forebyggende og den tidlige indsats, for det er jo netop det, der er hele formålet med Barnets Reform. For jeg giver da spørgeren fuldstændig ret i, at vi er meget sent på færde i Danmark, hvis vi sammenligner os med andre lande. Men det er jo netop derfor, at vi samme med de andre satspuljepartier har indgået aftalen om Barnets Reform.
- Kl. 16:39 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Lise von Seelen.
Det næste spørgsmål, spørgsmål 11, er ligeledes til socialministeren af hr. René Skau Björnsson.
- Kl. 16:39 **Spm. nr. S 1901**
11) Til socialministeren af:
René Skau Björnsson (S):
Synes ministeren, det er tilfredsstillende for lejere i almene boliger, der opfører sig pænt og overholder loven, at lejere, der er blevet smidt ud af deres lejlighed på grund af kriminalitet eller anden adfærd, der har været til kraftig gene for deres naboer, bare kan flytte ind i en lejlighed i et nyt boligselskab og fortsætte deres adfærd over for de nye naboer?
- Kl. 16:39 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson bedes oplæse spørgsmålet.
- Kl. 16:39 **René Skau Björnsson** (S):
Tak. Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om hun synes, at det er tilfredsstillende for lejere i almene boliger, der opfører sig pænt og overholder loven, at lejere, der er blevet smidt ud af deres lejlighed på grund af kriminalitet eller anden adfærd, der har været til kraftig gene for deres naboer, bare kan flytte ind i en lejlighed i et nyt boligselskab og fortsætte deres adfærd over for de nye naboer.
- Kl. 16:39 **Anden næstformand** (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 16:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Kriminalitet og hærværk i boligområder er altid uacceptabelt og skal bekæmpes. Hjemmet og boligområdet skal være en tryk ramme om hverdagen for alle, uanset hvor man bor. Derfor er det naturligvis heller ikke tilfredsstillende, hvis en borger efter en gang at være blevet straffet og sat ud af sin bolig som følge af husordensovertrædelser fortsætter en kriminel adfærd eller på anden måde fortsætter med at have en adfærd, der er til gene for andre.

Derfor har vi et retssystem, der sanktionerer borgere, der begår kriminalitet. Og derfor kan hele familien blive sat ud af deres almene lejebolig, hvis et medlem af familien overtræder husordenen ved kriminelle handlinger i boligområdet.

Derfor gør kommuner og politi bl.a. via SSP-samarbejdet en stor kriminalpræventiv indsats for at forhindre, at personer, der er på vej ud på en kriminel løbebane, fortsætter ad den vej. Derfor har regeringen styrket indsatsen over for kriminelle og kriminalitetstruede børn og unge, ligesom regeringen sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har sikret rammerne for, at der bliver gennemført en omfattende social og forebyggende indsats i de udsatte boligområder.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:40

René Skau Björnsson (S):

Grunden til, at jeg har stillet det her spørgsmål, er selvfølgelig, at vi i Århus har nogle boligforeninger, der har lavet et samarbejde, hvor man i fællesskab gerne vil lave en liste over de få personer, som inden for en forholdsvis kort tidshorisont ikke egner sig til at bo i en almen bolig.

Det drejer sig om personer, som trækker et spor af hærværk og vold og misligholdelse og ødelæggelse efter sig, og som på ingen måde egner sig til at bo alment. Det er personer, der faktisk formår at ødelægge for flere hundrede tusinde kroner i de lejligheder, de bor, og som de øvrige lejere så skal betale bagefter. Når vandalernes lejemaal så bliver ophævet – og det kan jo tage flere år, for som ministeren ved, er de her ophævelsessager nogle, der kan tage rigtig lang tid – ja, så kan de, som reglerne er i dag, bare flytte ind i den næste boligafdeling, den, der ligger ti skridt ved siden af, men er en anden boligforening, som ikke kan nægte at tilbyde vedkommende en lejlighed.

Formålet med, at boligforeningerne i Århus vil lave sådan en liste, er dels at sende et signal til de beboere, der er, og som opfører sig ordentligt, og som er glade for at bo i deres almene bolig, om, at man gerne vil hjælpe med at beskytte dem og deres boligområde og bibeholde området som et attraktivt boligområde, dels selvfølgelig også at gøre op med, at de få, men grove hærværksmænd og volds personer bare kan flytte rundt om hjørnet og fortsætte deres hærgen i årevis.

Jeg ved godt, hvordan lovgivningen er i dag, og den skal ministeren henholde sig til, men jeg synes faktisk, at det er et ædelt formål, og derfor er mit håb, at ministeren i det mindste vil love at se på, om der ikke er mulighed for at finde en løsning, som er tilfredsstillende, og som kan åbne for nogle muligheder på det her område.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Hvis det er sådan, at der er lejere, som begår hærværk eller vold eller anden form for kriminalitet, og man kan påvise det, og den person også er blevet idømt en straf og har udstået straffen – jeg kan ligesom høre, at det er det, det drejer sig om; det er en, der begår så voldsomme handlinger, at der faktisk er mulighed for at idømme en straf – man skal altså ind at afsone, eller hvad man skal i forbindelse med den straf, man har fået, og når man har udstået den straf, er det sådan i Danmark, at så skal man jo på den ene eller den anden måde have en ny chance, hvor det selvfølgelig også er vigtigt, at kommunen træder ind og hjælper med de sociale ting, der er omkring det.

Hvis nu man er blevet idømt en straf og har afsonet den og er kommet igennem det og der er blevet taget over, kan jeg ikke rigtig forstå det, for jeg kan ikke rigtig se, hvad vi så skal gøre, for personen skal jo have et sted at bo. Vil spørgeren virkelig nægte en borger det, så vedkommende på den måde ikke har et sted at bo? For vi skal jo løse boligproblemerne.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:43

René Skau Björnsson (S):

Jamen vi ved bare, at der er en virkelighed uden for de her tykke mure, og at der er enkeltpersoner og enkelte familier og enkelte elementer, der trækker et spor af hærværk og vold og ødelæggelse efter sig, og som skaber utryghed i det lokalområde, de bor i, og som i dag bare flytter fra det ene område til det næste og gør det samme.

Der er det, at boligforeningerne i Århus spørger: Var det ikke en idé, om vi fik den her mulighed for at sige, at der simpelt hen er nogle, der ikke egner sig til at bo alment? Jeg synes faktisk også, at man må sige, at der er nogle mennesker, der ikke egner sig til at bo alment. Der følger pligter og rettigheder og ansvar med, når man vælger at bo eller få tilbudt at bo i en almen bolig. Man skal i bund og grund opføre sig ordentligt, man skal leve i respekt for dem, man lever ved siden af, fordi man lever meget tæt i et boligområde.

Så når man har valgt eller har fået tilbudt at bo i en almen bolig, er der selvfølgelig også nogle regler for, hvordan man skal opføre sig. Og der synes jeg faktisk, at det, boligforeningerne i Århus gør, er meget fornuftigt, og derfor synes jeg, at ministeren skulle være lidt åben over for at finde en model, der kan tilpasses forholdene i Århus.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:44

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har det sådan, at der altid følger pligter med, i forbindelse med hvordan man skal opføre sig som menneske, også i forbindelse med, hvor man bor som borger i det her land. Uanset om du bor alment, om du bor til leje, om du bor i ejerlejlighed, eller om du bor på landet, har du nogle pligter, i forbindelse med hvordan du skal opføre dig, det har vi alle.

Nu er det også sådan, at vi jo har vedtaget en styringsreform, som spørgerens parti desværre ikke er med i. Og med styringsreformen skal vi netop gå ind og styrke samarbejdet mellem boligorganisationerne og kommunen, når der opstår nogle situationer, hvor der er en familie eller en enkeltperson, som har nogle problemer, som gør, at familien eller personen ikke kan begå sig i et område.

Det er helt klart sådan, at når det drejer sig om en person, som har begået nogle kriminelle handlinger og skal have en straf og har udstået sin straf, bliver man også nødt til at forholde sig til, at man skal sørge for, at den person kan bo et eller andet sted. Og der må boligorganisationerne og kommunen så indgå et samarbejde for at sikre, at det kan lade sig gøre på rimelig vis.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:45

René Skau Björnsson (S):

Jeg synes, at det er sørgeligt, at der er nogle enkeltpersoner, der kan få lov til at hærge boligområder og ødelægge forholdene for rigtig mange, der har valgt at bo alment. Der er det rigtigt, at de kunne vælge at bo et andet sted. Men det er der, hvor jeg gerne vil have, at der også bliver et redskab for boligforeningerne til at sige: Der er nogle, der ikke egner sig til at bo alment, der er nogle, der ikke kan opfylde de regler, og som år efter år kan smadre og ødelægge i naboligforeningen og i den boligforening, de bor i nu.

Der kunne det være rigtig fornuftigt at kunne sige til dem: I bliver nødt til at bo et andet sted. Og der er jo rigtig mange andre muligheder end at bo alment. Det kunne være, at kommunen købte et hus i et ghettoområde, i et villakvarter, og kommunen har i forvejen også en række kommunale ejendomme, som måske vil være bedre egnede til de personer, indtil de ligesom gør op med sig selv og siger: O.k., det at bo alment medfører nogle rettigheder og nogle pligter og nogle specielle forhold, og det kan jeg godt leve op til nu.

I stedet for ser vi det cirkus, vi ser i dag, hvor de kan hærge det ene område efter det andet, og hvor boligforeningerne ikke kan stille noget op, fordi de skal tilbyde dem et lejemål.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:46

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Der følger altid rettigheder og pligter, med i forhold til hvor man bor, og det gør der også, hvis man bor i en ejerforening, eller hvis man bor til leje i en privat udlejningsejendom, eller hvis man bor i et villakvarter. Der følger altid rettigheder og pligter med der.

Jeg står ligesom tilbage som et stort spørgsmålstegn. Jeg ved ikke rigtig, hvor spørgeren så vil have at den slags personer skal bo. For mig lyder det, som om der i høj grad også er brug for, at de sociale myndigheder træder til, for hvis der er en person, der virkelig ikke kan socialisere sig, i forhold til om det er en almen bolig, eller om det er en lejebolig, eller om det er en villa i et villakvarter – for det er åbenbart sådan en person, som spørgeren taler om – så må man jo træde ind med de sociale myndigheder og sørge for at få løst nogle af de problemer, der måtte være, siden personen ikke kan indgå i det fællesskab, der er, uanset hvor man bor, om det er i et villakvarter, eller om det er i en almen boligblok.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 12, er ligeledes til socialministeren, og det er ligeledes af hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:47

Spm. nr. S 1902

12) Til socialministeren af:

René Skau Björnsson (S):

Vil ministeren påtage sig et ansvar for, at udsatte børn og mennesker med handicap ikke stilles dårligere på grund af kommunernes presede økonomi?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:47

René Skau Björnsson (S):

Vil ministeren påtage sig et ansvar for, at udsatte børn og mennesker med handicap ikke stilles dårligere på grund af kommunernes presede økonomi?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 16:48

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som følge af den økonomiske afmatning står vi over for en ny økonomisk situation, hvor store overskud på de offentlige finanser er vendt til underskud. Regeringen har derfor indledt en flerårig indsats for at genskabe balance mellem de offentlige indtægter og udgifter. Regeringen har på den baggrund tilkendegivet, at det i de kommende år er nødvendigt at holde det samlede forbrug for kommuner, regioner og staten i ro.

Regeringens seneste udmelding indebærer, at der i 2011 vil være tale om en uændret ramme for kommunerne, og i 2012 og 2013 lægges der til gengæld op til, at kommunernes ramme reduceres med 2 mia. kr. Den 3-årige tidshorizont giver kommunerne mulighed for at planlægge indsatsen bedst muligt, og på den måde får den enkelte kommunalbestyrelse mulighed for at indhøste de mest fornuftige effektiviseringer og foretage de mest hensigtsmæssige tilpasninger i overensstemmelse med lokale muligheder, ønsker og behov.

For at løse denne opgave må kommunerne blive bedre til at udnytte deres ressourcer optimalt, bl.a. ved at lære hinandens gode eksempler på effektiv drift. I sidste ende er det da op til den enkelte kommunalbestyrelse at prioritere ressourcerne og fastlægge serviceniveauet for de forskellige velfærdsydelse, for det er jo en del af det kommunale selvstyre.

Så længe kommunerne overholder loven og giver borgerne den hjælp, de har behov for, har de altså frie hænder til at foretage omprioriteringer – også på områder som området for udsatte børn og handicapområdet. Det kan jeg ikke blande mig i.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:49

René Skau Björnsson (S):

En af grundene til, at jeg stiller det her spørgsmål, er, at der var en fremtrædende socialchef – ingen ringere end formanden for landets socialchefer, Ole Pass – der for et par uger siden var meget klar i sin udmelding på det her område. Han sagde, at vi som samfund ikke har råd til at bruge så mange penge på mennesker med handicap herhjemme. Og det er jeg og vi Socialdemokrater meget uenige med ham i.

Vi mener, at i et velfærdssamfund som vores skal mennesker med handicap, udsatte børn, svage ældre have en anstændig og værdig behandling og anstændige og værdige tilbud. Vi synes ikke, det er rimeligt at skære i støtten til mennesker med handicap, udsatte børn, specialtilbuddene osv. for at finansiere de skattelettelser, som regeringen har lovet de allerrigeste herhjemme.

Jeg har ikke set ministeren kommentere Ole Pass' udmelding her for et par uger siden, og derfor vil jeg gerne høre, om hun er enig med ham i, at der ikke er råd til at bruge så mange penge på mennesker med handicap, som vi gør i dag.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil først lige knytte en kommentar til det med skattelettelser. Nu er der altså tale om en skattereform, der er fuldt finansieret, så det er ikke på baggrund af vores skattereform, at man kan snakke om de ting, som Ole Pass har været ude med.

Jeg har det ligesom spørgeren sådan, at vi selvfølgelig skal hjælpe personer, der har et handicap, og hjælpe udsatte børn, hvis de har et behov. Derfor er jeg også rigtig glad for serviceloven, som virkelig er en god ramme og en god lovgivning, i forhold til hvad man skal gøre i forhold til borgere, som har et problem. Om det er ældre, børn, udsatte, unge, handicappede, er der virkelig nogle gode rammer for, hvordan vi hjælper borgere, som har et problem.

Jeg har det sådan, at den servicelov, vi har, skal overholdes, og jeg har også en klar forventning om, at kommunerne overholder serviceloven. Men det er jo også sådan, at hver enkelt kommune har sit eget serviceniveau, og hvordan man fastlægger serviceniveauet, kan jeg ikke blande mig i. Det eneste, jeg bare vil sige til kommunerne, er, at de selvfølgelig skal overholde lovgivningen.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:51

René Skau Björnsson (S):

Tak for svaret. En anden grund til, at jeg spørger, er, at der jo lige har været et regeringsseminar, hvor ministre har diskuteret og er blevet enige om, at der skal spares gevaldigt i de danske kommuner de næste år. Alle forsider på landets aviser i dag bebuder, at der skal skæres på vores børn, på vores ældre og vores handicappede. Det er alle fagfolk enige om bliver konsekvensen af det, regeringen har aftalt i går. Det synes jeg selvfølgelig er bekymrende.

Det er muligt, at man skal leve op til sociallovgivningen – det skal man – og serviceloven, og derfor vil jeg også gerne have ministeren til her i dag at garantere, at der ikke sker forringelser for landets udsatte børn og af de specialtilbud, de får, og garantere, at de nedskæringer, der kommer i kommunerne, ikke medfører flere forringelser for mennesker med handicap.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det jo sådan, at der er en økonomisk krise i hele verden, og den har jo hærgnet godt og grundigt ikke kun i Danmark, men i en række lande. Det bliver man jo nødt til at tage alvorligt, og det er jo også det, regeringen gør, når vi nu melder ud, hvordan og hvorledes vi skal sørge for under et at holde de offentlige finanser i ro. Der er blevet meldt nogle sparekrav ud til kommunerne over en 3-årig periode, sådan at de har mulighed for at tilpasse sig, og det er også sådan, at det er muligt for kommunerne at lære af hinanden, det er muligt for kommunerne at gå ind og se på, hvor de kan få noget mere for de penge, der bruges i den offentlige sektor.

Nu er det sådan, at vi har en meget klar lovgivning på området, og den mener jeg helt klart man skal følge og overholde, men jeg vil ikke blande mig i, hvor man specifikt lægger sit serviceniveau på f.eks. børnepasningsområdet, bare det holder sig inden for lovgivningens rammer. Man kan jo tilpasse serviceniveauet lokalt, og man skal jo tilpasse det lokalt i forhold til, hvordan demografien er i den enkelte kommune. Så jeg kan ikke stå her og garantere, at kommune X ikke vil reducere nogle af udgifterne på et område, for det kan jo være, at lokale forhold gør, at der er færre børn, og at det derfor vil være en rigtig god idé, at man omprioriterer midlerne i den kommune.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:53

René Skau Björnsson (S):

Det synes jeg jo er en kedelig melding, og jeg synes også, det er kedeligt, at hver gang vi taler om indsatsen og tilbuddene til de svageste herhjemme, bliver det hele tiden drejet over på økonomi, hele tiden skal vi tale økonomi, og hvor meget det koster, i stedet for at se på: Hvad er det bedste, og hvad er det, vi som velfærdssamfund vil tilbyde de svageste borgere herhjemme, vores børn og mennesker med handicap?

Så det var en lidt uklar melding fra ministeren. Jeg synes, det er nedslående meldinger, vi får fra specialinstitutioner, fra kommuner rundt omkring og fra rigtig mange familier til mennesker med handicap; alle oplever, at der bliver skåret, at tilbuddene bliver forringet, at det bliver værre og værre, og derfor har jeg svært ved at få tingene til at hænge sammen.

Ministeren siger, at vi bliver nødt til at finde pengene, men vi har én kasse, der er én kasse med penge i, og man kan så vælge at give skattelettelser, eller man kan vælge at sige, at der er nogle andre ting, man synes er vigtigere i vores velfærdssamfund. Ministeren har selv fået 5.000 kr. i skattelettelse hver eneste måned direkte ned i foret, og når der så samtidig bliver pres på de svageste borgere herhjemme, synes jeg, vi skal gøre noget, og derfor vil jeg gerne have ministeren til at sige, at der ikke sker forringelser for de socialt udsatte. Det kan jeg høre at jeg har meget svært ved at få hende til at sige, men bare hun dog ville.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:54

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil gerne gentage over for spørgeren, at vi taler om en skattereform, der er fuldt finansieret, og vi taler om, at det er en nødvendig skattereform, i forhold til at vi skal være konkurrencedygtige over for de lande, vi plejer at sammenligne os med, for vi lever jo ikke i en osteklokke, vi skal jo konkurrere med andre lande her i verden, sådan at vi kan tiltrække virksomheder, så vi har nogle arbejdspladser, så vi kan få penge til det, som vi gerne vil: gå ud og hjælpe de udsatte og svage borgere i vores samfund.

Jeg mener ikke, der er nogen modsætning i at tale om kvalitet, faglighed og økonomi. Hvis man ser på den undersøgelse, der kom fra Dansk Socialrådgiverforening her i sidste uge, kan man se, at de faktisk siger, at der, ud over at der er nogle problemer, også er nogle rigtig positive ting ved, at der er større fokus på økonomien, fordi der faktisk er kommet bedre kvalitet i de tilbud, der er i de enkelte kommuner, og de er blevet langt bedre til at følge de udsatte borgere.

Jeg mener sagtens, man kan gå ind og se på, hvordan man kan sørge for, at faglighed og økonomi går hånd i hånd. Vi har set ek-

semplet med en borger oppe i Kalundborg, der får et meget dyrt tilbud, men samtidig har vi også set, at man nok kunne have givet den borger et andet tilbud, som havde en bedre kvalitet og til en helt anden pris, som var bedre for kommunens økonomi.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. René Skau Björnsson og tak til socialministeren.

Den næste spørgsmål, spørgsmål 13, er tilstilet kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:56

Spm. nr. S 1890

13) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig med den tidligere kulturminister i behovet for at styrke den rytmiske musik på den måde, som den tidligere kulturminister tilkendegav det ved Folketingets behandling af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:56

Mogens Jensen (S):

Er ministeren enig med den tidligere kulturminister i behovet for at styrke den rytmiske musik på den måde, som den tidligere kulturminister tilkendegav det ved Folketingets behandling af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 16:56

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Man skulle jo synes, at det var et ret overflødigt spørgsmål, når hr. Mogens Jensen åbenbart har haft en debat med min forgænger om det, så jeg ved ikke rigtig, hvorfor vi skal blive ved. Men vi har også haft det i beslutningsforslag, og vi har haft det i tidligere spørgsmål, og så kan vi tage det igen. Jeg tror, det er, fordi hr. Mogens Jensen skal ud at tale et eller andet sted på fredag, og så skal han lige have haft en debat i dag. Det er fint nok.

Vi har en musikhandlingsplan for 2008-2011, og med den har regeringen igangsat en række initiativer, som hovedsagelig er målrettet en styrkelse af den rytmiske musik. Musikhandlingsplanen arbejder målrettet med at sikre gode udviklings- og vækstbetingelser for den rytmiske musik. Der er særskilte puljer til både vækstlag, talentudvikling, spillesteder og musikeksport.

Ligesom den tidligere minister mener jeg med andre ord, at det er vigtigt, at vi arbejder både strategisk og målrettet med støtten til den rytmiske musik, lige så vel som vi skal på alle andre kulturpolitiske områder. Det gør vi allerede, og det vil vi fortsætte med at gøre.

Det er jo sådan, at musikhandlingsplanen udløber med 2011, og det vil så være en god anledning til at spørge sig selv: Bruger vi midlerne rigtigt, eller kan de anvendes på en anden og bedre måde? Har musiklivet ændret sig siden den sidste handlingsplan? Er der en sammenhæng i den måde, vi giver støtte på? Det er den slags ting, vi skal spørge os selv om i forbindelse med handlingsplanens udløb.

Det rytmiske musikliv har oplevet ændringer igennem nogen tid. Den rytmiske musik står i et vadested i dag, som man jo selv kalder det i det politiske udspil om den rytmiske musik, man har lavet. Den rytmiske musik spiller på den ene side en væsentlig rolle for ganske mange kulturforbrugere i dag, men samtidig stiller forbrugerne også

nye krav til den måde, som musikken formidles og distribueres på, og det giver så nye udfordringer.

Hvorvidt det så er noget, vi politisk skal reagere på, mener jeg er for tidligt at sige. Til det mangler vi et godt og velfunderet beslutningsgrundlag, og det er jo præcis det, vi er i gang med at få fremkaldt, ved at Statens Kunstråds Musikudvalg har to undersøgelser i gang, og ved at ministeriet har et musikpolitisk projekt i gang, som skal afdække musikbranchens udvikling, som hr. Mogens Jensen ved. Disse er ikke afsluttet, og en videre debat kan vi jo tage, når de er afsluttet.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:58

Mogens Jensen (S):

Nu synes jeg ikke, at der er nogen grund til, at ministeren sådan bliver, jeg vil ikke sige sur, men sådan lidt mopset over, at man stiller et spørgsmål om, hvorvidt den prioritering, som en tidligere kulturminister har præsenteret her i Folketinget, også gælder for den nye kulturminister. Det kan da godt ske, at der er valgt et andet fokus, men jeg er da glad for, hvis det er sådan, at ministeren bekræfter, at man er indstillet på at indlede et bredt samarbejde med Folketingets partier om en handlingsplan, der styrker den rytmiske musik.

Som det er ministeren bekendt, er der jo ikke alene økonomiske problemer for en lang række regionale spillesteder rundtomkring i landet, der er også problemer generelt, i forhold til hvordan vi styrker og understøtter den rytmiske musik i Danmark. Der er masser af ting, der skal gøres i forhold til at styrke dansk musikeksport. Der er en masse ting, der skal gøres, i forhold til hvordan vi sikrer, at digitaliseringsmuligheder også kan bruges aktivt til gavn for musikbranchen, hvor det altså også kræver et offentligt engagement. Det er et kulturpolitisk engagement, det er et erhvervspolitisk engagement.

Jeg ønsker såmænd blot her i dag at få en bekræftelse fra ministeren på, at ministeren vil fortsætte ad det spor, som den tidligere kulturminister har lagt ud med at følge. Det indebærer jo altså, som det blev tilkendegivet, da vi sidst debatterede det her i Folketingssalen, at der bliver indbudt til forhandlinger her til efteråret om en sådan handlingsplan. Jeg vil godt høre, om ministeren kan bekræfte, at det også er det, ministeren vil lægge op til.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 17:00

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte, for det gjorde min forgænger heller ikke. Det er en misforståelse, for min forgænger sagde klart og tydeligt, at *hvis* det viser sig, at disse forskellige undersøgelser munder ud i noget, der gør det relevant at foretage politiske ændringer, så ville hun da overveje at tale med Folketingets partier. Så det er ikke noget løfte, hun har givet, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen. Det er ikke noget løfte, hun har givet.

Jeg vil også godt sige, at *hvis* det viser sig, at der kan komme en fornuftig debat ud af at inddrage Folketingets partier, så vil jeg da, som jeg gør i alle andre anledninger, meget gerne gøre det. Men lad os nu lige se, hvad kommer ud af de undersøgelser.

Det er derfor, det undrer mig lidt, at hr. Mogens Jensen nu for tredje gang skal i Folketingssalen, mens undersøgelserne overhovedet ikke er afsluttet, og have nogle bindende tilsagn om det ene og det andet. Det er ret utidigt. Lad os nu se, hvad de undersøgelser bærer frem til, lad os nu lade de mennesker få lov at arbejde i fred med deres undersøgelser om den rytmiske musiks vilkår. Så synes jeg,

det er fint at se på dem og snakke om dem, men det er forkert pludselig – fordi der kommer en ny minister – at overfortolke, hvad en tidligere minister har sagt, og prøve at fange mig i det.

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:01

Mogens Jensen (S):

Jeg synes ikke, at jeg overfortolker, for jeg oplevede, at vi fik et tilsagn fra den tidligere kulturminister om, at det var noget, hun ville diskutere med Folketingets partier her til efteråret. Det er jo en diskussion, vi har haft gennem ret lang tid, hele sidste år og også på tonsvis af konferencer, hvor regeringspartierne kulturordførere har udtalt sig positivt med hensyn til, at der nu skulle gøres noget på det her område. Vi har jo altså også, og det må jeg minde ministeren om, fået – det har ministeren jo selv – en henvendelse fra Statens Kunstråd sidste efterår, hvori Statens Kunstråd opfordrer til, at man allerede i 2010 tilføjer området flere ressourcer og sætter en række initiativer i gang. Og når det nu er ministerens eget rådgivende organ, som kommer med ønsker om at styrke det rytmiske musikområde, så vil jeg spørge, om ministeren er enig i, at det er en vigtig problemstilling, og at det er noget, der skal gøres noget ved. Kan ministeren tilslutte sig de forslag, som Statens Kunstråd kom frem med sidste efterår?

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:02

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Den debat har hr. Mogens Jensen jo også taget. Kunstrådets forslag vil koste omkring 50 mio. kr., og de er jo ikke på finansloven for 2010, så den debat er jo overstået. Det vil sige, at min forgænger jo altså traf en beslutning om ikke at imødekomme Kunstrådet, ellers havde de 50 mio. kr. jo været der. Så derfor har den debat jo fundet sted. Nu er der så tre undersøgelser, der er sat i gang. Lad os se, hvad de kommer frem til.

Så vil jeg gerne oplyse for god ordens skyld, hvis der sidder nogle derude og skulle følge med, at den rytmiske musik, den skabende og udøvende musik inden for det rytmiske, fik 105 mio. kr. i 2009, og det vil sige, at det er det beløb, der fortsætter sådan nogenlunde i 2010. Jeg har tallene fra 2009 her. Det er 19 pct. af musikbevillingen. Det kan man selvfølgelig gøre større, men så skal man så tage det fra klassisk musik. Dette beløb, de 19 pct., svarer også til, hvad man havde i 2001. Altså da denne regering tog over fra hr. Mogens Jensens socialdemokratiske eller radikale kulturminister, var det 19 pct., man gav til den rytmiske musik. Det er det stadig væk. Dengang fik hr. Mogens Jensen altså ikke øget beløbet.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:03

Mogens Jensen (S):

Ja, så kan man jo konstatere, at det ikke er meget, den her regering har formået at gøre for den rytmiske musik. Det har ministeren jo her klart påvist, og jeg må jo minde ministeren om, at hvis det endelig kommer til – og det synes jeg ikke er nogen frugtbar diskussion – hvor meget man giver til den klassiske musik i forhold til den rytmiske musik, så gives der jo i omegnen af 400 mio. kr. samlet set til klassisk musik i Danmark, hvis vi tæller det hele med. Det er ca. fire

gange så meget, som der gives til den rytmiske musik. Jeg kan sige, at alene de klassiske landsdelsorkestre har en bevilling på 140 mio. kr. Over for det har de rytmiske spillesteder en bevilling på omkring 32 mio. kr. Tilsiger det ikke ministeren, at der måske her er en ubalance, som man godt kan rette op på? Selv om vi godt er klar over, at det at udøve klassisk musik på mange måder er mere omkostningsdrevet, så er der en ubalance her, der skal gøres noget ved.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:04

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det kan man ikke uden videre sige. Man kan jo ikke bare løse det ved at tage penge fra den klassiske musik. Det er altså dyrere at drive et symfoniorkester, og det kræver langt flere mennesker end et rytmisk orkester. Når hr. Mogens Jensen siger, at der ikke er sket meget siden 2001, vil jeg lige gøre opmærksom på, at jo, der er sket det, at der er kommet 40 mio. kr. mere i kassen til rytmisk musik, hvad der så stadig væk svarer til 19 pct., men det er 40 mio. kr. mere i kassen til rytmisk musik siden dengang og 170 mio. kr. mere i kassen til klassisk musik.

Så der er faktisk sket noget. Man kan bare konstatere, at der er kommet flere penge. Procentforholdet er det samme mellem den rytmiske og den klassiske musik, men musikken har fået flere penge siden 2001 – betragteligt flere penge. Og der er det jo så bare, at jeg siger, at der er så meget, Socialdemokratiet gerne vil, når Socialdemokratiet sidder i opposition, men lad os så se, hvis Socialdemokratiet en dag kommer i regering, hvad man så gør.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 14, er ligeledes til kulturministeren af hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:05

Spm. nr. S 1891

14) Til kulturministeren af:

Mogens Jensen (S):

Vil ministeren, som den tidligere kulturminister lovede det ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010, indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en plan for styrkelse af den rytmiske musik i Danmark i tilknytning til finansloven for 2011?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:05

Mogens Jensen (S):

Vil ministeren, som den tidligere kulturminister lovede det ved behandlingen af beslutningsforslag nr. B 99 den 2. februar 2010, indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en plan for styrkelse af den rytmiske musik i Danmark i tilknytning til finansloven for 2011?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Kulturministeren.

Kl. 17:05

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det er der jo næsten allerede svaret på. Men så lad mig begynde forfra og påpege, at jeg mener, der er tale om en overfortolkning, når

hr. Mogens Jensen siger, at den tidligere minister lovede at indkalde partierne til forhandlinger i tilknytning til finansloven for 2011. Det var ikke det, ministeren lovede. Ministeren talte om finanslovforhandlingerne i en helt anden kontekst. Hun stillede sig undrende over for tidspunktet for fremsættelsen af Socialdemokratiets forslag B 99. Beslutningsforslaget er stærkt udgiftskrævende, og hvis man virkelig mener fremsættelsen af dette forslag seriøst, må man selvfølgelig afstemme fremsættelsen med finanslovprocessen og i det hele taget tydeligere redegøre for, hvordan beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet skal finansieres.

Når det er sagt, vil jeg sige, at jeg ved, at den tidligere minister var imødekommende over for en fælles drøftelse af hele musikområdet, hvis resultaterne af det igangværende afdækningsarbejde viste grund til at ændre kursen – altså hvis, som jeg sagde før. Denne udmelding, også med ordet hvis, vil jeg gerne stå inde for, og jeg vil gerne drøfte emnet med partierne, hvis det viser sig, at der er grund til det.

Hvordan denne drøftelse præcis skal udfolde sig, mener jeg ikke at vi kan eller skal træffe beslutning om nu. Ministeriet har, som jeg sagde før, igangsat et musikpolitisk projekt, som skal afdække musikbranchens udvikling, og Statens Kunstråds musikudvalg har, som jeg også sagde før, dels igangsat en analyse af pengestrømmene i dansk musikliv, dels nedsat en arbejdsgruppe, der skal afdække den rytmiske musik. Jeg vil først se resultaterne af disse arbejder og på det grundlag tage stilling til, om der er noget at tale om.

Hvis man kigger på beslutningsforslag B 99 fra Socialdemokratiet, peger det i flere forskellige retninger, og det lægger op til en væsentlig tilføjelse af nye midler. Til det kan jeg allerede nu sige, at den økonomiske situation som bekendt ikke giver luft til, at der tilføres nye midler til området. En eventuel fremtidig drøftelse vil derfor blive inden for de eksisterende og nuværende økonomiske rammer, og det vil derfor ikke være relevant, at eventuelle drøftelser knyttes til finanslovforhandlingerne.

Men som jeg også forklarede i mit tidligere svar, er det rytmiske område inde i en spændende udvikling, som både hr. Mogens Jensen og jeg er opmærksom på, og jeg vil derfor ikke afvise, at der i en senere sammenhæng kan være gode grunde til at overveje, om vi kan prioritere midlerne anderledes, om vi anvender de eksisterende midler på bedst mulig og mest givtig vis. Men der får vi tre undersøgelser til at hjælpe os.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:07

Mogens Jensen (S):

Jeg tror, ministeren udmærket ved, at en ting er undersøgelser. Dem får vi i dusinvis af om alt muligt. Det, det jo handler om her – og det er både i Folketingssalen og hos regeringen – er politisk vilje, altså om der er politisk vilje til at anerkende, dels at den rytmiske musik har behov for at blive understøttet på en lang række områder, kulturpolitisk, erhvervspolitisk, i højere grad, end den bliver det i dag, dels at der er nogle ressourcemæssige problemer, der alene kan afspejles af den kendsgerning, at fordi bevillingerne til Kunstrådets musikudvalg er blevet udsultet gennem de seneste mange år, er det jo sådan, at man har været nødt til at skære antallet af regionale rytmiske spillesteder ned fra 20 til 18, fordi man ville sikre, at hvert enkelt spillested fik en ordentlig økonomi. Men det kunne man ikke med det bevillingsniveau, man har i Kunstrådet. Så der er altså nogle helt klare problemer, som der skal tages hånd om.

Nu siger ministeren jo sjovt nok, at da vi tidligere rejste debatten, var det for sent i forhold til finanslovproceduren. Så rejser jeg den nu for at udøve rettidig omhu, og så er det for tidligt i forhold til finanslovprocessen. Vil ministeren ikke give mig ret i, at hvis vi skal i

forhandlinger om det her i forhold til finansloven for 2011, er det jo nu, at sådan en proces skal indledes?

Vi behøver jo ikke undersøgelserne for at konstatere, at ministerens eget rådgivende udvalg, altså Statens Kunstråd og Statens Kunstråds musikudvalg, klart har påpeget over for ministeren og Folketinget, hvad behovet er. Og det er jo ikke kæmpe summer, man kommer og beder om. Det er summer, der faktisk godt kunne rummes i en finanslov, hvis altså der var den politiske vilje. Men det er jo ligesom den politiske vilje, jeg måske fornemmer at der er lidt mangel på.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Kulturministeren.

Kl. 17:09

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Der er masser af politisk vilje. Jeg vil bare ikke stå og forhandle finanslov her i Folketingssalen over onsdagsspørgsmål, det gør man altså rent faktisk ikke.

Så vil jeg gerne påpege igen, at den rytmiske musik har fået det betydelig bedre med de skiftende konservative kulturministre, end den havde det med de socialdemokratisk-radikale. Beløbet fra Statens Kunstfond til skabende kunstnere er gået fra 6,8 inden for rytmisk musik til 7,8, og med de musikpolitiske initiativer, som bl.a. rummer »Syngelyst«, »Nye toner« og »Liv i musikken«, går der 21 mio. kr. til rytmisk musik, mens der gik 0 kr. til rytmisk musik under Socialdemokratiet i 2001.

Det er igen det her, vil jeg sige til hr. Mogens Jensen, at et er, hvad man gør i oppositionen, og noget andet er, hvad man gør i regeringen. Vi kan konstatere, at vi har haft en meget stor vilje til at fremme rytmisk musik. Socialdemokraterne havde rent faktisk ingen. Derfor kan jeg ikke give ret meget for det her, og derfor siger jeg: Jeg er interesseret i at fremme det. Det berører mange mennesker, det engagerer mange mennesker, det er fremragende, og det går også godt som eksport, som hr. Mogens Jensen med rette siger. Jeg kan bare ikke rigtig snuppe, at det er onsdag efter onsdag, at hr. Mogens Jensen skal foreholde os andre, at vi ikke rigtig gør noget, når man kan se på tallene, at Socialdemokratiet intet gjorde.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:11

Mogens Jensen (S):

Altså, nu kan jeg selvfølgelig ikke forlange, at man som udenrigsminister skal følge med i alt, hvad der foregår på kulturens område, men hvis ministeren havde kendskab til, hvornår vi fik en lov om rytmiske spillesteder i Danmark, var det altså under den socialdemokratisk-radikale regering. Der blev for første gang afsat en bevilling til rytmiske spillesteder i Danmark. Det var den mest markante fremgang, der har været i bevillingerne til rytmisk musik, og det burde ministeren i hvert fald være blevet briefet om, synes jeg, for at det hele skal være ret og rimeligt.

Min forespørgsel her var sådan set ikke for at lave en krigserklæring over for kulturministeren. Det var sådan set bare for at få bekræftet, om vi har en fælles dagsorden om at styrke den rytmiske musik, om ministeren er indstillet på at finde nogle fælles løsninger til gavn for den rytmiske musik, gerne i forbindelse med finansloven for 2011.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:12

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jo, men jeg vil bare ikke stå og forhandle finanslov her, og det er derfor, jeg prøver at holde hr. Mogens Jensen tre skridt fra livet af mig.

Jeg må så konstatere, at det er korrekt, hvad hr. Mogens Jensen siger, at de spillesteder blev oprettet af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre og fik 28,5 mio. kr. det første år. Den post på finansloven har vi altså øget med 3 mio. kr. siden, bare til spillestederne. Dertil kommer så hele området med musikpolitiske initiativer, inklusive »Liv i musikken«, »Nye toner« og »Syngelyst«. Der går 21 mio. kr. til det, hvor der i Socialdemokratiets tid gik 0 kr. til rytmisk musik. Så der har altså været klare forbedringer, og det er bare det, jeg understreger.

Når man onsdag efter onsdag hiver mig ned og foreholder mig, at jeg skal gøre mere for den rytmiske musik, siger jeg bare: Jeg er konservativ kulturminister og har gjort langt mere for rytmisk musik, end Socialdemokratiet nogen sinde måske gerne ville have gjort, men i hvert fald ikke nåede at gøre.

Jeg understreger vigtigheden af rytmisk musik, men jeg vil ikke stå her og sige, at de skal have flere penge, for hvis jeg gør det, er det næste spørgsmål: Hvor skal de tages fra?

Det spørgsmål stiller man også hr. Mogens Jensen, men det får man bare ikke svar på. Det skal alt sammen løses ved højere cigaret-afgifter, men det har efterhånden skullet løse alle problemer i Danmark.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 17:13

Mogens Jensen (S):

Altså, hvad angår finansieringen, behøver ministeren ikke gøre andet end at gå op og slå op i Socialdemokratiets finanslovsforslag for 2010. Der har vi prioriteret det, og det er jo et prioriteringsspørgsmål.

Det er da helt i orden, at den konservative kulturminister siger, at det at fremme og styrke den rytmiske musik ikke er noget, regeringen prioriterer, lige så vel som man generelt ikke har prioriteret kunsten og kulturen i de år, hvor der har været en VK-regering. Det er jo sådan, at det beløb, der i dag bliver brugt på kunst og kultur, stort set er det samme som det beløb, eller måske lige lidt i underkanten, som SR-regeringen brugte i sit sidste år i 2001, altså ikke et eneste løft gennem nu efterhånden 8-9 år. Det synes jeg jo er problemet.

Med hensyn til ministerens tilsagn her om godt at ville kigge på forholdene for den rytmiske musik tager jeg det selvfølgelig positivt, men det kræver jo altså, at der også følger nogle ressourcer med. Vi vil godt prioritere det, men spørgsmålet er, om ministeren vil prioritere det inden for sit område.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:14

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes stadig væk, det er noget pjat. Det er finanslovforhandling, hr. Mogens Jensen prøver at føre her, og det vil jeg ikke.

Der er de tre undersøgelser på vej, og de tre undersøgelser skal have lov at løbe af stabelen og skal have lov til at påvirke mig, og så vil jeg tage stilling til det, når man med de tre undersøgelser, som det sig hør og bør, i ro og mag har fået lov til at rådgive ministeren. De er ikke afsluttet, og derfor ville det være utidigt, hvis jeg stod og

sagde, at det ene skulle op og det andet skulle ned i forbindelse med rytmisk musik.

Jeg vil bare bede hr. Mogens Jensen om også lige at fortælle os, når vi nu har fået vide, at man har opprioriteret rytmisk musik i finanslovsforslaget fra Socialdemokratiet: Hvad har man nedprioriteret?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Mogens Jensen og tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 15, er til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 1911

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Hvordan går det med den sanering af de alt, alt for mange kringlede og bureaukratiske regler for arbejdsløse, jobcentre og a-kasser, som ministeren bebudede under et samråd i Folketinget i begyndelsen af marts?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:15

Eigil Andersen (SF):

Spørgsmålet lyder: Hvordan går det med den sanering af de alt, alt for mange kringlede og bureaukratiske regler for arbejdsløse, jobcentre og a-kasser, som ministeren bebudede på et samråd her i Folketinget i begyndelsen af marts?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som hr. Eigil Andersen helt korrekt refererer, påtænker jeg at gå nogle af reglerne på mit område efter i sømmene. Målet for mig er, at vi mindsker bureaukratiet og frigør ressourcer, så alle gode kræfter kan bruges på at hjælpe mennesker i job igen. Jeg kan oplyse hr. Eigil Andersen om, at initiativerne er lige på trapperne, så hr. Eigil Andersen må altså udvise en lille smule tålmodighed med hensyn til det nærmere indhold.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at det selvfølgelig er en præmis, at vi fastholder det overordnede mål med beskæftigelsespolitikken, nemlig at den skal bidrage til at få mennesker hurtigst muligt tilbage i job. Det er altså dermed også sagt kun det unødvendige bøvl, som jeg vil af med, og ikke den beskæftigelsesindsats, der virker, men det går jeg ud fra at hr. Eigil Andersen er fuldstændig enig med mig i.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:16

Eigil Andersen (SF):

Det er jo et lidt elastisk udtryk, at det er lige på trapperne, og det vil jeg vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg vil da gerne sige, at vi i hvert fald er enige om, at der er et stort behov for at få ryddet op i det her vildtvoksende bureaukrati, som plager både arbejdsløse, jobcentre og a-kasser.

Det var jo rystende, da Beskæftigelsesministeriet selv for 2-3 år siden fik lavet en undersøgelse, der viste, at 75 pct. af jobcentermed-

arbejdernes tid går med bureaukati, kontrol og dokumentation. Samtidig klager arbejdsgiverne over, at der ikke bliver talt nok med dem, at de ikke bliver kontaktet nok.

Jeg mener jo, at det burde være sådan, at 75 pct. af tiden gik med at tale med arbejdsløse og arbejdsgivere, for det må være hovedopgaven, og at kun 25 pct. af tiden så skulle gå med al bureaukratiet og alle skemaerne og manualerne, som kommer fra beskæftigelsesministeren.

Derfor vil jeg da gerne på baggrund af denne meget alvorlige situation spørge, om det her udtryk, at det er på trapperne, betyder, at det er inden for de nærmeste uger eller de nærmeste måneder, eller om der skal gå halve eller hele år.

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu har jeg jo altid vidst, at hr. Eigil Andersen er en lidt utålmodig sjæl, men jeg kan i hvert fald sige til hr. Eigil Andersen, at vi end ikke taler om uger, så jeg tror godt, at man her kan bruge udtrykket, at det er lige på trapperne.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:18

Eigil Andersen (SF):

Jamen det lyder jo godt, især hvis det er sådan, at det har et ordentligt indhold. I den forbindelse vil jeg da gerne spørge lidt uddybende vedrørende ministerens tanker om a-kasserne. Det er sådan, at der i Sverige i gennemsnit er en a-kasse-medarbejder pr. 2.000 a-kasse-medlemmer. I Danmark er det sådan, at der er en a-kasse-medarbejder pr. 500 medlemmer i gennemsnit. Det er altså fire gange så mange. Det har ikke noget at gøre med, at a-kasserne er dårligere til at administrere, det har simpelt hen noget at gøre med, at også a-kasserne er plaget af det her voldsomme bureaukati, som jeg ellers kun kender fra det kommunistiske Sovjetunionen, og det var jo skrækkeligt, som det var derovre.

Så hvad er ministerens tanker om at lette arbejdet også for a-kasserne med hensyn til bureaukati?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

I al beskedenhed tror jeg nu også, at hr. Eigil Andersen har en bedre indsigt i, hvordan det fungerede i det gamle Sovjetunionen, end jeg som liberal politiker har.

Når det så er sagt, er jeg meget åben over for den proces, der nu skal ske vedrørende afbureaukratisering. Jeg tror ærlig talt ikke, at alle gode tanker om afbureaukratisering er tænkt i Beskæftigelsesministeriet eller i Folketinget. Det kan være, at hr. Eigil Andersen har nogle forslag til afbureaukratisering, og dem ser jeg gerne på, men jeg kan sige så meget, at jeg helt generelt gerne vil stille mig meget åben i den her afbureaukratiseringsproces, også fordi der jo er mange ledige, der sikkert kunne bidrage med noget her. Det, jeg nogle gange oplever som beskæftigelsesminister, er netop at få breve fra ledige, hvor de siger, at der altså er nogle ting, der er for bureaukratiske, eller de spørger, om ikke man kunne gøre det her lidt nemmere. Det hører jeg også fra medarbejdere, både i jobcentre og i a-kasser,

og derfor vil jeg bare i det hele sige, at jeg stiller mig meget åben over for de forslag, der måtte komme, jeg vil kigge på dem og tage dem op til seriøs overvejelse. Og som sagt skal hr. Eigil Andersen ikke væbne sig med ret meget mere tålmodighed.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:20

Eigil Andersen (SF):

Nu er SF jo dannet i protest imod kommunisterne, herunder Sovjetstaten. Men jeg vil i den her forbindelse nævne, at arbejdsløse jo i mangfoldige tilfælde må ryste på hovedet over det, de bliver udsat for. Eksempelvis er det sådan, at man, selv om man er arbejdsløs og skal tiltræde et job om 3 uger, stadig væk skal søge i de 3 uger. Det er jo absurd, at man skal søge i den situation, når vi har 115.000 arbejdsløse i Danmark. Vil ministeren afskaffe eksempelvis den regel?

Jeg vil også sige, at en anden ting er, at man hver uge skal klikke på jobnetjemmesiden for at stå til rådighed. Det udløser breve, hvis ikke man får det gjort, man bliver trukket i dagpenge, og det er jo absurd, for når man som arbejdsløs f.eks. er under uddannelse, skal man også ind at gøre det. Vil ministeren lempe på de regler også?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:20

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er der jo den grundregel – jeg kunne også kalde det hele kontrakten på beskæftigelsesområdet – at hvis man vil have penge fra det offentlige, hvis man f.eks. vil have dagpenge, skal man stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Derfor er der selvfølgelig nogle regler, der gør, at man også skal vise, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet.

Men jeg kan sige det sådan, at også hr. Eigil Andersen jo kan få afløb for alle de gode ideer, som hr. Eigil Andersen brænder inde med, for som nævnt er selve afbureaukratiseringsfasen så tæt på at gå i gang, at jeg tror, at hr. Eigil Andersen kan væbne sig med det lillebitte gran af tålmodighed, som det kræver. Så glæder jeg mig i øvrigt både over og også til, at hr. Eigil Andersen vil spille ind med gode ideer og forslag, og jeg garanterer for, at jeg vil kigge på hvert et forslag, der kommer, ligegyldigt om det er fra SF, fra hr. Eigil Andersen selv, fra en borger, fra en medarbejder på et jobcenter eller fra en a-kasse – jeg kigger på det hele.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 16, er ligeledes til beskæftigelsesministeren af hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:22

Spm. nr. S 1912

16) Til beskæftigelsesministeren af:

Eigil Andersen (SF):

Har ministeren i sin forårsjagt på kringlede og bøvlende regler da medtaget en afskaffelse af det nuværende samtalecirkus, hvor den arbejdsløse skal møde til samtaler i både jobcenter og a-kasse hver tredje måned?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:22

Kl. 17:25

Eigil Andersen (SF):

Har beskæftigelsesministeren i sin forårsjagt på kringlede og bøvlende regler da medtaget en afskaffelse af det nuværende samtalecirkus, hvor den arbejdsløse skal møde til samtaler i både jobcenter og a-kasse hver tredje måned?

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:22

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes næsten, at man på den måde, hr. Eigil Andersen brugte ordet samtalecirkus på, kunne høre, at hr. Eigil Andersen i hvert fald ikke lægger noget positivt i ordet samtalecirkus. Men jeg kan bare sige, at for mig og i min verden er cirkus rent faktisk noget fantastisk, fordi det viser mangfoldighed og netop en mangfoldighed af dygtige artister.

I beskæftigelsesindsatsen har vi ganske rigtigt forskellige typer af samtaler, og det mener jeg ikke er en svaghed. Det mener jeg faktisk tværtimod er en styrke, fordi de samtaler, der er, i den form, som de har, nemlig supplerer hinanden, og frem for alt er de faktisk med til at få ledige hurtigere i job. Så når hr. Eigil Andersen næsten ikke kan få sig selv til at bruge ordet samtalecirkus, synes jeg faktisk, at jeg må sige det sådan, at jeg ikke er enig i hr. Eigil Andersens negative betragtninger over den måde, som beskæftigelsesystemet er bygget op på – nemlig omkring de samtaler, som der rent faktisk foretages.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:23

Eigil Andersen (SF):

Her er vi fremme ved noget uhyre centralt, for her kommer det jo så frem, desværre for de arbejdsløse i Danmark, desværre for jobcentrene og for a-kasserne, at når det kommer til stykket, ser det ud til, at ministeren ikke rigtig vil gå i lag med det her på en ordentlig måde, for man holder fast i det her samtalecirkus. Sagen er jo som tidligere nævnt, at man i dag møder op i både a-kassen og jobcenteret hver tredje måned. I masser af de samtaler foregår der ingenting, for der er ingenting at tilbyde. Der bliver sat et kryds i et skema, og den arbejdsløse forlader lokalet med en stor undren over, hvad det her egentlig skulle til for. Mange af de samtaler er man nødt til at holde med 50 mennesker ad gangen. Den arbejdsløse møder op og tror, at vedkommende skal have hjælp, men det kan ikke lade sig gøre, for der er ikke ressourcer til det. Det forstår jeg også godt, men det er en uheldig form.

Så er vi fremme ved, at SF foreslår, at de første 9 måneder, hvor man er arbejdsløs, skal man kun møde ét sted til samtale, nemlig i a-kassen, og a-kassen skal så honoreres for sin indsats. Det ville jo frigøre massevis af ressourcer i jobcentrene, som kunne bruges på noget mere nyttigt, f.eks. at tale med arbejdsgivere, f.eks. at hjælpe udsatte ledige, som har et særlig stort behov for hjælp. Jeg fatter simpelt hen ikke, at man vil binde så mange ressourcer i et bureaukrati, når man i virkeligheden kunne nøjes med at sige, at den arbejdsløse kun skulle møde ét sted hver tredje måned.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Når jeg hører hr. Eigil Andersen, kan jeg jo tydeligt høre, at det netop også er kvaliteten, der betyder noget for hr. Eigil Andersen, og det synspunkt er jeg fuldstændig enig i. For det skal naturligvis være sådan, at det, når man som ledig møder det her system, også er et kvalitetssystem, som man møder. Men jeg er bare ikke enig, når hr. Eigil Andersen betegner de samtaler, der foregår, som et samtalecirkus. Faktisk tværtimod. Det var jo altså også sådan, at da vi lavede forsøget »Hurtigt i gang«, viste det sig tydeligt, at netop det med hyppige samtaler var noget af det, der virkede allerbedst.

Derfor er jeg ikke enig, når hr. Eigil Andersen på den her måde beskriver det som værende noget negativt, at der rent faktisk sidder sagsbehandlere, der tager sig af og kerer sig om den ledige og dermed også hjælper den ledige tilbage i job så hurtigt som muligt. Så jeg kan bare sige, at vi grundlæggende er uenige i den her sag, og sådan er det jo nogle gange i nogle sager. Men for mig er det altså vigtigt, at der er en hyppig kontakt, så man som ledig også ved, at der rent faktisk er nogen i den anden ende, der er klar til og bevidst om opgaven med at hjælpe den ledige tilbage i job igen.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:26

Eigil Andersen (SF):

Uenigheden er reel, men spørgsmålet her er jo, hvilket synspunkt der hjælper de arbejdsløse mest. Jeg mener, at ministeren mangler at komme med en ordentlig begrundelse for, hvorfor det er meget vigtigt, at man skal møde op to steder hver tredje måned. Det har jeg simpelt hen ikke hørt et argument for, og jeg vil da sige, at det forsøg, som Beskæftigelsesministeriet har lavet i forbindelse med langtidsledige, der skulle komme til hyppigere samtaler, jo viste, at man ikke kom hurtigere i arbejde, fordi man skulle møde til nogle flere samtaler. Derfor mener jeg, at argumentationen fra beskæftigelsesministerens side for, at man skal fastholde det her, er meget dårlig. Så hvorfor i alverden skal man møde to steder hver tredje måned?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg mener tværtimod, at kæden hopper af for hr. Eigil Andersen. For det er jo fuldstændig korrekt, at det ikke er det at holde en samtale, der får den ledige tilbage i job; det er det at holde en samtale, der er kvalitet i, der får den ledige tilbage i job. Så langt er vi jo enige, og så lad os dog i stedet prøve at mødes om det og se, om man kan forbedre det system. Det er jo sådan set også det, der ligger i hele ideen om afbureaukratisering. Det er at se på, om vi kan forbedre systemet, og hvis vi kan det, skal vi da gøre det. For det her skal jo ikke være en politisk kamp. Det her skal være en kamp om at få de ledige tilbage i job igen.

Men nogle gange har jeg bare den fornemmelse, når jeg står her nede om onsdagen og skal svare på spørgsmål fra hr. Eigil Andersen, at det bare er et spørgsmål om at være imod og hele tiden prøve at sige, at det her system ikke virker. Man prøver at tale det ned og sige, at de ledige heller ikke kommer tilbage i job igen. Jeg synes, at det ville være langt mere positivt, hvis hr. Eigil Andersen og SF for en gangs skyld rent faktisk ville kaste sig ind i kampen og prøve at være med til at se, om der er nogle ting, vi kan forbedre. Så lad os gøre det i fællesskab, men dog tage udgangspunkt i det belæg, som

vi jo netop har for at sige, at hyppige samtaler med kvalitet får folk tilbage i job, og så lad os prøve at se, om vi kan forbedre systemet derfra.

Kl. 17:30

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:28

Eigil Andersen (SF):

Nu har jeg jo foreløbig nævnt tre forslag til, hvordan man kunne afbureaukratisere, og ministeren har ikke nævnt et eneste. Men her vil jeg gerne sige, at jeg føler, at ministerens reelle holdning kommer frem, når hun foreslår, at langtidsledige fremover skal møde til samtale hver måned. Jeg kan se, at ministeren nikker. Jeg ville jo ryste på hovedet over det her, for det hjælper ikke med til, at de kommer hurtigere i arbejde. Hvis det var sådan, at den langtidsledige fik tre gange så gode tilbud, så kunne man da begynde at tale om tingene, men det ligger der jo ikke i det. Når man bruger alle ressourcerne på at holde samtaler, er der jo mindre tid til at finde de gode tilbud, og derfor må jeg sige, at jeg er fuld af forundring over, at det her kaldes afbureaukratisering.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:29

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det, der i virkeligheden er lidt charmerende ved oppositionen, er, at oppositionen – og nu her med hr. Eigil Andersen som spydspids – altid motivforsker i regeringens nye initiativer. For hr. Eigil Andersen siger, at når man nu vil intensivere antallet af samtaler og gøre noget mere for de ledige, bliver det jo skidt, fordi der ikke er nogen kvalitet i det. Jamen det ville da være en mærkelig regering, der ville sætte et nyt initiativ i verden, og så sige: Der skal i øvrigt være dårlig kvalitet. Det ville man aldrig drømme om.

Maskerne falder jo hver eneste onsdag, for i virkeligheden har oppositionen ikke noget at byde på. Det eneste, man er interesseret i, er at stå hernede i Folketingssalen og prøve at sige, at tingene fungerer dårligt, og prøve at tale hele beskæftigelsessystemet ned. Det ville da være rigtig godt, hvis SF og hr. Eigil Andersen bare for en gangs skyld kunne mande sig op til at prøve at tale systemet op og netop sige, at det er et godt system, der gerne vil hjælpe de ledige tilbage i job. Det burde vi da være fælles om i stedet for det modsatte, vil jeg sige til hr. Eigil Andersen.

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Eigil Andersen og tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 17, er til forsvarsministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:30

Spm. nr. S 1913

17) Til forsvarsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag ministeriet har igangsat for at hjælpe politiet med at opklare den såkaldte lækagesag?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jonas Dahl bedes oplæse spørgsmålet.

Jonas Dahl (SF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag ministeriet har igangsat for at hjælpe politiet med at opklare den såkaldte lækagesag?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forsvarsministeren.

Kl. 17:31

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil i første omgang henvise til min forgængers besvarelse af spørgsmål S 1002 den 3. februar 2010 her i Folketingssalen, hvoraf det fremgår, at der er udarbejdet oversigt over de personer, de personkredse, som skønnes at have haft viden om udsendelsen af jægersoldaterne før mødet i Udenrigspolitisk Nævn tilbage den 27. april 2007. Det fremgik også af min forgængers svar, at de oversigter er afleveret til politiet, og da jeg jo også selv har haft mulighed for at svare på det her spørgsmål tidligere, nemlig på spørgsmål S 1304 den 24. februar, så vil jo så i øvrigt henvise til det svar, som jeg gav den 24. februar, og som er, at politiet har indledt en efterforskning. Jeg finder derfor ikke, at jeg kan knytte yderligere bemærkninger til det stillede spørgsmål.

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:31

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes selvfølgelig, at det er interessant, at den nuværende forsvarsminister henviser til den afgåede forsvarsminister. Så kan vi jo selv drage konklusioner om, hvorfor den afgåede forsvarsminister trods alt afgik, men det er jo så en anden historie.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeriet og forsvarsministeren i sin nuværende egenskab af forsvarsminister ikke har igangsat initiativer for at afdække andet end det antal personer, som i givet fald har haft viden om udsendelsen af danske soldater, og som dermed også kan have haft viden til at lække de fortrolige oplysninger, som trods alt lå i Forsvarsministeriet inden nævnsmødet i april måned 2007.

Kl. 17:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det forsvarsministeren.

Kl. 17:32

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Som jeg jo har svaret før i Folketingssalen, mener jeg, at det er politiet, som man skal gå til, hvis man har mistanke om, at der er begået en forbrydelse. Jamen så vidt jeg husker, er det hr. Jonas Dahl selv, der har foretaget politianmeldelsen i den her sag, og derfor mener jeg sådan set, at det er politiet, der skal efterforske; det er ikke Forsvarsministeriet, der skal efterforske. Vi stiller vores oplysninger til rådighed for politiet. Det har min forgænger gjort, og det har han i øvrigt informeret hr. Jonas Dahls folketingskollega, hr. Holger K. Nielsen, som er forsvarsordfører for Socialistisk Folkeparti, om. Det burde hr. Jonas Dahl jo også vide. Det er hr. Holger K. Nielsen blevet informeret om helt tilbage den 29. januar. Men det er politiet, der efterforsker sagen, og jeg vil henvise til, at man så må gå til politiet, hvis man ikke synes, at der bliver efterforsket ordentligt.

Kl. 17:33

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg er fuldstændig vidende om, at det er mig, der har indgivet politianmeldelsen – alt andet ville trods alt også være underligt. Jeg er også vidende om, hvem der er mit partis forsvarsordfører.

Men jeg synes alligevel, at det er interessant at høre, at forsvarsministeren ikke på baggrund af de diskussioner, der trods alt har været, har lavet tiltag ud over den liste på x antal navne, som man så har udleveret til politiet. De må da også være blevet hørt af den nuværende forsvarsminister, ikke mindst i hendes tidligere egenskab af formand for Det Udenrigspolitiske Nævn, da den her såkaldte læk rullede ud fra Det Udenrigspolitiske Nævn – eller Forsvarsministeriet, som der har været spekuleret i. Hvilke initiativer er der sat i gang udover det?

Man kan jo sammenligne med Rathsacksagen eller med Frank Grevil-sagen, og der må man jo sige at Forsvarsministeriet var relativt aktiv i forhold til at afdække, hvad der var foregået, og om der kunne være foregået noget, som kunne være kriminelt, og som der i givet fald skulle rejses en sag på.

Kan ministeren ikke bare uddybe, hvad der er baggrunden for, at man kun har villet udlevere en liste med antallet af navne på dem, der har haft viden om den her udsendelse?

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det forsvarsministeren.

Kl. 17:34

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jamen altså, hvis det ikke blev forstået før, vil jeg da prøve igen. Mit udgangspunkt er, at hvis det er sådan, at man har viden om en forbrydelse eller har mistanke om en forbrydelse, så går man til politiet. I Danmark har vi altså et retssystem, som er bygget op om, at det er politiet, der efterforsker eventuelle forbrydelser, og derfor pågår der i øjeblikket en efterforskning hos politiet. Det vil jeg henvise til. Det er altså politiet, der efterforsker; det er ikke Forsvarsministeriet eller, hvad skal vi sige, Trafikministeriet, der efterforsker ting og sager. I Danmark er det politiet, der efterforsker, og det er også det, der er tilfældet i den her sag.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:34

Jonas Dahl (SF):

Det, der er det interessante i den her sag, er, på hvilken måde Forsvarsministeriet rent faktisk har bistået politiet i forhold til at tilvejebringe oplysninger, som kan opklare den her sag. Der må man jo holde fast i, at det, Forsvarsministeriet og forsvaret hidtil har udleveret, er en liste på x antal navne. Jeg går ud fra, at ministeren også kan fortælle, hvor mange navne der trods alt er på den her berømte liste, og kan gøre det klart, hvem der rent faktisk har haft viden om den her udsendelse, således at vedkommende kunne lække de her fortrolige oplysninger, som bragte danske soldaters liv i fare. Det er jo det, der er det centrale her. Men det kunne jo også være, at der rent faktisk kunne afsøges andre muligheder inden for Forsvarsministeriets egne rækker, således at man rent faktisk også fremadrettet kunne undgå, at fortrolige oplysninger blev lækket. Det kunne jeg også forestille mig ville være i den nye forsvarsministers interesse.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det forsvarsministeren.

Kl. 17:35

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Med fare for, at jeg gentager mig selv i forhold til, hvad jeg sagde i Folketingssalen 24. februar, og i forhold til, hvad min forgænger har sagt i Folketingssalen, må jeg sige, at Forsvarsministeriet har bistået politiet, fordi Forsvarsministeriet rent faktisk har udarbejdet en liste over de personer og de personkredse, som på det foreliggende grundlag skønnes at have viden om udsendelsen af jægersoldaterne før mødet i Udenrigspolitisk Nævn den 27. april 2007. Den liste er indgivet til politiet, og det er politiet, der efterforsker i det her land.

Lige præcis det her med, at Forsvarsministeriet rent faktisk bistår politiet ved at aflevere den her liste, er fremgået af, som jeg også nævnte før, det brev, der er tilgået alle forsvarsforligsbrødrene, herunder hr. Holger K. Nielsen. Det kan så godt være, at hr. Holger K. Nielsen fra Socialistisk Folkeparti ikke har delt sin viden med hr. Jonas Dahl. Det kan jeg jo ikke vide, for jeg ved ikke, hvordan man arbejder i Socialistisk Folkeparti, men jeg vil bare sige: Så længe, der pågår en politietforskning, er det altså politiet, der efterforsker, og så er det ikke Forsvarsministeriet.

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hermed sluttede dette spørgsmål.

Vi går videre til spørgsmål nr. 18, og det er også stillet til forsvarsministeren og igen stillet af hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:36

Spm. nr. S 1914

18) Til forsvarsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Vil ministeren redegøre for, hvad ministeriet har igangsat for at klarlægge, hvor mange ansatte i forsvaret der havde viden om de fortrolige oplysninger om udsendelsen af jægersoldater til Afghanistan i april 2007?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Jonas Dahl bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 17:36

Jonas Dahl (SF):

Vil ministeren redegøre for, hvad ministeriet har igangsat for at klarlægge, hvor mange ansatte i forsvaret der havde viden om de fortrolige oplysninger om udsendelsen af jægersoldater til Afghanistan i april 2007?

Kl. 17:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:36

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Nu har jeg stor respekt for, at hr. Jonas Dahl, så vidt jeg husker, ikke sad i Folketinget i 2007, så derfor skal jeg lige klarlægge en lille misforståelse, som jeg synes der må have sneget sig ind i spørgsmålet. For det, det drejede sig om i april 2007, var udsendelse af jægersoldater til Irak. Det var ikke udsendelse af jægersoldater til Afghanistan. Og jeg vil så henvise til det spørgsmål, som jeg lige har besvaret, S 1913, og sige, at politiet har indledt en efterforskning, og derfor vil jeg ikke knytte yderligere bemærkninger til det stillede spørgsmål.

Kl. 17:37

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:37

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil oplyse ministeren om, at der var et valg i 2007, men det er fuldstændig korrekt, at den her udsendelse foregik før det pågældende valg i 2007.

Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren kan bekræfte, at 13 personer fra forsvar og Forsvarsministeriet – og det var det, der blev oplyst i landsretten så sent som i fredags – havde adgang til de oplysninger i forhold til at lække fortrolige oplysninger. Og de 4 personer blev så navngivet i landsretten, så vidt jeg erindrer. Kunne det ikke være oplagt med hensyn til de 13 personer, at man fra Forsvarsministeriets side rent faktisk også så på, hvilke telefonopkald der var ført fra de pågældende personers telefoner til den nu efterhånden næsten navngivne journalist, som i sidste ende endte med at bringe de her fortrolige oplysninger i TV 2?

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:38

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Hr. Jonas Dahl må undskylde mig, men i Danmark er det politiet, der efterforsker forbrydelser, og derfor er det politiet, der må påtage sig at lave den efterforskning, der kan være i forhold til telefonlister og alt muligt andet. Efter min mening er det da bestemt ikke Forsvarsministeriet. Jeg vil da notere mig, at SF åbenbart går efter, at vi nu skal have flere forskellige former for politi. For det må vel være det, hr. Jonas Dahl faktisk står og fisker efter, hvis man ikke stoler på, at det politi, vi rent faktisk har, efterforsker det, de skal.

Hvis det er sådan, at der skal være en viden om, hvad der er sket i landsretten, må jeg henvise hr. Jonas Dahl til den udskrift, jeg går ud fra man kan få af, hvad der er sagt i landsretten. Jeg var ikke selv til stede, så derfor kan jeg ikke svare på den del af spørgsmålet.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:38

Jonas Dahl (SF):

Kan ministeren bekræfte, hvor mange mennesker fra Forsvarsministeriets og forsvarrets side der i givet fald havde adgang til de oplysninger i forhold til udsendelsen tilbage i april 2007 og dermed kunne have lækket de fortrolige oplysninger?

Ydermere synes jeg også, det er interessant, at forsvarsministeren sådan set siger, at det er politiets opgave, og at det nærmest ikke er i forsvarrets interesse at bidrage til at få de her oplysninger frem. For ministeren må vel medgive, at hvis det kun er en kreds på 13 personer, der rent faktisk har haft viden om det her, så må den, den har lækket de fortrolige oplysninger, jo findes i den kreds, og så ville det jo være meget, meget nærliggende at undersøge de telefonopkald, der har fundet sted fra de pågældende 13 mennesker fra de af forsvarret udleverede telefoner. Kan ministeren ikke bare bekræfte, at det er en sådan nogenlunde logisk fremgangsmåde, som man også kunne forfølge?

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg synes nu stadig væk, det er et lidt besynderligt spørgsmål. Altså, jeg mener jo, at vi har et politi til at efterforske forbrydelser, og derfor er de oplysninger, som Forsvarsministeriet måtte ligge inde med, selvfølgelig tilgået politiet, og det har jeg også orienteret hr. Jonas Dahl om i mit svar på det tidligere spørgsmål, som var spørgsmål nr. S. 1913. Og derfor er det altså ikke sådan, at Forsvarsministeriet har tænkt sig at blive en ekstra politimyndighed og efterforske noget selv. Det er jo det, hr. Jonas Dahl hele tiden står og spørger efter, men det vil jeg så bare afvise for nu, er det sjette gang inden for de sidste 10 minutter? Nej, Forsvarsministeriet er ikke en politimyndighed, og derfor vil Forsvarsministeriet heller ikke efterforske sagen, for det gør politiet, fordi der er indgivet en politianmeldelse – tilfældigvis af hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:40

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er interessant at høre, at man ikke fra forsvarsministerens side og fra forsvarrets side er interesseret i rent faktisk at komme det her til bunds og videregive de oplysninger, som i givet fald kunne bringe klarhed over, hvem der lækkede fortrolige oplysninger, som bragte de danske soldaters liv i fare.

Det, der jo så også er påfaldende, er, at det kom frem i landsretten, at den nuværende forsvarsminister sådan set også er blevet afhørt af politiet, og at det også kom frem – det kom frem i landsretten i fredags, og det er ministeren sandsynligvis vidende om – at der var en relativt kendt TV 2-journalist, som konfronterede den daværende nævnsformand, den nuværende forsvarsminister, med oplysninger om, at det ikke var et nævnsmedlem, der havde lækket de her fortrolige oplysninger, men faktisk, og det må man jo så konkludere, at det næsten kun kunne være en fra Forsvarsministeriet.

Så burde det vel også være interessant for den nuværende forsvarsminister at komme til bunds i den her sag og få fundet ud af, om det rent faktisk er en af Forsvarsministeriets medarbejdere, der har lækket fortrolige oplysninger og dermed bragt danske soldaters liv i fare.

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 17:41

Forsvarsministeren (Gitte Lillelund Bech):

Jeg vil så for syvende gang sige, at i Danmark er det politiet, der efterforsker forbrydelser eller mistanker om forbrydelser. Det vil jeg fortsat holde fast i.

Nu har jeg flere gange henvist til det brev, som bl.a. er tilgået hr. Holger K. Nielsen, Socialistisk Folkepartis forsvarsordfører. Nu vil jeg så læse højt for hr. Jonas Dahl – hvis hr. Jonas Dahl ikke selv er bekendt med brevet.

Der står bl.a.: »Forsvarsministeriet har været i kontakt med Københavns Politi og meddelt, at Forsvarsministeriet selvsagt vil være politiet behjælpelig i sagen. I den forbindelse er der udarbejdet oversigt over de personer og personkredse, som på det foreliggende grundlag skønnes at have haft viden om udsendelse af jæggersoldaterne på tidspunktet for mødet i Det Udenrigspolitiske Nævn den 27. april 2007. Disse oversigter er i dag afleveret til politiet.« Det er dateret den 29. januar 2010.

Jeg må altså henvise til, at hr. Jonas Dahl måske skulle tage en snak med sit eget partis forsvarsordfører, i forhold til hvor meget Forsvarsministeriet faktisk har oplyst til politiet, for det er tilgået hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er dette spørgsmål slut.

Vi går videre i spørgerrækken, og det næste spørgsmål er nr. 19. Det er stillet til undervisningsministeren af hr. Orla Hav.

Kl. 17:42

Spm. nr. S 1814 (omtrykt)

19) Til undervisningsministeren af:

Orla Hav (S):

Vil ministeren fremlægge elementer til en regionalpolitik, som kan modvirke, at Danmark havner i en situation med mangel på faglært og videregående uddannet arbejdskraft, jf. AERådets fremskrivninger herom?

Skriftlig begrundelse

AE-Rådets fremskrivninger viser, at der frem mod år 2019 vil mangle godt 45.000 faglærte og 105.000 personer med en videregående uddannelse sammenlignet med i dag. Modsat vil der være et overskud på knap 90.000 ufaglærte og knap 35.000 personer med en gymnasial uddannelse som højeste uddannelse. Den aktuelle økonomiske krise kan forøge overskuddet af ufaglærte og lavt uddannet arbejdskraft.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo til at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:42

Orla Hav (S):

Tak. Vil ministeren fremlægge elementer til en regionalpolitik, som kan modvirke, at Danmark havner i en situation med mangel på faglært og videregående uddannet arbejdskraft, som der jævnfør AERådets fremskrivninger er risiko for?

Kl. 17:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:43

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg vil gerne sige til hr. Orla Hav, at det glæder mig, at spørgsmålene bliver rejst, for det er faktisk også meget centralt for mig, hvordan vi sikrer en regional uddannelsesdækning. Det giver mig samtidig anledning til at redegøre for regeringens politik i den henseende. Jeg vil dog gerne understrege, at jeg ikke dermed har bekræftet de tal, der bliver anvendt, men der er ingen tvivl om, at det er den tendens, vi ser, og at det også er de problemer, som hr. Orla Hav peger på, der kan opstå i yderkantsområderne. Så det er meget relevant.

I øjeblikket er regeringen og de regionale vækstfora ved at forberede indgåelse af regionale partnerskabsaftaler. Her er uddannelse af arbejdskraft centrale temaer. Arbejdet med 50- og 95-procents-målsætningerne om, at 95 pct. unge skal have en ungdomsuddannelse og 50 pct. unge skal have en videregående uddannelse, har domineret den indledende dialog mellem Undervisningsministeriet og de regionale vækstfora. Det er noget, begge parter er meget optaget af.

Med flerårtafalten for de erhvervsrettede ungdomsuddannelser, som løber fra 2010 til 2012, er der skabt rammer for en fortsat ambitiøs indsats for at nedbringe frafaldet på erhvervsuddannelserne.

Med aftalen »Flere unge i uddannelse og job« indføres der et nyt uddannelsesstilbud på erhvervsskolerne, som kombinerer en erhvervsuddannelse med en hel eller delvis studiekompetence. Det vil gøre erhvervsuddannelserne mere attraktive for nogle af de unge, som i dag søger gymnasiale uddannelser, og medvirke til, at færre ender uden for en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Jeg vil også gerne have lov at nævne det lovforslag om vejledning, som førstebehandles på fredag, som jeg faktisk også forventer mig meget af, og som vi har lavet i fællesskab i globaliseringsgruppen. Det betyder, at man følger op på de elever, som efter 9. eller 10. klasse ligesom går ud til ingenting, falder igennem fra marts og frem mod skolestart; de bliver væk, de fordamper fra den uddannelsessøgende kø, og derfor tager vi også imod dem.

Jeg må vende tilbage med yderligere besvarelse – kan jeg se – efter næste spørgsmål.

Kl. 17:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 17:45

Orla Hav (S):

Først en kvittering til ministeren, for det er en relevant problematik, det synes jeg. Vi står jo i den situation, som har været beskrevet, at for hver tre, der forlader arbejdsmarkedet, er der kun to, der er på vej ind. Og der fremlægges tal på, at vi kommer til at stå i en situation, hvor vi mangler 45.000 faglærte og 105.000, som har en videregående uddannelse, over for en situation, hvor vi har 90.000 ufaglærte, hvis job ikke vender tilbage ifølge de her fremskrivninger – der kan selvfølgelig være usikkerhed om tallene, men det er de bedste bud på det her – og omkring 30.000 med alene en gymnasial uddannelse. Det er frem mod 2019.

Det er derfor, jeg synes, at det haster for ministeren med at få skruet noget sammen, og jeg er ikke udelt imponeret over, at man tager nogle af de værktøjer i anvendelse, som vi jo godt ved er der. Regionale aftaler, partnerskabsaftaler ligger der, og de skal naturligvis bruges, det er jeg enig i, men hvor er det ekstra, der skal gøres? Hvor er regulering på taxameter og mulighed for at sikre de mennesker, som er kommet uden for døren på arbejdsmarkedet? Hvor er de initiativer henne?

Kl. 17:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:46

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil gerne sige, at jeg er ved at overveje hele det område, for jeg er faktisk optaget af det, og jeg mener jo også, at det er væsentligt, at vi tager højde for i erhvervsuddannelsesloven, at der er en regional spredning. Jeg kan f.eks. bare pege på Bornholm, hvor vi jo har accepteret nogle udbud og nogle uddannelser, som den volumen, der er derovre, ikke vil kunne tilsige. Så vi gør det også i praksis.

Men jeg vil også pege på, at noget af det, vi faktisk lavede sammen i forbindelse med finanslovforhandlingerne, jo var angående den nye fond, som skal være med til at drive de udsatte områder, de hårdt ramte områder fremad, og hvor vi ved fælles hjælp fik sat fokus på, at erhvervsrettede uddannelsesinstitutioner i høj grad også vil kunne komme i spil der. Jeg tror, det er væsentligt, at det bliver tværgående projekter i vidt omfang.

Så har vi jo altså også en anden udfordring lige i øjeblikket, og det er at skabe praktikpladserne. Der er nogle ganske, ganske få områder, som er i vækst; et af dem er landbrugsområdet, der faktisk tager flere elever ind nu, end de gjorde sidste år. Men vi har altså en generel udfordring, og derfor er det også fint, at vi allerede her i for-

året skal mødes igen i kredsen bag velfærdsaftalen, altså de fem partier, og drøfte igen, om der er nogle andre initiativer, vi skal tage på det område. For jeg tror bestemt godt, at mangel på praktikpladser kan skræmme unge væk – selv om vi faktisk er gode til at tage hånd om dem, og der er også flere nu, der søger ind på erhvervsuddannelserne, overalt i landet.

Men jeg vil gerne sige, at jeg ser det samlede uddannelsesbillede som væsentligt, for en gymnasieelev kan blive en rigtig god faglært bagefter. Man er tilbøjelig til at tænke den anden vej, og derfor har jeg også taget helt konkrete initiativer; jeg har f.eks. forhindret, at de i Fjerritslev indførte et kapacitetsloft på deres gymnasium, som ville have forhindret dem i at uddanne nogle flere lokalt. Jeg har pålagt et større gymnasium, nemlig det i Skive, et aktivitetsloft for at skabe rum og plads til, at vi fortsat kan have en gymnasial uddannelse i Morsø.

Så jeg tager altså en række initiativer undervejs. Jeg kan godt forstå, at spørgeren er optaget af de store initiativer, altså med øget støtte til udkantsområder osv. Jeg har også stillet partierne i udsigt, at jeg vil invitere til drøftelser om, hvordan vi kan håndtere det. Jeg mener bare ikke, at taxameterdelen er egnet til det, jeg vil hellere kigge på de øvrige tilskudsmuligheder, der er.

Kl. 17:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Orla Hav.

Kl. 17:48

Orla Hav (S):

Jamen jeg er glad for, at ministeren selv nævner de 8.000 unge, der på nuværende tidspunkt står uden en læreplads. For noget af det, der kom frem i den samme undersøgelse, var jo, at erfaringen er, at en gang ude betyder altid ude, hvis man ikke er kommet i gang med sin uddannelse. Så det er helt afgørende, at ministeren er indstillet på at tage nogle initiativer, som sikrer, at de her unge får nogle muligheder for at komme med. For ellers mister det her samfund jo helt afgørende konkurrencekraft. Så jeg ville jo godt have ministeren til at være lidt mere konkret. Vi har snakket lidt vejledning, nogle kombinationsuddannelser – og man har afvist taxameterinstrumentet, som jeg jo egentlig synes ville være velegnet at skrue på der, hvor uddannelsesniveaet måske har behov for et ekstra løft.

Kl. 17:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:49

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Når jeg siger, at taxametersystemet som sådan ikke er designet til det, er det, fordi det jo simpelt hen vil være et grundlæggende brud med princippet bag, at taxameterbetalingen pr. definition udløses ved noget studieaktivitet eller et antal elever, hvorimod de andre tilskudsregler, vi har, er lidt bedre egnet til det. Det, der er udfordringen – det synes jeg bare jeg vil være ærlig om – er, at de almene gymnasier, som har disse udkantstilskud, som også er betydelige og en god støtte til de mindre uddannelsessteder, er selvejende institutioner, som typisk kun har et uddannelsessted. Hvis man ser på erhvervsakademier, professionshøjskoler, erhvervsuddannelsesinstitutioner – erhvervsskolerne simpelt hen – vil man se, at de er karakteriseret ved en noget anden opbygning, og de har også en lidt anden tradition bag sig, hvor de i høj grad er med til at beslutte udbuddet.

Men løsningen ligger også i høj grad i samarbejde på tværs af sektorerne, så vi sikrer, at der er volumen nok til de enkelte uddannelser i de enkelte lokalområder. Men jeg vil meget, meget gerne fortsætte drøftelserne. Jeg er bestemt ikke afvisende over for, at der er et problem, og at der skal findes løsninger.

Kl. 17:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det det sidste spørgsmål fra hr. Orla Hav.

Kl. 17:50

Orla Hav (S):

Tak. Det skal så alene være en kvittering for, at ministeren er optaget af det. Jeg vil bare nævne, at de nye SOSU-skoler er blevet så store, at de dækker meget store geografiske områder. Derfor vil der blive et pres på de yderst beliggende afdelinger, og det er jo helt afgørende, at det er der, man holder fast, for det er der, der er en mulighed for at rekruttere og sikre, at man også fastholder et befolkningstal i de områder.

Jeg vil bare helt konkret nævne, at et sygehus som Hjørring Sygehus ville have haft katastrofale rekrutteringsmæssige problemer, hvis ikke der havde været en sygeplejeskole i Hjørring. Nu er det under den gamle struktur, men vi skulle jo gerne se, at det samspil fortsætter, og det er derfor, jeg spørger, om taxameterinstrumentet kunne bruges, hvis man vil opretholde uddannelsespladser i udkantsområderne, selv om man er en del af en stor helhed.

Kl. 17:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:51

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg mener simpelt hen ikke, at taxametersystemet er teknisk egnet til det. Men det er jo altid op til et til enhver tid siddende flertal eller den forligskreds, der er, at sige, at vi inden for de rammer, vi har, kan fordele anderledes. Den mulighed er der jo, og det var faktisk den mulighed, vi benyttede i forbindelse med gymnasierne. Da var det faktisk de store gymnasier, der leverede til de mindre gymnasier, fordi man egentlig tog udgangspunkt i, at det var et nulsumsspil. Så den mulighed kan vi også kigge på.

Jeg er meget optaget af netop SOSU-området og social- og sundhedsuddannelserne, for det, vi jo i hvert fald ved, er, at uanset hvilke tider vi befinder os i, vil den demografiske udvikling tilsige, at vi får brug for flere medarbejdere inden for sektoren. Der er også nogle ting, vi kan gøre smidigere og smartere, og de ældre bliver raskere, men der er jo ingen tvivl om, at der er en demografisk udvikling, som betyder, at vi skal have øjnene åbne for, at der er uddannet arbejdskraft overalt i landet. Det er jeg faktisk temmelig optaget af, men det kan måske heller ikke overraske hr. Orla Hav, der jo ved, hvor jeg stammer fra.

Kl. 17:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren og tak til ministeren.

Så kommer vi til den sidste minister og den sidste spørger. Det er et spørgsmål til justitsministeren, og det er fra hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:52

Spm. nr. S 1885

20) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der er op imod 2 måneders ventetid på at komme til køreprøve?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Henrik Brodersen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:53

Henrik Brodersen (DF):

Det lyder kort og godt: Hvad er ministerens holdning til, at der er op imod 2 måneders ventetid på at komme til køreprøve?

Kl. 17:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 17:53

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen jeg vil gerne sige, at jeg synes, det er udmærket, at hr. Henrik Brodersen rejser det spørgsmål. Jeg synes, at der er god grund til at rejse det.

Jeg vil starte med at sige, at vi selvfølgelig er enige i, at 2 måneder er alt for lang en ventetid for at komme op til en køreprøve. Det er for lang tid. Det er noget, som jeg og også min forgænger har lagt stor vægt på, altså at vi holder ventetiden på køreprøver på et rimeligt niveau. Nu har der været noget omtale af det, og på den baggrund har Justitsministeriet så bedt Rigspolitiet om at redegøre for de aktuelle ventetider, og der må jeg sige, at det desværre er sådan, at man i hvert fald i visse politikredse har uacceptabelt lange ventetider. Især til den praktiske prøve til en almindelig bil er der en lang ventetid. Målsætningen er jo, at vi skal afvikle det inden for 1-2 uger, og så er det jo ikke godt nok, at der er så lange ventetider, som der er.

Det er jo de enkelte politikredse, der har ansvaret for at tilrettelægge køreprøverne, og som jeg forstår det, har der i nogle kredse været en positiv udvikling i ventetiden, mens der altså også er politikredse, som – hvad skal vi sige? – stadig væk har nogle store problemer med at få ventetiderne bragt ned. Det må de så se at få gjort. Rigspolitiet har iværksat forskellige tiltag på området for at se, hvad de kan gøre for at effektivisere og modernisere prøvesystemet. Der er åbnet op for, at ikkepolititudannede personer – det kunne være kørelærere – kan ansættes i politikredse som prøvesagkyndige. Der er en modernisering af teoriprøvesystemet på vej, og også et digitalt teoriprøvesystem forventer vi vil kunne blive udrullet i den nærmeste fremtid. Så der er altså også nogle generelle tiltag på vej.

Kl. 17:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det hr. Henrik Brodersen.

Kl. 17:55

Henrik Brodersen (DF):

Tak for ministerens positive tilkendegivelser over for det her. Min tanke går jo også på, at det for en teoriprøve måske ikke nødvendigvis behøver at være en politimand, som overværer den, hvorimod det for den praktiske prøve jo er rart, at det er en, der i allerhøjeste grad har kendskab til færdselsloven. Min hensigt med at stå her er jo ikke at være efter justitsministeren, politiet, de motorsagkyndige eller nogen andre, men jeg synes bare ikke, at vi kan være bekendt over for de unge mennesker, som nu forsøger at få det her kørekort, som de måske skal bruge i deres uddannelse, og som måske ikke er så heldige at få det betalt af forældrene, at de måske skal tage ti ekstravagter på den lokale tankstation for at tjene til at vedligeholde de her timer, fordi de ikke kan komme op til prøven.

Så kan man sige, at hvis alt går vel, kan de køre bil i langt mere end 50 år, og kan de så ikke vente 2 måneder? Men vi har jo samtidig gjort det lidt sværere at få kørekort for at få nogle bedre bilister på vejene, og derfor synes jeg også, at vi skylder dem, at når de så er klar, kan de rent faktisk også komme op til en prøve.

Kl. 17:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 17:56

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Det er vi meget enige om, og ud over at de enkelte politikredse skal leve op til deres ansvar, har politiet som sagt også iværksat nogle generelle tiltag for at forbedre det. Ud over det, jeg nævnte før, kan jeg sige, at der også ses på selve bookingsystemet. Tilsyneladende – men det kan vi jo få undersøgt nærmere – er det sådan, at det er et forholdsvis stort problem, at nogle af de køreprøver, som bliver udbudt, aldrig bliver booket, og så er der nogle køreprøver, der bliver booket, men så møder der ikke nogen op. Det er jo også noget, som Rigspolitiet nu vil tage en mere målrettet dialog med kørelærerne om, sådan at vi i større omfang sikrer os, at når man har booket en elev til en køreprøve, bliver den faktisk også benyttet; for det er selvfølgelig med til at forlænge den samlede ventetid, dels at der er bookingtider, som ikke bliver udnyttet, dels at der er nogle, der bliver reserveret, men hvor folk så ikke møder op. Også på den måde er der altså tiltag på vej for at sikre, at vi får nedsat ventetiden, især i de kredse, hvor den er lang.

Kl. 17:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 17:57

Henrik Brodersen (DF):

Det er jo godt med et fleksibelt system. I særdeleshed når det virker, er det jo til gavn for alle. Men det har jo haft en afsmittende effekt, at der har været mægtig lange ventetider i Københavnsområdet. I særdeleshed da vi afviklede COP15, var der nogle kørelærere, der ledede minibusser og kørte deres elever ud på Sjælland; de havde booket tiderne derude og fik afholdt de her køreprøver. Det betød så, at der for de elever, der skulle op til køreprøve på Sjælland, var yderligere ventetider. Og sådan har dominoeffekten været, så man faktisk heller ikke kan komme op til en køreprøve på Sjælland eller Lolland-Falster med et rimeligt interval. Derfor er det selvfølgelig noget, som vi skal have set på, og jeg er glad for, at der bliver taget de initiativer.

Kl. 17:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 17:58

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg tror også, at vi er meget enige om det. Det er for dårligt, at der er så lange ventetider nogle steder. Nogle steder har man oppet sig, og der er det ved at gå bedre, men så er der altså også de her generelle tiltag, jeg har nævnt, som for alle politikredse gerne skulle bevirke, at systemet kommer til at fungere mere effektivt, også gennem digitalisering og ikke mindst ved et bedre bookingsystem, hvor man søger for, at bookingtiderne bliver udnyttet effektivt på den ene eller den anden måde. Det håber jeg så samlet set kan bidrage til det, vi begge ønsker, nemlig nogle korte ventetider ikke mindst på de praktiske prøver, hvor eleven er klar til at gå op til køreprøve.

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så har spørgeren mulighed for eventuelt en sidste bemærkning.

Så er dette spørgsmål slut.

Vi går videre til dagens sidste spørgsmål, der hedder spørgsmål 21. Det er stillet af hr. Henrik Brodersen, og det er stillet til justitsministeren.

Kl. 17:59

Spm. nr. S 1886

21) Til justitsministeren af:

Henrik Brodersen (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det tager op imod 6 måneder at få sit kørekort fornyet, efter man er fyldt 70?

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Værsgo til hr. Henrik Brodersen for at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:59

Henrik Brodersen (DF):

Det er lidt i samme boldgade: Hvad er ministerens holdning til, at det tager op imod 6 måneder at få sit kørekort fornyet, efter man er fyldt 70?

Kl. 17:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 17:59

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Der vil jeg sige, at ligesom vi jo kunne være enige om, at køreprøver skal afvikles inden for en rimelig tid, skal der også være en rimelig sagsbehandlingstid, når det gælder dem, som søger om at få fornyet deres kørekort, når de er fyldt 70 år.

Det indtryk, jeg har, er, at den sagsbehandlingstid, vi oplever i de sammenhænge, i hvert fald i mange sager er væsentlig kortere end det, der bliver angivet i spørgsmålet. Jeg tror ikke, det på nogen måde er normen, at der går 6 måneder, selv om der selvfølgelig kan være eksempler på, at det tager så lang tid.

Reglerne er jo, som man ved, sådan, at man har et kørekort, til man bliver 70 år – i hvert fald hvis man ikke af andre grunde bliver frataget det, og det kan jo ske, men det er så en anden sag. Hvis man så stadig væk opfylder betingelserne for at kunne få kørekort, og det er jo her især de helbredsmæssige betingelser, der er relevante, kan man forny sit kørekort, og så indgiver man ansøgning om fornyelse vedlagt en lægeattest til kommunen, og så foretager kommunen en kontrol af, om betingelserne er opfyldt.

Det er altså mit indtryk, at man i de fleste tilfælde ikke er oppe på så lang en sagsbehandlingstid som 6 måneder, men der kan selvfølgelig være vanskelige sager, hvor der skal en grundig vurdering af helbredet til. Og det er vi jo på den anden side også alle sammen interesseret i af hensyn til trafikikkerheden. Er der tvivl om nogens helbred, med hensyn til om de er i stand til at føre bil, skal det også undersøges rimelig grundigt.

Kl. 18:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:01

Henrik Brodersen (DF):

Jeg er helt på linje med justitsministeren vedrørende den opgave, som kommunerne blev pålagt, med at forny og udstede kørekort og pas. Det synes jeg generelt også at kommunerne har taget til sig. De løser det på allerfineste vis. Det er jo netop, hvis man har fået en lægeerklæring, som der ikke er nogen – hvad skal man sige? – bemærkninger til, at man går op og får kørekortet fornyet. Så kører det faktisk meget fornuftigt. Det er i de sager, som af en eller anden grund skal have en politimæssig vurdering, at der kan gå rigtig, rigtig lang tid. Jeg tænkte jo også i starten, at det var, fordi ansøgeren

måske skulle have en større undersøgelse – der er jo så mange sygdomme, der kan være farlige. Der har det så vist sig, at det faktisk ikke var det. Det var noget, som man kunne have klaret ved lige at skimme ned over det og sige, at man er fuldstændig bekendt med det, og give det et stempel. Alligevel ligger det så i 6 måneder.

Kl. 18:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Justitsministeren.

Kl. 18:02

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes måske lige, man skal nævne her, at det jo er sådan, at hvis man søger om fornyelse af kørekortet, vil man normalt i forbindelse med indlevering af ansøgningen om at få en fornyelse af kørekortet, i forbindelse med at man fylder 70 år, kunne få udstedt et midlertidigt kørekort, der er gyldigt i Danmark og resten af Norden. Så det er ikke sådan, at man lige pludselig er afskåret fra at køre bil, når man fylder 70 år. Hvis ikke man har fået sagsbehandlingen gennemført, kan man under normale omstændigheder få et sådant midlertidigt kørekort, og man kan også løse problemerne, hvis man har brug for at køre uden for Norden, i hvert fald under normale omstændigheder.

Men der er jo tilrettelagt en opgavefordeling, og det er vel også det, hr. Henrik Brodersen er inde på, mellem politiet og kommunen. Tanken, i forbindelse med at man ændrede færdselsloven tilbage i 2005, har været, at kommunerne skulle tage sig af de lette sager, hvor der sådan set ikke var problemer, og politiet tage sig af de mere vanskelige sager. Det er måske også derfor, man så ser en lidt længere sagsbehandlingstid, når det gælder de sager, som politiet skal tage sig af, allerede af den grund, at det ofte er nogle lidt mere vanskelige sager, det drejer sig om.

Kl. 18:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:03

Henrik Brodersen (DF):

Jo, men alligevel: 6 måneder. Altså, man kan sige, at hvis det havde været en person, der havde været et stykke oppe i halvårerne, var det lige før den ene sag ikke ville kunne nå at blive afsluttet, før den næste skulle påbegyndes, og det finder jeg ikke rimeligt. Men jeg er meget glad for justitsministerens syn på det, nemlig at det simpelt hen er noget, der skal strammes op på og sættes fokus på, og så venter jeg lige så spændt som justitsministeren på at få en redegørelse fra Rigspolitiet.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 18:04

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan så tilføje, at der som sagt tilbage i 2005 blev lagt det snit, og der kan man jo altid diskutere, om snittet er lagt på den rigtige måde, og om man kan optimere sagsbehandlingen ved at gøre det på en anden måde, fordele opgaverne lidt anderledes, lægge snittet lidt anderledes. Der er Rigspolitiet for tiden ved at gennemføre en evaluering af de opgaver, der er blevet overført til kommunerne på kørekortområdet. Når den foreligger, vil vi selvfølgelig gennemgå den meget nøje i Justitsministeriet med henblik på at vurdere, om der er grundlag for at ændre på den nuværende ordning for at optimere bl.a. sagsbehandlingstiderne i den forbindelse.

Kl. 18:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere spørgsmål. Så siger jeg tak til spørgeren og tak til justitsministeren. Og da de sidste tre spørgsmål som tidligere meddelt er udgået af dagsordenen i dag, er spørgetiden hermed afsluttet.

Kl. 18:04

Spm. nr. S 1888

22) Til klima- og energiministeren af:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hvordan er ministeren og hendes ministerium blevet inddraget, før Danmark stemte ja i Verdensbanken til et lån på knap 21 mia. kr. til et nyt kulkraftværk i Sydafrika?

:

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 18:04

Spm. nr. S 1859

23) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Jeppé Kofod (S):

Vil ministeren redegøre for, hvorfor Danmark i Verdensbanken stemte for et lån til opførelsen af det ekstremt forurenende Medupi-kulkraftværk i Sydafrika, når nationerne USA, Storbritannien, Italien, Holland og Norge viste deres modvilje mod projektet ved at afstå fra at stemme?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren).

Kl. 18:04

Spm. nr. S 1860

24) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Jeppé Kofod (S):

Mener ministeren, at det set i lyset af sidste års COP15-fiasko og Danmarks del af ansvaret for dette er ansvarligt at støtte energiprojekter, som vil have en massiv, negativ indvirkning på klimaforandringerne i Afrika?

:

(Spørgsmålet er overgået til skriftlig besvarelse efter ønske fra spørgeren).

Kl. 18:05

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 22. april 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 18:05).
